

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 15.12.2020
COM(2020) 825 final

2020/0361 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice
2000/31/ES**

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2020) 432 final} - {SWD(2020) 348 final} - {SWD(2020) 349 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Od přijetí směrnice 2000/31/ES¹ (dále jen „směrnice o elektronickém obchodu“) se objevily nové a inovativní služby informační společnosti (digitální služby), které mění každodenní životy občanů Unie a utvářejí a proměňují způsob jejich komunikace, spojení, spotřeby a podnikání. Tyto služby výrazně přispívají ke společenské a hospodářské transformaci v Unii i po celém světě. Využívání těchto služeb zároveň přináší nová rizika a problémy, a to pro společnost jako celek i pro jednotlivce, kteří tyto služby využívají. Digitální služby mohou napomoci dosažení cílů udržitelného rozvoje tím, že přispívají k hospodářské, sociální a environmentální udržitelnosti. Koronavirová krize ukázala důležitost digitálních technologií ve všech aspektech moderního života. Jasně ukázala závislost našeho hospodářství a společnosti na digitálních službách a vyzdvihla přínosy i rizika vyplývající ze stávajícího rámce pro fungování digitálních služeb.

Ve sdělení nazvaném „Formování digitální budoucnosti Evropy“² se Komise zavázala aktualizovat horizontální pravidla, která vymezují odpovědnost a povinnosti poskytovatelů digitálních služeb, a zejména online platform.

Komise při tom zohledňuje otázky, na něž poukázaly zprávy Evropského parlamentu z vlastního podnětu, a analyzuje v nich obsažené návrhy. Evropský parlament přijal dvě usnesení podle článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), a sice „Akt o digitálních službách: zdokonalit fungování jednotného trhu“³ a „Akt o digitálních službách: přizpůsobení pravidel občanského a obchodního práva pro obchodní subjekty působící online“⁴. Evropský parlament přijal také usnesení v rámci nelegislativního postupu, a to „Akt o digitálních službách a otázky týkající se základních práv“⁵. Tato usnesení se v mnoha ohledech v zásadě doplňují. Obsahují důraznou výzvu k zachování hlavních zásad směrnice o elektronickém obchodu a k ochraně základních práv v online prostředí a rovněž anonymity na internetu, je-li to technicky možné. Požadují transparentnost, informační povinnosti a odpovědnost poskytovatelů digitálních služeb a zasazují se o stanovení účinných povinností v souvislosti s bojem proti nezákonnému obsahu online. Rovněž se zasazují o veřejný dohled na úrovni EU i na vnitrostátní úrovni a o spolupráci mezi příslušnými orgány v různých jurisdikcích při prosazování práva, zejména při řešení přeshraničních záležitostí.

Usnesení nazvané „Akt o digitálních službách – zdokonalit fungování jednotného trhu“ vyzývá k ambiciózní reformě stávajícího právního rámce EU pro elektronický obchod při současném zachování hlavních zásad jeho režimu odpovědnosti a ustanovení o zákazu obecného sledování a o vnitřním trhu, jež se pokládají za stále odůvodněné. Stvrzuje cíle směrnice o elektronickém obchodu a vybízí k přijetí opatření, jež budou mít formu

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

² https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-shaping-europes-digital-future-feb2020_en_4.pdf.

³ Evropský parlament, usnesení o zdokonalení fungování jednotného trhu (2020/2018(INL)).

⁴ Evropský parlament, usnesení o přizpůsobení pravidel občanského a obchodního práva pro obchodní subjekty působící online (2020/2019(INL)).

⁵ Evropský parlament, usnesení o aktu o digitálních službách a otázkách týkajících se základních práv (2020/2022(INI)).

podrobného oddílu o internetových tržištích a jejichž jádrem je ochrana spotřebitele, zajišťujících rovněž důvěru spotřebitelů v digitální ekonomiku a současně respektujících základní práva uživatelů. Prosazuje také pravidla na podporu konkurenčního digitálního prostředí v Evropě a pohlíží na akt o digitálních službách jako na akt, jenž nastolí normy na celosvětové úrovni.

Usnesení s názvem „Akt o digitálních službách: přizpůsobení pravidel občanského a obchodního práva pro obchodní subjekty působící online“ vyzývá k větší spravedlnosti, transparentnosti a odpovědnosti v souvislosti s postupy digitálních služeb při moderování obsahu, k zajištění dodržování základních práv a k zaručení nezávislého přístupu k soudní nápravě. Obsahuje rovněž požadavek na podrobný mechanismus pro „oznamování a přijímání opatření“ v souvislosti s nezákonným obsahem, komplexní pravidla pro reklamu na internetu, včetně cílené reklamy, a umožnění vytváření a používání chytrých smluv.

Nelegislativní usnesení o „aktu o digitálních službách a otázkách týkajících se základních práv“ vyzdvihuje potřebu právní jasnosti pro platformy a uživatele a dodržování základních práv vzhledem k rychlému rozvoji technologií. Vyzývá k vytvoření harmonizovaných pravidel pro potírání nezákonného obsahu online, pro výjimky z odpovědnosti a pro moderování obsahu. Usnesení zahrnuje také jasné stanovení odpovědnosti platform a orgánů týkající se podávání zpráv a transparentnosti. Rovněž závěry Rady⁶ uvítaly oznámení Komise o nadcházejícím aktu o digitálních službách a zdůraznily, že „je třeba stanovit jasná a harmonizovaná pravidla pro povinnosti a odpovědnost v oblasti digitálních služeb založená na důkazech, která by zprostředkovatelům internetu zaručila přiměřenou míru právní jistoty“. Dále v nich bylo zdůrazněno, že „je třeba posílit evropské schopnosti a spolupráci vnitrostátních orgánů, zachovat a posílit základní zásady jednotného trhu a rovněž zvýšit bezpečnost občanů a ochránit jejich práva v digitální oblasti napříč jednotným trhem“. Tato výzva k jednání byla zopakována v závěrech Rady ze dne 2. října 2020⁷.

V návaznosti na klíčové zásady stanovené ve směrnici o elektronickém obchodu, které jsou platné i dnes, usiluje tento návrh o zajištění co nejlepších podmínek pro poskytování inovativních digitálních služeb na vnitřním trhu, o přispění k bezpečnosti na internetu a ochraně základních práv a o vytvoření silné a odolné struktury správy a řízení pro účinný dohled nad poskytovateli zprostředkovatelských služeb.

Návrh jasně vymezuje povinnosti a odpovědnost poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, a zejména online platform, jako jsou sociální média a tržiště. Stanovením jednoznačných povinností náležitě péče pro některé zprostředkovatelské služby, včetně postupů oznamování a přijímání opatření v souvislosti s nezákonným obsahem, a možnosti napadnout rozhodnutí platform týkající se moderování obsahu usiluje tento návrh o zvýšení bezpečnosti uživatelů na internetu v celé Unii a o zlepšení ochrany jejich základních práv. Povinnost určitých online platform přijímat, uchovávat a částečně ověřovat a zveřejňovat informace o obchodnících, kteří využívají jejich služby, zajistí také bezpečnější a transparentnější online prostředí pro spotřebitele. S ohledem na značný vliv velmi velkých online platform na naše hospodářství a společnost stanoví návrh vyšší úroveň transparentnosti a odpovědnosti, pokud jde o způsob, jakým poskytovatelé těchto platform moderují obsah, o reklamu a o algoritmické procesy. Ukládá jim povinnost posuzovat rizika, která jejich systémy představují, za účelem vývoje vhodných nástrojů řízení rizik na ochranu integrity jejich služeb proti používání

⁶ Závěry Rady o utváření digitální budoucnosti Evropy, 8711/20 ze dne 9. června 2020, <https://www.consilium.europa.eu/media/44389/st08711-en20.pdf>.

⁷ <https://www.consilium.europa.eu/media/45910/021020-euco-final-conclusions.pdf>.

manipulačních technik. Provozní prahová hodnota pro poskytovatele služeb, na něž se vztahují tyto povinnosti, zahrnuje online platformy s významným dosahem v Unii, přičemž v současnosti se odhaduje, že se může jednat o více než 45 milionů příjemců služby. Tato prahová hodnota je úměrná rizikům souvisejícím s dosahem platform v Unii; pokud se počet obyvatel Unie změní o určitou procentní hodnotu, upraví Komise počet příjemců braných v potaz pro tuto prahovou hodnotu tak, aby vždy odpovídal 10 % obyvatelstva Unie. Akt o digitálních službách stanoví také spoluregulační pojistku, a bude při tom vycházet i ze stávajících dobrovolných iniciativ.

Návrh zachovává pravidla týkající se odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb stanovená ve směrnici o elektronickém obchodu, která nyní tvoří pevný základ digitální ekonomiky a zásadním způsobem přispívá k ochraně základních práv na internetu. Tato pravidla byla opakovaně předmětem výkladu ze strany Soudního dvora Evropské unie, a poskytují tak cenná vysvětlení a instrukce. Aby však byla zajištěna účinná harmonizace v celé Unii a zabránilo se právní roztržičnosti, je nutné začlenit tato pravidla do nařízení. Je rovněž vhodné vyjasnit některé aspekty těchto pravidel s cílem odstranit faktory, jež v současné době odrazují poskytovatele zprostředkovatelských služeb od dobrovolného provádění vlastního vyšetřování za účelem zajištění bezpečnosti uživatelů, a vyjasnit jejich úlohu za určitých okolností z hlediska spotřebitelů. Tato vyjasnění by měla pomoci menším, inovativním poskytovatelům v rozšíření činnosti a růstu díky větší právní jistotě.

Prohloubený jednotný trh digitálních služeb bez hranic vyžaduje posílenou spolupráci mezi členskými státy, aby byl zaručen účinný dohled a vymáhání nových pravidel stanovených v navrhovaném nařízení. Návrh stanoví jednoznačné povinnosti členského státu týkající se dohledu na plnění povinností uložených v navrhovaném nařízení ze strany poskytovatelů služeb usazených na jeho území. To zajišťuje nejrychlejší a nejúčinnější vymáhání pravidel a chrání všechny občany EU. Cílem je poskytnout občanům i poskytovatelům služeb jednoduché a jasné postupy, které usnadní jejich jednání s orgány dohledu. Objevili-li se systémová rizika v celé Unii, umožňuje navrhované nařízení dohled a vymáhání na úrovni Unie.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Stávající právní rámec EU upravující digitální služby se opírá především o směrnici o elektronickém obchodu. Tímto navrhovaným nařízením není směrnice o elektronickém obchodu dotčena a návrh vychází z ustanovení v ní obsažených, zejména ze zásady vnitřního trhu stanovené v článku 3. Navrhované nařízení umožňuje mechanismus spolupráce a koordinace při dohledu na povinnosti, které ukládá. Co se týká horizontálního rámce pro výjimku z odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, toto nařízení zrušuje články 12 až 15 směrnice o elektronickém obchodu a kopíruje je v nařízení, přičemž u těchto poskytovatelů zachovává výjimky z odpovědnosti, jak je vykládá Soudní dvůr Evropské unie.

V závislosti na právních předpisech každého členského státu a na dotyčné oblasti práva mohou vnitrostátní justiční nebo správní orgány poskytovatelům zprostředkovatelských služeb nařídit, aby přijali opatření proti určitým konkrétním položkám nezákonného obsahu. Tyto příkazy, zejména pokud vyžadují, aby poskytovatel zabránil opětovnému výskytu nezákonného obsahu, musí být vydávány v souladu s právem Unie, především se zákazem obecných povinností sledování podle výkladu Soudního dvora Evropské unie⁸. Tímto návrhem, zejména jeho článkem 8, není tato judikatura dotčena. Tento návrh by měl

⁸ Například rozsudek ze dne 3. října 2019 ve věci Glawischnig-Piesczek (C-18/18).

představovat vhodný základ pro rozvoj spolehlivých technologií bránících tomu, aby se nezákonné informace objevily opakovaně, a poskytovat co nejvyšší záruky, že nedojde k chybnému odstranění legálního obsahu; takové nástroje by měly být vypracovány na základě dobrovolných dohod mezi všemi zúčastněnými stranami a měly by být podporovány členskými státy; je v zájmu všech stran, jež se zabývají poskytováním zprostředkovatelských služeb, aby tyto metody byly přijaty a uplatňovány; ustanovení tohoto nařízení o odpovědnosti by neměla jednotlivým stranám bránit v rozvíjení a účinném provádění technických ochranných a identifikačních systémů, jakož i technických kontrolních přístrojů zpřístupněných digitální technikou v mezích stanovených směnicemi 95/46/ES a 2016/679/ES.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Navrhované nařízení zavádí horizontální rámec pro všechny kategorie obsahu, výrobky, služby a činnosti v oblasti zprostředkovatelských služeb. Nelegální povaha tohoto obsahu, výrobků nebo služeb není v tomto nařízení vymezena, vyplývá však z práva Unie nebo z vnitrostátních právních předpisů v souladu s právem Unie.

Odvětvové nástroje nepokrývají všechny regulační nedostatky uvedené ve zprávě o posouzení dopadů: neposkytují plnohodnotná pravidla týkající se procesních povinností v souvislosti s nezákonným obsahem a obsahují pouze základní pravidla pro transparentnost a odpovědnost poskytovatelů služeb a omezené mechanismy dohledu. Odvětvové právní předpisy se mimoto vztahují na situace, v nichž jsou zapotřebí přizpůsobené přístupy. Co se týká oblasti působnosti, jsou omezené ze dvou hledisek. Za prvé, odvětvové zásahy řeší malou podmnožinu problémů (např. porušení autorského práva, teroristický obsah, dětská pornografie nebo nezákonné nenávistné projevy, některé nelegální výrobky). Za druhé, vztahují se na šíření tohoto obsahu pouze u některých druhů služeb (např. podskupina online platform pro porušování autorského práva, pouze platformy pro sdílení videonahrávek a pouze s ohledem na audiovizuální teroristický obsah nebo nenávistné projevy). Je však důležité, aby byl vyjasněn vztah mezi novým navrhovaným nařízením a odvětvovými nástroji.

Navrhované nařízení doplňuje stávající odvětvové právní předpisy a nedotýká se uplatňování stávajících právních předpisů EU, které upravují určité aspekty ustanovení o poskytování služeb informační společnosti a které platí jako *lex specialis*. Nadále budou platit např. povinnosti stanovené ve směrnici 2010/13/ES ve znění směrnice (EU) 2018/1808 o poskytovatelích platform pro sdílení videonahrávek (dále jen „směrnice o audiovizuálních mediálních službách“), co se týká audiovizuálního obsahu a audiovizuálních obchodních sdílení. Toto nařízení se však na dotyčné poskytovatele vztahuje tehdy, pokud směrnice o audiovizuálních mediálních službách či jiné právní akty Unie, jako je návrh nařízení o prevenci šíření teroristického obsahu online, neobsahují konkrétnější ustanovení, která pro ně platí.

Rámec stanovený v nařízení (EU) 2019/1150 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb, který má zajistit, aby byla podnikatelským uživatelům těchto služeb a uživatelům firemních internetových stránek ve vztahu k internetovým vyhledávačům poskytnuta náležitá transparentnost, spravedlnost a možnosti účinné nápravy, se použije jako *lex specialis*.

Pravidla obsažená v tomto návrhu mimoto doplní *acquis* v oblasti ochrany spotřebitele, a zejména směrnici (EU) 2019/2161, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES, 2005/29/ES a 2011/83/EU, jež stanoví zvláštní

pravidla pro zvýšení transparentnosti, pokud jde o určité funkce nabízené některými službami informační společnosti.

Tímto návrhem není dotčeno nařízení (EU) 2016/679 (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) ani jiná pravidla Unie v oblasti ochrany osobních údajů a soukromí komunikace. Například opatření týkající se reklamy na online platformách doplňují, avšak nemění stávající pravidla ohledně souhlasu a práva vznést námitku proti zpracování osobních údajů. Ukládají povinnosti v souvislosti s transparentností vůči uživatelům online platform a tyto informace uživatelům rovněž umožní, aby využívali svá práva jakožto subjekty údajů. Orgánům a prověřeným výzkumným pracovníkům umožní také kontrolovat, jak jsou reklamy zobrazovány a jak jsou zacíleny.

Tento návrh bude doplněn dalšími opatřeními podle sdělení o evropském akčním plánu pro demokracii, COM(2020) 790 final, s cílem posílit postavení občanů a vybudovat v Unii odolnější demokracie. Jako základ by mohla sloužit zejména pravidla pro kodexy chování obsažená v tomto nařízení, která by mohla být doplněna revidovaným a posíleným kodexem zásad boje proti dezinformacím, a to v návaznosti na pokyny Komise.

Návrh je také zcela v souladu se strategiemi pro rovnost, které Komise přijala v souvislosti s Uníí rovnosti, a tyto strategie podporuje. Návrhem není dotčena iniciativa Komise, která má zlepšit pracovní podmínky osob pracujících prostřednictvím digitálních platform.

Navrhované nařízení navazuje také na doporučení o nezákonném obsahu z roku 2018⁹. Přihlíží k získaným zkušenostem se samoregulací, kterou Komise podporuje, jako je závazek v oblasti bezpečnosti výrobků (Product Safety Pledge)¹⁰, memorandum o porozumění týkající se prodeje padělaného zboží¹¹, kodex chování pro boj proti nezákonným projevům nenávisti online¹² a internetové fórum EU s ohledem na teroristický obsah.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem návrhu je článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, který umožňuje zavedení opatření k zajištění fungování vnitřního trhu.

Hlavním cílem tohoto návrhu je zajistit řádné fungování vnitřního trhu, zejména ve vztahu k poskytování přeshraničních digitálních služeb (konkrétněji zprostředkovatelských služeb). V souladu s tímto cílem má návrh zajistit harmonizované podmínky pro rozvoj inovativních přeshraničních služeb v Unii, a to odstraněním překážek této hospodářské činnosti a zabráněním vzniku těchto překážek vyplývajících z rozdílů ve způsobu vypracovávání vnitrostátních právních předpisů, přičemž se zohlední skutečnost, že několik členských států přijalo nebo má v úmyslu přijmout právní předpisy týkající se záležitostí, jako je odstraňování nezákonného obsahu online, náležitá péče, postupy oznamování protiprávního obsahu a přijímání opatření a transparentnost. Návrh zároveň umožňuje náležitý dohled nad digitálními

⁹ Doporučení Komise ze dne 1. března 2018 o opatřeních pro efektivní boj proti nezákonnému obsahu online (C(2018) 1177 final).

¹⁰ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/product-safety-and-requirements/product-safety/product-safety-pledge_en.

¹¹ https://ec.europa.eu/growth/industry/policy/intellectual-property/enforcement/memorandum-understanding-sale-counterfeit-goods-internet_en.

¹² https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination/racism-and-xenophobia/eu-code-conduct-counteracting-illegal-hate-speech-online_en.

službami a spolupráci mezi orgány na úrovni Unie, podporuje tudíž důvěru, inovace a růst na vnitřním trhu.

- **Subsidiarita**

Vzhledem k tomu, že internet je svou povahou přeshraniční, brání výše zmíněné legislativní úsilí na vnitrostátní úrovni poskytování a přijímání služeb v celé Unii a není účinné při zajišťování bezpečnosti a jednotné ochrany práv občanů Unie a podniků na internetu. Harmonizace podmínek pro rozvoj inovativních přeshraničních digitálních služeb v Unii při současném zachování bezpečného online prostředí lze dosáhnout pouze na úrovni Unie.

Opatření na úrovni Unie umožňuje v celé Unii předvídatelnost a právní jistotu a snižuje náklady na dodržování předpisů. Zároveň podporuje stejnou ochranu všech občanů Unie, neboť zajišťuje, aby opatření poskytovatelů zprostředkovatelských služeb proti nezákonnému obsahu online byla jednotná bez ohledu na místo jejich usazení. Náležitě koordinovaný systém dohledu posílený na úrovni Unie též zajišťuje soudržný přístup vztahující se na poskytovatele zprostředkovatelských služeb, kteří působí ve všech členských státech.

Aby byla zajištěna účinná ochrana uživatelů na internetu a aby se zamezilo konkurenčnímu znevýhodnění poskytovatelů digitálních služeb usazených v Unii, je nutné zahrnout i příslušné poskytovatele služeb usazené mimo Unii, kteří působí na vnitřním trhu.

- **Proporcionalita**

Návrh usiluje o podporu odpovědného chování a náležité péče poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, aby bylo zajištěno bezpečné online prostředí, které občanům Unie a ostatním stranám umožní svobodně uplatňovat jejich základní práva, zejména svobodu projevu a informací. Hlavní prvky návrhu omezují nařízení na to, co je naprosto nezbytné k dosažení těchto cílů.

Návrh zejména ukládá různým kategoriím poskytovatelů digitálních služeb asymetrické povinnosti náležité péče v závislosti na povaze jejich služeb a jejich velikosti, aby bylo zajištěno, že jejich služby nejsou zneužívány k protiprávním činnostem a že poskytovatelé fungují odpovědně. Tento přístup řeší některé zjištěné problémy pouze tam, kde se objevují, přičemž nepřetěžuje poskytovatele, jichž se tyto problémy netýkají. Určité hmotněprávní povinnosti jsou omezeny pouze na velmi velké online platformy, které vzhledem ke svému dosahu získaly ústřední a systémovou roli při usnadňování veřejné rozpravy a hospodářských transakcí. Velmi malí poskytovatelé jsou od povinností úplně osvobozeni.

Co se týká poskytovatelů digitálních služeb, kteří jsou usazeni mimo Unii a kteří nabízejí služby v Unii, nařízení vyžaduje ustanovení právního zástupce v Unii, aby byl zajištěn účinný dohled a v případě potřeby vymáhání.

Úměrně těmto povinnostem a s ohledem na přeshraniční povahu digitálních služeb zavede návrh mechanismus spolupráce mezi členskými státy s posíleným dohledem nad velmi velkými online platformami na úrovni Unie. Návrh mimoto nemění odvětvové právní předpisy ani donucovací a správní mechanismy, které jsou v nich stanoveny, nýbrž umožňuje horizontální rámec pro aspekty přesahující konkrétní obsah či dílčí kategorie služeb, jež upravují odvětvové právní akty.

Stanovením jasného rámce doplněného spoluprací mezi členskými státy a s členskými státy, jakož i samoregulací má tento návrh posílit právní jistotu a zvýšit úroveň důvěry a vzhledem k flexibilitě rámce pro spolupráci současně zůstat relevantním a účinným v dlouhodobém horizontu.

- **Volba nástroje**

Článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie umožňuje normotvůrci přijímat nařízení a směrnice.

Komise se rozhodla předložit návrh nařízení, aby byla v celé Unii zajištěna jednotná úroveň ochrany a aby se zabránilo rozdílným bránícím volnému pohybu příslušných služeb na vnitřním trhu, a aby rovněž byla na celém vnitřním trhu pro podniky a spotřebitele zaručena jednotná ochrana práv a jednotné povinnosti. To je nezbytné k zajištění právní jistoty a transparentnosti pro hospodářské subjekty i spotřebitele. Navrhované nařízení zajišťuje i jednotné sledování práv a povinností a rovnocenné sankce ve všech členských státech, jakož i účinnou spolupráci mezi orgány dohledu v různých členských státech a na úrovni Unie.

3. **VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ**

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Tento návrh vychází z po sobě následujících hodnocení směrnice o elektronickém obchodu, které bylo provedeno současně s posouzením dopadů připojeným k návrhu. Ke konkrétním cílům směrnice o elektronickém obchodu patřilo zajištění i) řádně fungujícího vnitřního trhu digitálních služeb; ii) účinného odstraňování nezákonného obsahu online při plném respektování základních práv a iii) přiměřené úrovně informování a transparentnosti pro spotřebitele.

Co se týká **účinnosti** směrnice o elektronickém obchodu, z hodnocení vyplývá, že tato směrnice sice poskytla důležitou pobídku k růstu vnitřního trhu digitálních služeb a umožnila vstup a rozšíření činnosti nových poskytovatelů těchto služeb, původních cílů však nebylo plně dosaženo.

Konkrétně dynamický růst digitální ekonomiky a vznik nových kategorií poskytovatelů služeb vyvolává určité nové problémy, jež členské státy řeší rozdílně, je-li třeba vyjasnit původní soubor cílů. Tento vývoj mimoto vyvíjí další tlak na dosažení již stanovených cílů, jak prokazuje větší právní roztříštěnost.

Hodnocení také ukázalo, že ačkoli k dosažení některých cílů politiky stanovených ve směrnici o elektronickém obchodu významně přispívá řada nových regulačních nástrojů, tyto nástroje poskytují pouze odvětvová řešení některých základních problémů (např. řešení šíření určitých druhů protiprávní činnosti). Neřeší tudíž tyto záležitosti jednotně v celém digitálním ekosystému, neboť jsou omezeny na určité druhy služeb nebo určité druhy nezákonného obsahu. A navíc, ačkoli iniciativy v oblasti samoregulace obecně ukazují pozitivní výsledky, nelze je vymáhat z právního hlediska ani se netýkají všech účastníků v digitální ekonomice. Co se týká **účelnosti** směrnice o elektronickém obchodu, uložila směrnice správním orgánům členských států a poskytovatelům služeb informační společnosti pouze omezené dodatečné náklady. Hodnocení neodhalilo obzvláště vysoké nebo nepřiměřené náklady a nebyly vysloveny významné obavy ohledně dopadů na malé a střední podniky. Hlavní obava v tomto ohledu souvisí s nedostatečnou jasností mechanismu spolupráce mezi členskými státy, což vytváří zátěž a vede k zdvojování nákladů navzdory opačnému cíli směrnice, zejména co se týká dohledu nad online platformami. To podstatně snížilo její účelnost, pokud jde o zachování fungování vnitřního trhu.

Ve vztahu k otázkám týkajícím se trvajících **relevance** cílů sledovaných směrnicí o elektronickém obchodu hodnocení ukazuje, že cíle uvedené směrnice jsou i nadále platné,

přičemž zároveň dochází k novému vývoji, jenž se neodráží náležitě ve stávajících cílech veřejné politiky.

Za prvé, otevřená veřejná konzultace, cílená podání zúčastněných stran, zprávy vydané Evropským parlamentem¹³, jakož i závěry Rady¹⁴ potvrzují, že stávající zásady a cíle směrnice o elektronickém obchodu jsou platné i dnes. Od vstupu směrnice v platnost se však objevily nové informační asymetrie a rizika, zejména v souvislosti se vznikem online platform, především velmi velkých, a s rozsahem digitální transformace. Tak je tomu například v oblastech rozhodování založeného na algoritmech (s dopadem na způsob zprostředkovávání informačních toků na internetu) nebo v systémech reklamy na internetu.

Z hodnocení vyplynulo, že směrnice o elektronickém obchodu je **soudržná** s ostatními zásahy EU, k nimž došlo od jejího přijetí. Při hodnocení rovněž nebyla zjištěna vnitřní nesoudržnost směrnice o elektronickém obchodu.

Skutečné přínosy směrnice o elektronickém obchodu, které byly zjištěny při hodnocení, lze přinejmenším částečně považovat za **přidanou hodnotu EU**. Je pravděpodobné, že by členské státy nadále uplatňovaly své vlastní regulační systémy bez společného souboru zásad a že by některé členské státy horizontální pravidla nezavedly vůbec. Jelikož však nebyly k dispozici spolehlivé důkazy, není možné vyvodit ohledně rozsahu této přidané hodnoty EU jednoznačné závěry.

• **Konzultace se zúčastněnými stranami**

V posledních pěti letech vedla Komise konzultace se širokou škálou různých zúčastněných stran, včetně poskytovatelů digitálních služeb, jako jsou online platformy a jiné zprostředkovatelské služby, podniky obchodující na internetu, mediální vydavatelství, vlastníci značek a jiné podniky, sociální partneři, uživatelé digitálních služeb, organizace občanské společnosti, vnitrostátní orgány, akademická obec, odborná obec, mezinárodní organizace a široká veřejnost. Řada cílených fází konzultace v minulých letech zachytila důkladně názory zúčastněných stran na záležitosti týkající se digitálních služeb a platform.

Otevřená veřejná konzultace o aktu o digitálních službách probíhala po dobu čtrnácti týdnů od 2. června do 8. září a od různých skupin zúčastněných stran bylo obdrženo 2 863 odpovědí a přibližně 300 stanovisek. Většinu zpětné vazby poskytla široká veřejnost (66 % od občanů Unie, 8 % od státních příslušníků třetích zemí), společnosti či obchodní organizace (7,4 %), hospodářská sdružení (6 %) a nevládní organizace (5,6 %). Poté následovaly orgány veřejné správy (2,2 %), akademické či výzkumné instituce (1,2 %), odbory (0,9 %) a spotřebitelské organizace a organizace na ochranu životního prostředí (0,4 %).

Mezi zúčastněnými stranami celkově panuje obecná shoda, že je nutné jednat, a to při řešení bezpečnosti na internetu i na podporu vnitřního trhu digitálních služeb.

Zúčastněné strany se shodují na tom, že hlavní zásady směrnice o elektronickém obchodu jsou i nadále důležité, a souhlasí s tím, že by měly být zachovány, včetně zásady vnitřního trhu pro dohled nad digitálními službami, režimu odpovědnosti a zákazu obecných povinností sledování.

Zúčastněné strany také obecně souhlasí s tím, že vzhledem k současným výzvám je nutné rámec modernizovat, a to uložením jednoznačných povinností poskytovatelům služeb, jež

¹³Evropský parlament, tamtéž.

¹⁴Utváření digitální budoucnosti Evropy, k dispozici na adrese: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/cs/pdf>.

jsou v celé EU harmonizovány. Většina respondentů, všechny zahrnuté kategorie, uvedla, že se na internetu setkali se škodlivým i nezákonným obsahem či s nelegálním zbožím nebo službami, a zmíněn byl zejména znepokojivý nárůst během pandemie COVID-19. Velká část respondentů, kteří uvádějí, že poskytovatelům digitálních služeb oznámili nezákonný obsah nebo nelegální zboží, vyjádřila nespokojenost s reakcí a neúčinností mechanismů oznamování poté, co došlo k odhalení. Uživatelé mimoto vnímají nesoulad mezi udávanými politikami poskytovatelů a jejich konkrétními opatřeními.

Panuje obecná shoda, a to i mezi poskytovateli služeb, kteří odpověděli v rámci konzultace, ohledně toho, že jsou zapotřebí jednoduché, standardizované a transparentní povinnosti týkající se oznamování protiprávního obsahu a přijímání opatření, jež jsou na celém vnitřním trhu harmonizovány. To se pokládá za nezbytné, aby bylo možné rychle reagovat na nezákonný obsah a posílit právní srozumitelnost pro uživatele platforem a pro malé platformy, které usilují o rozšíření své činnosti na vnitřním trhu. Respondenti se shodují také na významu mechanismů nápravy.

Co se týká internetových tržišť, řada zúčastněných stran naznačila potřebu cílenějších opatření, jako je identifikace prodávajících.

Respondenti se taktéž obecně shodují na tom, že by územní působnost těchto povinností měla zahrnovat všechny aktéry nabízející zboží, informace nebo služby v Unii bez ohledu na místo jejich usazení. Velká část respondentů zdůraznila také význam těchto záležitostí zejména s ohledem na velké platformy.

Mezi zúčastněnými stranami panuje obecná shoda, že by „škodlivý“ (avšak nikoli či přinejmenším nikoli nutně nezákonný) obsah neměl být v aktu o digitálních službách vymezen a že by se na něj neměly vztahovat povinnosti týkající odstranění, neboť se jedná o citlivou oblast se závažnými důsledky pro ochranu svobody projevu.

U široké kategorie zúčastněných stran však vzbuzuje obavu způsob, jakým algoritmické systémy utvářejí informační toky na internetu. Několik zúčastněných stran, především občanská společnost a akademická obec, poukázalo na potřebu kontrol odpovědnosti a transparentnosti, pokud jde o použití algoritmů, zejména co se týká způsobu upřednostňování a zacílení informací. Stejně tak v souvislosti s reklamou na internetu odrážely názory zúčastněných stran obecné obavy v souvislosti s nedostatečným zmocněním uživatelů a neexistencí smysluplného dohledu a vymáhání.

Pokud jde o vymáhání, zúčastněné strany mají obecně za to, že by se spolupráce mezi orgány měla zlepšit jak na přeshraničním základě, tak v rámci jednotlivých členských států. Dohled ze strany EU se pokládá za zásadní a většina respondentů upřednostňuje (jak se zdá) jednotný orgán dohledu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Kroky při přípravě návrhu se zakládají na celé škále studií a odborných doporučení, včetně řady zadaných právních studií zaměřených na provedení směrnice o elektronickém obchodu a stav právní roztržštěnosti¹⁵, studií o transparentnosti a odpovědnosti, pokud jde o použití algoritmů¹⁶, jakož i interních studií týkajících se nákladů na moderování obsahu, režimů odpovědnosti zprostředkovatelů a nákladů mimo Evropu, a to s podporou Společného

¹⁵Van Hoboken J. a kol. (2018), *Hosting Intermediary Services and Illegal Content Online*, a Schwemer, S., Mahler, T. a Styri, H. (2020). *Legal analysis of the intermediary service providers of non-hosting nature*, ICF, Grimaldi, *The Liability Regime and Notice-and-Action Procedures*, SMART 2016/0039.

¹⁶Optimality Advisors, SMART 2017/ 0055 *Algorithmic Awareness building – State of the art report* a LNE, *Governance and Accountability Mechanisms for Algorithmic Systems* (připravuje se). SMART 2018/37.

výzkumného střediska Evropské komise. K získání názorů a vnímání široké veřejnosti uskutečnila Komise v roce 2018 průzkum Eurobarometr u reprezentativního vzorku více než 33 000 respondentů ze všech členských států¹⁷.

Právní analýza se zakládá také na bohaté sbírce judikatury, zejména Soudního dvora Evropské unie, řadě ustanovení směrnice o elektronickém obchodu a souvisejících aktů, jako jsou ustanovení týkající se výkladu pojmu „služby informační společnosti“¹⁸ nebo ustanovení o odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb¹⁹. Komise též shromáždila odborné znalosti a názory také prostřednictvím cílených konzultací a činnosti k zapojení, včetně řady pracovních setkání, konferencí, rozhovorů s odborníky a soudci, konzultací s odbornou skupinou pro elektronický obchod, jakož i mnoha dvoustranných setkání a analýzy stanovisek *ad hoc* a výzkumných zpráv od organizací, zástupců odvětví, občanské společnosti a akademické obce.

Analýza se opírá rovněž o přezkum další literatury, studie a výzkumné zprávy poskytnuté akademickou obcí v rámci otevřené veřejné konzultace a jiné nezávislé studie včetně sbírky studií provedených pro Evropský parlament²⁰.

• **Posouzení dopadů**

Výbor pro kontrolu regulace vydal k posouzení dopadů kladné stanovisko s výhradami a předložil návrhy na zlepšení²¹. Zpráva o posouzení dopadů byla v těchto ohledech dále revidována, zejména v ní byla vyjasněna propojení mezi aktem o digitálních službách a širším regulačním rámcem a poskytnuty podrobnější popisy jednotlivých možností politiky a podrobnější analýza základních důkazů, jež řešila revidovaná zpráva o posouzení dopadů.

Význam digitálních služeb v našem hospodářství a společnosti, avšak také rostoucí rizika způsobená těmito službami se budou nadále stupňovat. Podle základního scénáře bude Komise nadále prosazovat stávající pravidla, včetně odvětvových záležitostí, a bude podporovat zavedenou samoregulaci. Vzhledem k vyvíjejícím se problémům však budou členské státy přijímat právní předpisy nadále samostatně. Právní roztržičnost s následným nepřehledným systémem vnitrostátních opatření se nejenže nebude účinně zabývat protiprávními činnostmi a chránit základní práva občanů v celé EU, nýbrž bude také bránit rozšíření nových, inovativních služeb na vnitřním trhu a upevnit postavení několika málo aktérů trhu, kteří si mohou dovolit dodatečné náklady na dodržování předpisů. To přenechává stanovování a prosazování pravidel většinou velmi velkým soukromým společnostem, s čímž

¹⁷Eurobarometr TNS. (červenec 2018). *Bleskový průzkum Eurobarometr č. 469: nezákonný obsah online*.

¹⁸Například rozsudek ve věci Ker-Optika, C-108/09, EU:C:2010:725; rozsudek ve věci Papasavvas, C-291/13, EU:C:2014:2209; rozsudek ve věci Tobias McFadden v. Sony Music, C-484/14, EU:C:2016:689; rozsudek ve věci Asociación Profesional Elite Taxi, C-434/15, EU:C:2017:981 nebo rozsudek ve věci Airbnb Ireland UC, C-390/18, EU:C:2019:1112.

¹⁹Rozsudky ve věcech Google France a Google v. Vuitton, C-236/08 až C-238/08, EU:C:2010:159; rozsudek ve věci eBay, C-324/09, EU:C:2011:474; rozsudek ve věci Scarlet, C-70/10, EU:C:2011:771; rozsudek ve věci Netlog, C-360/10, EU:C:2012:85; rozsudek ve věci UPC Telekabel Wien, C-314/12, EU:C:2014:192; rozsudek ve věci Tobias McFadden v. Sony Music, C-484/14, EU:C:2016:689 nebo rozsudek ve věci Glawischnig, C- 18/18, EU:C:2019:821.

²⁰Akt o digitálních službách: zdokonalit fungování jednotného trhu, k dispozici na adrese: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0272_CS.html. Akt o digitálních službách: přizpůsobení pravidel občanského a obchodního práva pro obchodní subjekty působící online, k dispozici na adrese: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0273_CS.html. Akt o digitálních službách a otázkách týkajících se základních práv, k dispozici na adrese: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0274_CS.html.

²¹Odkazy na shrnutí a kladné stanovisko Výboru pro kontrolu regulace budou vloženy po jejich zveřejnění.

souvisí stále rostoucí informační asymetrie mezi online službami, jejich uživateli a orgány veřejné správy.

Kromě základního scénáře byly posouzeny tři hlavní možnosti politiky. Možnost č. 1 by kodifikovala doporučení z roku 2018: stanovila by škálu procesních povinností uložených online platformám k zabývání se protiprávními činnostmi, které provádějí jejich uživatelé. K těmto povinnostem by patřily také nezbytné záruky na ochranu základních práv uživatelů a k zajištění transparentnosti. Posílily by se také mechanismy správní spolupráce orgánů při řešení přeshraničních záležitostí prostřednictvím digitálního informačního střediska usnadňujícího informační toky. Možnost č. 2 by kromě opatření uvedených v možnosti č. 1 odstranila překážky pro poskytovatele služeb při přijímání dobrovolných opatření proti nezákonnému obsahu a zavedla by opatření ke zvýšení transparentnosti, co se týká doporučovacího systému a reklamy. Mechanismus vymáhání a spolupráce by byl posílen ustanovením hlavního koordinátora v každém členském státě. Možnost č. 3, která vychází z opatření nastíněných v předchozích možnostech, zahrnuje cílená, asymetrická opatření s přísnějšími povinnostmi pro velmi velké online platformy, které jsou náchylné k nejvyšším úrovním rizik pro společnost a hospodářství EU, jakož i některá omezená vyjasnění režimu odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb a unijní systém správy s posílenými pravomocemi v oblasti dohledu a vymáhání.

Posouzení hospodářských a sociálních dopadů určilo a porovnání účinnosti, účelnosti, soudržnosti a proporcionality ukázalo, že možnost č. 3 by dosáhla nejúčinněji cílů zásahu, a to stanovením přiměřeného rámce, který je schopen přizpůsobit se nově se objevujícím výzvám v dynamickém digitálním světě. Složky zahrnuté v možnosti č. 3 rovněž obecně podporují zúčastněné strany, včetně stanovisek Evropského parlamentu a členských států.

Upřednostňovaná možnost by podpořila přístup poskytovatelů zprostředkovatelských služeb v Evropské unii na vnitřní trh a jejich schopnost rozšířit svou činnost, a to snížením nákladů spojených s právní roztržičností. Ačkoli se očekávají náklady na plnění povinností náležité péče, odhaduje se, že to je vyrovnáno snížením stávající roztržičnosti prostřednictvím harmonizace. Podle očekávání to bude mít pozitivní dopad na konkurenceschopnost, inovace a investice v oblasti digitálních služeb, zejména na začínající podniky a rozvíjející se podniky nabízející obchodní modely na bázi platform, avšak v různém rozsahu také na odvětví podpořená a posílená elektronickým obchodem.

Upřednostňovaná možnost má vymezit vhodné rozdělení povinností mezi zprostředkovatelské služby, jejich příjemce a orgány v boji proti nezákonnému obsahu online. Za tímto účelem zavádí asymetrický přístup k povinnostem náležité péče, které jsou uloženy velmi velkým online platformám: jedná se o kontrolovaný přístup k řízení rizik s významnou úlohou systému správy při vymáhání. Asymetrické povinnosti jsou uloženy pouze velmi velkým online platformám, které podle stávajících údajů nejenže mají největší dosah, nýbrž se jedná i o velké společnosti s významným obrátem. Ačkoli jsou tudíž cílená opatření restriktivnější než u jiných společností, jsou úměrná schopnosti těchto společností dotýčná opatření dodržovat.

Co se týká orgánů veřejné správy, navrhovaná možnost by snížila náklady spojené s neúčelností a duplicitami ve stávající struktuře spolupráce orgánů. Ačkoli členské státy ponесou náklady na ustanovení příslušného orgánu, nového nebo již zřízeného, očekává se, že tyto náklady vyváží vyšší účelnost: u jednotlivých orgánů prostřednictvím sdílení zdrojů, lepších informačních toků a jednoduchých postupů jednání s protějšky na celém vnitřním trhu, jakož i s poskytovateli služeb.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

V posouzení dopadů připojeném k tomuto návrhu je určena pouze přidaná hodnota zásahu Unie při řešení rizika právní roztříštěnosti v důsledku rozdílných přístupů v oblasti regulace a dohledu (tudíž bez zohlednění větší bezpečnosti a důvěry v oblasti digitálních služeb) ve formě možného zvýšení přeshraničního digitálního obchodu o 1 až 1,8 %, což odpovídá zvýšení obratu vytvořeného na přeshraničním základě o 8,6 miliardy EUR až 15,5 miliardy EUR.

Co se týká přidané hodnoty při vymáhání opatření, iniciativa zajišťuje významné zvýšení účelnosti spolupráce napříč členskými státy a sdílení některých zdrojů pro technickou pomoc na úrovni EU, při kontrole a auditu systémů moderování obsahu, doporučovacích systémů a reklamy na internetu na velmi velkých online platformách. To zase vede k vyšší účinnosti opatření v oblasti vymáhání a dohledu, zatímco stávající systém se do značné míry opírá o omezenou schopnost dohledu v malém počtu členských států.

- **Základní práva**

Občané Unie a ostatní subjekty čelí neustále se zvyšujícím rizikům a škodám na internetu – od šíření nezákonného obsahu a protiprávních činností po omezení možnosti vyjádřit se a jiné společenské škody. Opatření politiky předpokládaná v tomto legislativním návrhu tuto situaci podstatně zlepší poskytnutím moderního správního rámce, který obstojí v budoucnu, a účinnou ochranou práv a oprávněných zájmů všech zapojených stran, zvláště občanů Unie. Návrh zavádí důležité záruky, které občanům umožní svobodně se vyjádřit, přičemž posílí jednání uživatelů v online prostředí, jakož i výkon jiných základních práv, jako je právo na účinnou právní ochranu, zákaz diskriminace, práva dítěte i ochrana osobních údajů a soukromí na internetu.

Navrhované nařízení zmírní rizika chybného či neoprávněného znemožnění projevu, bude řešit odrazující účinek na projev, povzbudí svobodu přijímat informace a zastávat názory a rovněž posílí možnosti uživatelů, pokud jde o ochranné prostředky. Určité skupiny či osoby mohou být zranitelné či znevýhodněné při používání online služeb kvůli svému pohlaví, rase nebo etnickému původu, náboženskému vyznání nebo přesvědčení, zdravotnímu postižení, věku nebo sexuální orientaci. Tyto skupiny či osoby mohou být nepřiměřeně dotčeny opatřeními týkajícími se omezení a odstranění v důsledku (vědomé či nevědomé) podjatosti potenciálně obsažené v systémech oznamování uživateli a třetími stranami, jakož i reprodukované v nástrojích, které platformy používají k automatizovanému moderování obsahu. Návrh zmírní rizika diskriminace, zejména u těchto skupin či osob, a přispěje k ochraně práv dítěte a práva na lidskou důstojnost na internetu. Návrh vyžaduje pouze odstranění nezákonného obsahu a uloží povinné záruky v případě odstranění informací uživatelů, včetně poskytnutí vysvětlujících informací uživateli, mechanismů vyřizování stížností podporovaných poskytovateli služeb, jakož i externího mechanismu mimosoudního řešení sporů. Rovněž kromě toho zajistí, aby byli občané EU chráněni při používání služeb poskytovaných poskytovateli, kteří nejsou usazení v Unii, působí však na vnitřním trhu, neboť zahrnuti jsou i tito poskytovatelé.

Co se týče svobody podnikání u poskytovatelů služeb, náklady vynaložené podniky jsou vyrovnány snížením roztříštěnosti na celém vnitřním trhu. Návrh zavádí záruky ke zmírnění zátěže uložené poskytovatelům služeb, včetně opatření proti opakovaným neodůvodněným oznámením a předchozího prověření důvěryhodných oznamovatelů orgány veřejné správy. Některé povinnosti jsou mimoto zaměřeny na velmi velké online platformy, u nichž často dochází k nejzávažnějším rizikům a které jsou schopny vstřebat dodatečnou zátěž.

Navrhovaný právní předpis zachová zákaz obecných povinností sledování podle směrnice o elektronickém obchodu, což má samo o sobě zásadní význam pro potřebnou spravedlivou rovnováhu základních práv v online světě. Nové nařízení zakazuje obecné povinnosti sledování, neboť by u uživatelů mohly nepřiměřeně omezovat svobodu projevu a svobodu přijímat informace a mohly by nadměrně zatěžovat poskytovatele služeb, a tudíž nepatřičně zasahovat do jejich svobody podnikání. Zákaz omezuje taktéž pobídky k online dozoru a má pozitivní důsledky pro ochranu osobních údajů a soukromí.

Všechna opatření v návrhu jsou zcela v souladu s vysokou úrovní ochrany osobních údajů a ochrany soukromí komunikace a soukromého života, jak je stanoveno v právních předpisech EU.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Rozpočtový dopad návrhu bude pokryt přidělenými částkami stanovenými ve víceletém finančním rámci na období 2021–2027 na základě finančního krytí programu Digitální Evropa a programu pro jednotný trh, jak je podrobně rozvedeno v legislativním finančním výkazu připojeném k tomuto návrhu nařízení. Tyto důsledky vyžadují rovněž přeprogramování okruhu 7 finančního výhledu.

Legislativní finanční výkaz připojený k tomuto návrhu nařízení zahrnuje rozpočtové důsledky samotného nařízení.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Ke dni použitelnosti tohoto legislativního nástroje vypracuje Komise komplexní rámec pro průběžné sledování jeho výstupů, výsledků a dopadů. Podle stanoveného programu monitorování se hodnocení nástroje předpokládá do pěti let od jeho vstupu v platnost.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Kapitola I obsahuje obecná ustanovení, včetně předmětu a oblasti působnosti nařízení (článek 1) a definic klíčových pojmů použitých v nařízení (článek 2).

Kapitola II obsahuje ustanovení o vyloučení odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb. Konkrétně zahrnuje podmínky, za nichž jsou poskytovatelé služeb prostého přenosu (článek 3), služeb ukládání do mezipaměti (článek 4) a hostingových služeb (článek 5) osvobozeni od odpovědnosti za informace třetí strany, které přenášejí a ukládají. Rovněž uvádí, že by výjimky z odpovědnosti neměly být zrušeny, pokud poskytovatelé zprostředkovatelských služeb provádějí dobrovolná vyšetřování z vlastního podnětu nebo dodržují právní předpisy (článek 6), a stanoví zákaz obecných povinností sledování nebo povinnosti aktivního zjišťování potřebných údajů uložených těmito poskytovateli (článek 7). Poskytovatelům zprostředkovatelských služeb ukládá také povinnost s ohledem na příkazy vnitrostátních justičních nebo správních orgánů k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu (článek 8) a k poskytnutí informací (článek 9).

Kapitola III stanoví povinnosti náležité péče pro transparentní a bezpečné online prostředí, a to v pěti různých oddílech.

Oddíl 1 stanoví povinnosti vztahující se na všechny poskytovatele zprostředkovatelských služeb, zejména: povinnost zřídit jednotné kontaktní místo pro usnadnění přímé komunikace s orgány členských států, Komisí a Evropským sborem pro digitální služby (článek 10),

povinnost ustanovit právního zástupce v Unii v případě poskytovatelů, kteří nejsou usazeni v žádném členském státě, nabízejí však v Unii své služby (článek 11), povinnost stanovit ve svých podmínkách omezení, která mohou být uložena s ohledem na využívání jejich služeb, a při uplatňování a prosazování těchto omezení jednat odpovědně (článek 12) a povinnosti týkající se informování v souvislosti s transparentností ve vztahu k odstranění informací a znemožnění přístupu k nim; tyto informace jsou pokládány za nezákonný obsah nebo za informace v rozporu s podmínkami poskytovatelů (článek 13).

Oddíl 2 ukládá kromě povinností stanovených v oddíle 1 povinnosti vztahující se na poskytovatele hostingových služeb. Tento oddíl především ukládá dotyčným poskytovatelům povinnost zavést mechanismy, které třetím stranám umožňují oznamovat výskyt údajného nezákonného obsahu (článek 14). Pokud se navíc tento poskytovatel rozhodne odstranit konkrétní informace poskytnuté příjemcem služby či znemožnit přístup k nim, ukládá povinnost poskytnout dotyčnému příjemci odůvodnění (článek 15).

Oddíl 3 stanoví povinnosti vztahující se na všechny online platformy, a to navíc k povinnostem podle oddílů 1 a 2. Tento oddíl upřesňuje, že se nevztahuje na online platformy, které jsou mikropodniky nebo malými podniky ve smyslu přílohy doporučení 2003/361/ES (článek 16). Dotyčný oddíl ukládá online platformám povinnost poskytnout interní systém pro vyřizování stížností na rozhodnutí přijatá v souvislosti s údajným nezákonným obsahem nebo informacemi neslučitelnými s jejich podmínkami (článek 17). Online platformám ukládá také povinnost spolupracovat s certifikovanými subjekty pro mimosoudní řešení sporů při řešení případných sporů s uživateli jejich služeb (článek 18). Dále ukládá online platformám povinnost zajistit, aby oznámení podaná subjekty, kterým byl udělen status důvěryhodných oznamovatelů, byla zpracována přednostně (článek 19), a stanoví opatření, která mají online platformy přijmout proti zneužívání (článek 20). Tento oddíl kromě toho obsahuje požadavek, aby online platformy informovaly příslušné donucovací orgány, pokud se dozví informace, které vzbuzují podezření na závažné trestné činy ohrožující život nebo bezpečnost osob (článek 21). Dotyčný oddíl ukládá online platformám též povinnost přijímat a uchovávat konkrétní informace o obchodnících využívajících jejich služby, vynakládat přiměřené úsilí na posouzení jejich spolehlivosti a konkrétní informace zveřejňovat, pokud dotyčné online platformy umožňují spotřebitelům uzavírat s těmito obchodníky smlouvy na dálku (článek 22). Tyto online platformy mají zároveň povinnost uspořádat své rozhraní tak, aby obchodníci mohli dodržovat právní předpisy Unie v oblasti ochrany spotřebitele a bezpečnosti výrobků (článek 22a). Online platformy musí i zveřejňovat zprávy o svých činnostech týkajících se odstranění informací a znemožnění přístupu k informacím, které jsou pokládány za nezákonný obsah nebo za informace v rozporu s jejich podmínkami (článek 23). Tento oddíl obsahuje rovněž povinnosti týkající se transparentnosti online platform, pokud jde o reklamu na internetu (článek 24).

Oddíl 4 stanoví navíc k povinnostem uvedeným v oddílech 1 až 3 povinnosti velmi velkých online platform (jak jsou vymezeny v článku 25) za účelem řízení systémových rizik. Velmi velké online platformy jsou povinny provádět posouzení systémových rizik vznikajících v důsledku fungování a používání jejich služeb nebo souvisejících s nimi (článek 26) a přijmout přiměřená a účinná opatření ke zmírnění těchto rizik (článek 27). Musí se též podrobit externím a nezávislým auditům (článek 28). Tento oddíl zahrnuje rovněž zvláštní povinnost v případě velmi velkých online platform, které používají doporučovací systémy (článek 29) nebo zobrazují reklamu na internetu ve svém online rozhraní (článek 30). Oddíl kromě toho stanoví podmínky, za nichž mohou velmi velké online platformy umožnit přístup k údajům koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení nebo Komisi a prověřeným výzkumným pracovníkům (článek 31), povinnost ustanovit jednu či více osob pověřených zajišťováním

souladu, aby bylo zajištěno dodržování povinností stanovených v nařízení (článek 32), a zvláštní, dodatečné povinnosti týkající se informování v souvislosti s transparentností (článek 33).

Oddíl 5 obsahuje průřezová ustanovení týkající se povinností náležité péče, a to postupů, u nichž bude Komise podporovat a prosazovat vypracování a provádění harmonizovaných evropských norem (článek 34), rámce pro vypracovávání kodexů chování (článek 35) a rámce pro vypracovávání zvláštních kodexů chování pro reklamu na internetu (článek 36). Je zde taktéž ustanovení o krizových protokolech k řešení mimořádných okolností, které mají dopad na veřejnou bezpečnost či veřejné zdraví (článek 37).

Kapitola IV obsahuje ustanovení o provádění a vymáhání tohoto nařízení.

Oddíl 1 zahrnuje ustanovení týkající se příslušných vnitrostátních orgánů, včetně koordinátorů digitálních služeb, jimiž jsou hlavní vnitrostátní orgány určené členskými státy za účelem jednotného uplatňování tohoto nařízení (článek 38). Koordinátoři digitálních služeb stejně jako jiné určené příslušné orgány jsou nezávislí a plní své úkoly nestranně, transparentně a včas (článek 39). Pro vymáhání tohoto nařízení jsou příslušné členské státy, v nichž se nachází hlavní provozovna poskytovatele (článek 40). Koordinátorům digitálních služeb jsou uděleny zvláštní pravomoci (článek 41). Členské státy mají stanovit pravidla týkající se sankcí, které lze uložit za porušení povinností poskytovateli zprostředkovatelských služeb podle tohoto nařízení (článek 42). Koordinátoři digitálních služeb mohou přijímat stížnosti na poskytovatele zprostředkovatelských služeb týkající se porušení povinností stanovených v tomto nařízení (článek 43). Koordinátoři digitálních služeb musí zveřejňovat výroční zprávy o činnosti (článek 44) a spolupracovat s koordinátory digitálních služeb z ostatních členských států (článek 45). Koordinátoři digitálních služeb se mohou účastnit rovněž společných vyšetřování, pokud jde o záležitosti, jichž se toto nařízení týká (článek 46).

Oddíl 2 obsahuje ustanovení týkající se Evropského sboru pro digitální služby, nezávislé poradní skupiny koordinátorů digitálních služeb (článek 47). Stanoví také strukturu tohoto sboru (článek 48) a jeho úkoly (článek 49).

Oddíl 3 se týká dohledu, vyšetřování, vymáhání a sledování velmi velkých online platform. Stanoví posílený dohled v případě, že tyto platformy porušují ustanovení kapitoly III oddílu 4 (článek 50). Umožňuje rovněž Komisi zasáhnout vůči velmi velkým online platformám, pokud porušování přetrvává (článek 51). V těchto případech může Komise provádět vyšetřování, včetně prostřednictvím žádostí o informace (článek 52), výsledků (článek 53) a kontrol na místě (článek 54), může přijímat předběžná opatření (článek 55) a stanovit závazky velmi velkých online platform jako závazné (článek 56), jakož i sledovat jejich soulad s tímto nařízením (článek 57). V případě nesouladu může Komise přijmout rozhodnutí o nesouladu (článek 58) a rovněž uložit pokuty (článek 59) a penále (článek 60) za porušení nařízení ze strany velmi velkých online platform, jakož i za poskytnutí nesprávných, neúplných či zavádějících informací v souvislosti s vyšetřováním. Nařízení také stanoví promlčecí lhůtu pro uložení pokut (článek 61) a jejich vymáhání (článek 62). Nařízení stanoví i procesní záruky před Komisí, zejména právo na slyšení a na přístup ke spisu (článek 63) a zveřejnění rozhodnutí (článek 64). Tento oddíl umožňuje též spolupráci Komise s vnitrostátními soudy (článek 65) a přijímání prováděcích aktů týkajících se praktických opatření v souvislosti s řízeními (článek 66).

Oddíl 4 obsahuje společná ustanovení o vymáhání. Nejprve stanoví pravidla pro systém sdílení informací na podporu komunikace mezi koordinátory digitálních služeb, Komisí a

sborem (článek 67). Zahrnuje také právo příjemců zprostředkovatelských služeb pověřit určitý subjekt, organizaci a sdružení, aby jejich jménem vykonávaly jejich práva (článek 68).

Oddíl 5 se týká přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů v souladu s články 290, resp. 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (články 69 a 70).

Kapitola V obsahuje závěrečná ustanovení tohoto nařízení, která se týkají zrušení článků 12 až 15 směrnice o elektronickém obchodu, neboť tyto články byly začleněny do nařízení (článek 71), změn směrnice 2020/XX/ES (článek 72), hodnocení nařízení (článek 73) a jeho vstupu v platnost a použitelnosti (článek 74).

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²²,s ohledem na stanovisko Výboru regionů²³,s ohledem na stanovisko evropského inspektora ochrany údajů²⁴,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Služby informační společnosti, a zejména zprostředkovatelské služby se staly důležitou součástí hospodářství Unie a každodenního života jejích občanů. Dvacet let od přijetí stávajícího právního rámce, který se na tyto služby vztahuje, stanoveného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES²⁵ mohou díky novým a inovativním obchodním modelům a službám, jako jsou internetové sociální sítě a internetová tržiště, uživatelé z řad podniků a spotřebitelé sdílet a získávat informace a uzavírat transakce novými způsoby. Většina občanů Unie nyní tyto služby využívá denně. Digitální transformace a větší využívání těchto služeb však přináší také nová rizika a problémy, a to jak pro jednotlivé uživatele, tak pro společnost jako celek.
- (2) Členské státy v rostoucí míře zavádějí vnitrostátní právní předpisy či zvažují zavedení předpisů, které se týkají otázek, na něž se vztahuje toto nařízení, přičemž ukládají poskytovatelům zprostředkovatelských služeb zejména požadavky týkající se náležité péče. Tyto rozdílné vnitrostátní právní předpisy mají s ohledem na povahu internetu, který je ze své podstaty přeshraniční a který se obvykle k poskytování těchto služeb používá, negativní dopad na vnitřní trh, který podle článku 26 Smlouvy zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží a služeb a svoboda usazování. Podmínky pro poskytování zprostředkovatelských služeb na vnitřním trhu

²²Úř. věst. C , , s. .²³Úř. věst. C , , s. .²⁴Úř. věst. C , s. .²⁵Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

by měly být harmonizovány, aby podniky získaly přístup na nové trhy a měly možnost využívat výhody vnitřního trhu a spotřebitelé a ostatní příjemci služeb současně získali možnost většího výběru.

- (3) Odpovědné chování a náležitá péče poskytovatelů zprostředkovatelských služeb jsou nezbytné pro bezpečné, předvídatelné a důvěryhodné online prostředí a pro to, aby občané Unie a další osoby měli možnost uplatňovat svá základní práva zaručená v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina základních práv“), zejména svobodu projevu a informací a svobodu podnikání a právo na nediskriminaci.
- (4) Pro zajištění a zlepšení fungování vnitřního trhu by proto měl být na úrovni Unie zaveden účelový soubor jednotných, účinných a přiměřených závazných pravidel. Toto nařízení stanoví podmínky umožňující vznik a rozšíření inovativních digitálních služeb na vnitřním trhu. Sbližování vnitrostátních regulačních opatření týkajících se požadavků uložených poskytovatelům zprostředkovatelských služeb na úrovni Unie je nezbytné, aby se zabránilo roztržitému vnitřnímu trhu a aby byla tato roztržitost ukončena a rovněž aby byla zajištěna právní jistota, tudíž se snížila nejistota pro vývojáře a podpořila interoperabilita. Stanovení požadavků, které jsou technologicky neutrální, by nemělo bránit inovacím, nýbrž by je mělo podněcovat.
- (5) Toto nařízení by se mělo vztahovat na poskytovatele některých služeb informační společnosti, jak jsou vymezeny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535²⁶, tj. služeb poskytovaných zpravidla za úplatu, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služby. Toto nařízení by se mělo konkrétně vztahovat na poskytovatele zprostředkovatelských služeb, a zejména zprostředkovatelských služeb spočívajících ve službách „prostého přenosu“, službách „ukládání do mezipaměti“ a „hostingových“ službách, neboť exponenciální růst využívání těchto služeb, zejména k legitimním a společensky prospěšným účelům všeho druhu, zvýšil také jejich úlohu při zprostředkování a šíření protiprávních či jinak škodlivých informací a činností.
- (6) V praxi zprostředkovávají určití poskytovatelé zprostředkovatelských služeb služby, které mohou nebo nemusí být poskytovány elektronickými prostředky, jako jsou služby informačních technologií poskytované na dálku, dopravní, ubytovací nebo doručovací služby. Toto nařízení by se mělo uplatňovat pouze na zprostředkovatelské služby a neměly by jím být dotčeny požadavky stanovené v právu Unie nebo ve vnitrostátních právních předpisech týkajících se výrobků nebo služeb zprostředkovaných prostřednictvím zprostředkovatelských služeb, a to i v situacích, kdy zprostředkovatelská služba představuje nedílnou součást jiné služby, která není zprostředkovatelskou službou, jak je vymezena v judikatuře Soudního dvora Evropské unie.
- (7) Aby byla zajištěna účinnost pravidel stanovených v tomto nařízení a rovné podmínky na vnitřním trhu, měla by se tato pravidla vztahovat na poskytovatele zprostředkovatelských služeb bez ohledu na místo jejich usazení nebo místo pobytu, pokud poskytují služby v Unii, jak dokládá podstatné spojení s Unií.
- (8) Existence tohoto podstatného spojení s Unií by se měla předpokládat tehdy, má-li poskytovatel služeb provozovnu v Unii, nebo v případě, že tato provozovna neexistuje, na základě existence významného počtu uživatelů v jednom či více členských státech

²⁶Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

nebo při zacílení činností na jeden či více členských států. Zacílení činností na jeden nebo více členských států lze určit na základě všech příslušných okolností, včetně faktorů, jako je používání jazyka či měny obecně používaných v daném členském státě nebo možnost objednání výrobků či služeb nebo používání národní domény nejvyšší úrovně. Zacílení činností na některý členský stát by mohlo být též odvozeno od dostupnosti aplikace v obchodě s aplikacemi příslušného členského státu, od poskytování místních reklam nebo reklam v jazyce používaném v daném členském státě nebo od řešení vztahů se zákazníky, například poskytováním zákaznického servisu v jazyce obecně používaném v tomto členském státě. Podstatné spojení by se mělo předpokládat i v případě, že poskytovatel služeb zaměřuje své činnosti na jeden nebo více členských států, jak stanoví čl. 17 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1215/2012²⁷. Na druhou stranu nelze pouhou technickou dostupnost internetové stránky z Unie jen na základě tohoto důvodu pokládat za podstatné spojení s Unií.

- (9) Toto nařízení by mělo doplňovat, nikoli však ovlivňovat uplatňování pravidel vyplývajících z jiných aktů práva Unie, které upravují určité aspekty poskytování zprostředkovatelských služeb, zejména směrnice 2000/31/ES, s výjimkou změn zavedených tímto nařízením, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU v platném znění²⁸ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../..²⁹ – navrhovaného nařízení o teroristickém obsahu online. Tímto nařízením proto nejsou dotčeny tyto jiné akty, které se mají považovat za *lex specialis* ve vztahu k obecně platnému rámci stanovenému v tomto nařízení. Pravidla tohoto nařízení se však použijí s ohledem na záležitosti, které těmito jinými akty nejsou či nejsou plně řešeny, jakož i otázky, s ohledem na něž ponechávají tyto jiné akty členským státům možnost přijmout určitá opatření na vnitrostátní úrovni.
- (10) Z důvodů jasnosti by mělo být také upřesněno, že tímto nařízením není dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1148³⁰ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150³¹, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES³² a nařízení [.../...] o dočasné odchylce od některých ustanovení směrnice 2002/58/ES³³, jakož i právní předpisy Unie v oblasti ochrany spotřebitele, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES³⁴, směrnice Evropského

²⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Text s významem pro EHP), Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.

²⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../.. – navrhované nařízení o teroristickém obsahu online.

³⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1148 o uvádění prekurzorů výbušnin na trh a o jejich používání, změně nařízení (ES) č. 1907/2006 a zrušení nařízení (EU) č. 98/2013 (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 1).

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 57).

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

³³ Nařízení [.../...] o dočasné odchylce od některých ustanovení směrnice 2002/58/ES.

³⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách).

parlamentu a Rady 2011/83/EU³⁵ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 93/13/EHS³⁶, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2161³⁷, a v oblasti ochrany osobních údajů, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679³⁸. Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů je upravena výhradně pravidly práva Unie v této oblasti, zejména nařízením (EU) 2016/679 a směrnicí 2002/58/ES. Tímto nařízením nejsou dotčena ani pravidla práva Unie týkajícího se pracovních podmínek.

- (11) Je třeba vyjasnit, že tímto nařízením nejsou dotčena pravidla práva Unie v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících, jež stanoví zvláštní předpisy a postupy, které by měly zůstat nedotčeny.
- (12) Aby se dosáhlo cíle zajistit bezpečné, předvídatelné a důvěryhodné online prostředí, měl by se pro účely tohoto nařízení pojem „nezákonný obsah“ vymezit široce a měl by zahrnovat také informace související s nezákonným obsahem, nelegálními výrobky nebo službami a protiprávními činnostmi. Zejména by se mělo mít za to, že tento pojem zahrnuje informace bez ohledu na jejich formu, které jsou podle rozhodného práva buď samy nezákonné (např. nezákonné nenávistné projevy nebo teroristický obsah a nezákonný diskriminační obsah), nebo které se týkají protiprávních činností, jako je sdílení obrázků s dětskou pornografií, nezákonné sdílení soukromých fotografií bez souhlasu, kybernetické pronásledování, prodej nevyhovujících nebo padělaných výrobků, neoprávněné použití materiálů chráněných autorským právem nebo činnosti zahrnující porušování právních předpisů na ochranu spotřebitele. V tomto ohledu není podstatné, zda nezákonnost informací či činnosti vyplývá z práva Unie, nebo z vnitrostátních právních předpisů, které jsou v souladu s právem Unie, a jaká je přesná povaha nebo předmět dotčených právních předpisů.
- (13) Vzhledem k charakteristickým rysům dotčených služeb a odpovídající potřebě uložit poskytovatelům těchto služeb určité zvláštní povinnosti je nutné v rámci širší kategorie poskytovatelů hostingových služeb, jak je vymezena v tomto nařízení, odlišit dílčí kategorii online platform. Online platformy, jako jsou sociální sítě nebo internetová tržiště, by měly být definovány jako poskytovatelé hostingových služeb, kteří nejenže uchovávají informace poskytované příjemci služby na jejich žádost, nýbrž tyto informace rovněž veřejně šíří, a to opět na jejich žádost. Aby se však zabránilo uložení příliš obecných povinností, neměli by se poskytovatelé hostingových služeb považovat za online platformy, je-li veřejné šíření jen nepodstatným a čistě vedlejším prvkem jiné služby a tento prvek nelze z objektivních technických důvodů použít bez této jiné, hlavní služby, a začlenění tohoto prvku neznámá obcházení použitelnosti pravidel stanovených v tomto nařízení, která se vztahují na online platformy. Tento prvek může představovat například sekce pro komentáře v

³⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES.

³⁶ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách.

³⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2161 ze dne 27. listopadu 2019, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES, 2005/29/ES a 2011/83/EU, pokud jde o lepší vymáhání a modernizaci právních předpisů Unie na ochranu spotřebitele.

³⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

internetových novinách, je-li zřejmé, že se jedná o vedlejší prvek hlavní služby představované vydáváním novin v rámci redakční odpovědnosti vydavatele.

- (14) Pojem „veřejné šíření“ použitý v tomto nařízení by měl zahrnovat zpřístupňování informací potenciálně neomezenému počtu osob, tj. zajištění snadné dostupnosti informací pro uživatele obecně, aniž by bylo zapotřebí další opatření ze strany příjemce služby, který informace poskytuje, a to bez ohledu na to, zda tyto osoby skutečně využijí možnost přístupu k dotyčným informacím. Pouhá možnost vytvářet skupiny uživatelů dané služby by sama o sobě neměla znamenat, že informace šířené tímto způsobem nejsou šířeny veřejně. Tento pojem by však měl vylučovat šíření informací v rámci uzavřených skupin složených z konečného počtu předem určených osob. Do oblasti působnosti tohoto nařízení nespádají interpersonální komunikační služby definované ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972³⁹, jako jsou e-maily nebo služby zasílání soukromých zpráv. Mělo by se mít za to, že informace jsou šířeny veřejně ve smyslu tohoto nařízení pouze tehdy, dochází-li k šíření na přímou žádost příjemce služby, který dotyčné informace poskytl.
- (15) Pokud se na některé služby poskytované poskytovatelem vztahuje toto nařízení, zatímco na jiné nikoli, nebo pokud pro služby poskytované poskytovatelem platí různé oddíly tohoto nařízení, měla by se příslušná ustanovení tohoto nařízení použít pouze s ohledem na služby, které spadají do jeho oblasti působnosti.
- (16) Právní jistota poskytnutá horizontálním rámcem podmíněných výjimek z odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb podle směrnice 2000/31/ES umožňuje vznik mnoha nových služeb a jejich rozšíření na celém vnitřním trhu. Tento rámec by proto měl být zachován. Vzhledem k rozdílům v provedení a uplatňování příslušných pravidel na vnitrostátní úrovni a z důvodu jasnosti a soudržnosti by však dotyčný rámec měl být začleněn do tohoto nařízení. Je také nezbytné vyjasnit některé prvky tohoto rámce s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie.
- (17) Příslušná pravidla stanovená v kapitole II by měla pouze stanovit, kdy dotyčný poskytovatel zprostředkovatelských služeb nemůže být považován za odpovědného ve vztahu k nezákonnému obsahu, který poskytují příjemci služby. Nemělo by se mít za to, že tato pravidla stanoví spolehlivý základ pro zjištění, kdy lze poskytovatele pokládat za odpovědného, o čemž mají rozhodnout platné předpisy práva Unie nebo vnitrostátního práva. Výjimky z odpovědnosti stanovené v tomto nařízení by se mimoto měly použít s ohledem na všechny druhy odpovědnosti, pokud jde o jakýkoli typ nezákonného obsahu, bez ohledu na přesný předmět či povahu těchto právních předpisů.
- (18) Výjimky z odpovědnosti stanovené v tomto nařízení by se neměly použít v případě, kdy poskytovatel zprostředkovatelských služeb místo toho, aby se omezil na poskytování služeb neutrálně, a to pouhým technickým a automatickým zpracováním informací poskytovaných příjemcem služby, hraje aktivní roli takové povahy, že lze konstatovat, že tyto informace zná nebo kontroluje. Tyto výjimky by proto neměly být dostupné s ohledem na odpovědnost týkající se informací, které neposkytl příjemce služby, nýbrž samotný poskytovatel zprostředkovatelské služby, včetně případu, kdy byly informace vypracovány v rámci redakční odpovědnosti tohoto poskytovatele.

³⁹Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (přepracované znění), Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36.

- (19) Vzhledem k rozdílné povaze činností týkajících se „prostého přenosu“, „ukládání do mezipaměti“ a „hostingu“ a různého postavení a možností dotyčných poskytovatelů služeb je nezbytné rozlišovat pravidla vztahující se na tyto činnosti, pokud se na ně podle tohoto nařízení vztahují různé požadavky a podmínky a liší se jejich oblast působnosti, a to podle výkladu Soudního dvora Evropské unie.
- (20) Poskytovatel zprostředkovatelských služeb, který vědomě spolupracuje s příjemci služeb za účelem provádění protiprávních činností, neposkytuje svou službu neutrálně, a neměl by mít proto možnost využít výjimky z odpovědnosti stanovené v tomto nařízení.
- (21) Poskytovatel by měl mít možnost využívat výjimky z odpovědnosti u služeb „prostého přenosu“ a „ukládání do mezipaměti“, pokud se nijak nepodílí na přenášených informacích. To mimo jiné vyžaduje, aby poskytovatel přenášené informace neměnil. Nemělo by se však mít za to, že tento požadavek zahrnuje zásahy technické povahy během přenosu, neboť tyto zásahy nemění integritu přenášené informace.
- (22) Aby mohli poskytovatelé využít výjimky z odpovědnosti u hostingových služeb, měli by, jakmile zjistí nezákonný obsah nebo se o něm dozví, urychleně přijmout opatření vedoucí k odstranění tohoto obsahu nebo ke znemožnění přístupu k němu. Při odstraňování nebo znemožnění přístupu by měla být dodržena zásada svobody projevu. Poskytovatel může zjistit tento nezákonný obsah nebo se o něm dozvědět zejména prostřednictvím vyšetřování z vlastního podnětu nebo oznámení podaných fyzickými osobami či subjekty v souladu s tímto nařízením, pokud jsou tato oznámení dostatečně přesná a náležitě odůvodněná, aby umožnila hospodářskému subjektu jednajícímu s náležitou péčí přiměřeně určit a posoudit údajně nezákonný obsah a v případě potřeby přijmout potřebná opatření.
- (23) Aby byla zajištěna účinná ochrana spotřebitelů při uzavírání zprostředkovaných obchodních transakcí online, neměli by mít určití poskytovatelé hostingových služeb, konkrétně online platformy, které spotřebitelům umožňují uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, možnost využít výjimku z odpovědnosti poskytovatelů hostingových služeb, která je stanovena v tomto nařízení, pokud tyto online platformy prezentují příslušné informace týkající se dotyčných transakcí způsobem, který vede spotřebitele k domněnce, že informace poskytly online platformy samotné nebo příjemci služeb, kteří jednají z pověření těchto platforem či pod jejich kontrolou, a že tyto platformy tudíž informace znají nebo kontrolují, ačkoli ve skutečnosti tomu tak být nemusí. V tomto ohledu je třeba na základě všech příslušných okolností objektivně určit, zda prezentace mohla vést k této domněnce na straně průměrného spotřebitele, který má dostatek informací.
- (24) Výjimkami z odpovědnosti stanovenými v tomto nařízení by neměla být dotčena možnost žalob zdržovacích různého druhu podaných na poskytovatele zprostředkovatelských služeb, třebaže splňují podmínky stanovené v rámci těchto výjimek. Tyto žaloby zdržovací by mohly mít zejména podobu rozhodnutí soudů nebo správních orgánů vyžadujících ukončení protiprávních jednání nebo předcházení protiprávním jednáním, včetně odstranění nezákonného obsahu specifikovaného v těchto rozhodnutích vydaných v souladu s právem Unie nebo znemožnění přístupu k němu.
- (25) Aby byla zajištěna právní jistota a neodrazovalo se od činností, které mají odhalovat a identifikovat nezákonný obsah a zasáhnout proti tomuto obsahu a které mohou poskytovatelé zprostředkovatelských služeb vykonávat dobrovolně, je třeba vyjasnit, že pouhá skutečnost, že poskytovatelé vykonávají tyto činnosti, nevede k

nedostupnosti výjimek z odpovědnosti stanovených v tomto nařízení, jsou-li tyto činnosti prováděny v dobré víře a s náležitou péčí. Mimoto je vhodné vyjasnit, že by pouhá skutečnost, že tito poskytovatelé přijímají v dobré víře opatření ke splnění požadavků práva Unie, včetně požadavků stanovených v tomto nařízení, pokud jde o provádění jejich podmínek, neměla vést k nedostupnosti těchto výjimek z odpovědnosti. Jakékoli tyto činnosti a opatření, jež mohl daný poskytovatel uskutečnit, by proto neměly být zohledněny při určování, zda poskytovatel může využít výjimku z odpovědnosti, zejména co se týká toho, zda poskytovatel poskytuje svou službu neutrálně, a může tudíž spadat do oblasti působnosti příslušného ustanovení, aniž by však toto pravidlo znamenalo, že se poskytovatel o ně může nutně opírat.

- (26) Přestože se pravidla v kapitole II tohoto nařízení soustředí na výjimku z odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, je důležité připomenout, že navzdory obecně důležité úloze, kterou tito poskytovatelé hrají, by se problém související s nezákonným obsahem a protiprávními činnostmi online neměl řešit výhradně zaměřením se na jejich odpovědnost a povinnosti. Je-li to možné, měly by se třetí strany dotčené nezákonným obsahem přenášeným nebo uchovávaným online, pokusit vyřešit konflikty související s tímto obsahem bez účasti dotyčných poskytovatelů zprostředkovatelských služeb. Příjemci služby by se měli pokládat za odpovědné za nezákonný obsah, který poskytují a mohou šířit prostřednictvím zprostředkovatelských služeb, pokud tak stanoví platná pravidla práva Unie a vnitrostátního práva určující tuto odpovědnost. Je-li to vhodné, měly by šíření nezákonného obsahu online v souladu s rozhodným právem pomoci zabránit i jiné subjekty, jako jsou moderátoři skupin v uzavřeném online prostředí, zejména v případě velkých skupin. Je-li kromě toho nutné zapojit poskytovatele služeb informační společnosti, včetně poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, měly by být žádosti nebo příkazy týkající se této účasti zpravidla určeny subjektu, který je z technického a provozního hlediska schopen přijmout opatření proti konkrétním položkám nezákonného obsahu, aby se zabránilo možným negativním dopadům na dostupnost a přístupnost informací, které nepředstavují nezákonný obsah, a aby se tyto účinky omezily na minimum.
- (27) Od roku 2000 se objevují nové technologie, které zlepšují dostupnost, účelnost, rychlost, spolehlivost, kapacitu a bezpečnost systémů pro přenos a ukládání údajů online, což vede ke stále složitějšímu online ekosystému. V tomto ohledu je třeba připomenout, že poskytovatelé služeb, kteří stanoví a podporují základní logickou architekturu a řádné fungování internetu, včetně pomocných technických funkcí, mohou rovněž využít výjimky z odpovědnosti stanovené v tomto nařízení, pokud se jejich služby považují za služby „prostého přenosu“, služby „ukládání do mezipaměti“ nebo „hostingové“ služby. Mezi tyto služby patří například bezdrátové místní sítě, služby systému doménových jmen, rejstříky názvů domén nejvyšší úrovně, certifikační orgány, které vydávají digitální osvědčení, nebo sítě pro doručování obsahu, jež umožňují nebo zlepšují funkce jiných poskytovatelů zprostředkovatelských služeb. Obdobně se značně změnily i služby používané ke komunikačním účelům a technické prostředky k jejich poskytování, což vedlo ke vzniku online služeb, jako je internetová telefonie, posílání zpráv a služba internetové elektronické pošty, kdy je komunikace zajištěna prostřednictvím služby přístupu k internetu. Rovněž tyto služby mohou využít výjimek z odpovědnosti, jestliže se pokládají za službu „prostého přenosu“, službu „ukládání do mezipaměti“ nebo „hostingovou“ službu.
- (28) Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb by neměli podléhat povinnosti sledování, pokud jde o povinnosti obecné povahy. To se netýká povinností sledování ve

zvláštních případech, a zejména to nebrání rozhodnutím vnitrostátních orgánů přijímaným v souladu s vnitrostátními právními předpisy podle podmínek stanovených v tomto nařízení. Nic v tomto nařízení by se nemělo považovat za uložení obecné povinnosti sledování nebo povinnosti aktivního zjišťování potřebných údajů nebo za obecnou povinnost poskytovatelů přijímat ve vztahu k nezákonnému obsahu aktivní opatření.

- (29) V závislosti na právních předpisech každého členského státu a na dotyčné oblasti práva mohou vnitrostátní justiční nebo správní orgány poskytovatelům zprostředkovatelských služeb nařídít, aby přijali opatření proti určitým konkrétním položkám nezákonného obsahu nebo poskytli určité konkrétní informace. Vnitrostátní právní předpisy, na jejichž základě jsou tyto příkazy vydávány, se značně liší a příkazy se v rostoucí míře využívají v přeshraničních situacích. Aby bylo zajištěno, že tyto příkazy lze účinně a účelně splnit, takže dotčené orgány veřejné správy mohou vykonávat své úkoly a poskytovatelům není uložena nepřiměřená zátěž, aniž by byla nepatřičně dotčena práva a oprávněné zájmy třetích stran, je nezbytné stanovit určité podmínky, které by tyto příkazy měly splňovat, a určité doplňkové požadavky týkající se zpracování těchto příkazů.
- (30) Příkazy k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu nebo k poskytnutí informací by měly být vydávány v souladu s právem Unie, zejména s nařízením (EU) 2016/679 a zákazem obecných povinností sledování informací nebo aktivního vyhledávání okolností naznačujících protiprávní činnost, jak je stanoveno v tomto nařízení. Podmínkami a požadavky stanovenými v tomto nařízení, které se vztahují na příkazy k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu, nejsou dotčeny ostatní akty Unie, které stanoví podobné systémy přijímání opatření proti konkrétním druhům nezákonného obsahu, jako je nařízení (EU) .../.... [navrhované nařízení zabývající se šířením teroristického obsahu online], nebo nařízení (EU) 2017/2394, které donucovacím orgánům členských států pro dodržování právních předpisů na ochranu spotřebitele svěřuje zvláštní pravomoci umožňující nařídít poskytnutí informací, přičemž podmínkami a požadavky, které se vztahují na příkazy k poskytnutí informací, nejsou dotčeny ostatní akty Unie, jež stanoví obdobná příslušná pravidla pro konkrétní odvětví. Těmito podmínkami a požadavky by neměla být dotčena pravidla týkající se ukládání a uchovávání údajů podle platných vnitrostátních právních předpisů v souladu s právem Unie a žádosti donucovacích orgánů o zachování důvěrnosti v souvislosti s nezveřejněním informací.
- (31) Územní působnost těchto příkazů k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu by měla být jednoznačně stanovena na základě platných právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů, které umožňují vydání příkazu, a neměla by jít nad rámec toho, co je naprosto nezbytné k dosažení jeho cílů. V tomto ohledu by měl vnitrostátní justiční nebo správní orgán vydávající příkaz uvážit cíl, jehož má příkaz dosáhnout, v souladu s právním základem umožňujícím jeho vydání a práva a oprávněné zájmy všech třetích stran, jichž se může příkaz týkat, zejména jejich základní práva podle Listiny základních práv. Pokud příkaz odkazující na konkrétní informace může mít navíc účinky mimo území členského státu dotyčného orgánu, měl by tento orgán posoudit, zda dotyčné informace v jiném členském státě pravděpodobně představují nezákonný obsah, a případně vzít v úvahu příslušná pravidla práva Unie či mezinárodního práva a zájmy mezinárodního společenství.
- (32) Příkazy k poskytnutí informací upravené tímto nařízením se týkají vytváření konkrétních informací o jednotlivých příjemcích dotčené zprostředkovatelské služby, kteří jsou v těchto příkazech identifikováni za účelem zjištění, zda příjemci služeb

dodržují platné předpisy Unie či vnitrostátní předpisy. Příkazy týkající se informací o skupině příjemců služby, kteří nejsou konkrétně určeni, včetně příkazů k poskytnutí souhrnných informací vyžadovaných pro statistické účely nebo pro tvorbu politik založenou na důkazech, by proto neměly být dotčeny pravidly stanovenými v tomto nařízení, která se týkají poskytování informací.

- (33) Příkazy k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu a k poskytnutí informací podléhají pravidlům zaručujícím příslušnost členského státu, v němž je poskytovatel služby, jemuž je příkaz určen, usazen, a stanovícím možné odchylky od této příslušnosti v určitých případech stanovených v článku 3 směrnice 2000/31/ES pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky uvedené v uvedeném článku. Jelikož se dotýčné příkazy týkají konkrétních položek nezákonného obsahu, resp. informací, pak v případě, jsou-li určeny poskytovatelům zprostředkovatelských služeb usazeným v jiném členském státě, v zásadě neomezují svobodu těchto poskytovatelů poskytovat služby na přeshraničním základě. Pravidla stanovená v článku 3 směrnice 2000/31/ES, včetně pravidel týkajících se potřeby odůvodnit opatření odchylovající se od příslušnosti členského státu, v němž je poskytovatel služby usazen, z určitých konkrétních důvodů, a pravidel týkajících se oznámení těchto opatření, se proto na tyto příkazy nevztahují.
- (34) Aby bylo dosaženo cílů tohoto nařízení, a zejména lepšího fungování vnitřního trhu, a aby bylo zajištěno bezpečné a transparentní online prostředí, je nutné stanovit jasný a vyvážený soubor harmonizovaných povinností náležité péče, které jsou uloženy poskytovatelům zprostředkovatelských služeb. Tyto povinnosti by měly zejména zaručit různé cíle veřejné politiky, jako je bezpečnost a důvěra příjemců služby, včetně nezletilých a zranitelných uživatelů, chránit příslušná základní práva zakotvená v Listině základních práv, zajistit smysluplnou odpovědnost těchto poskytovatelů a posílit postavení příjemců a jiných dotčených stran, přičemž je zároveň usnadněn nezbytný dohled ze strany příslušných orgánů.
- (35) V tomto ohledu je důležité, aby byly povinnosti náležité péče přizpůsobeny druhu a povaze dotýčné zprostředkovatelské služby. Toto nařízení proto stanoví základní povinnosti vztahující se na všechny poskytovatele zprostředkovatelských služeb, jakož i dodatečné povinnosti pro poskytovatele hostingových služeb a konkrétněji online platformy a velmi velké online platformy. Mohou-li poskytovatelé zprostředkovatelských služeb s ohledem na povahu svých služeb a svou velikost spadat do těchto různých kategorií, měli by dodržovat všechny odpovídající povinnosti stanovené v tomto nařízení. Tyto harmonizované povinnosti náležité péče, které by měly být přiměřené a neměly by být stanoveny svévolně, jsou nezbytné k dosažení stanovených cílů veřejného zájmu, jako je ochrana oprávněných zájmů příjemců služby, řešení nezákonných praktik a ochrana základních práv na internetu.
- (36) Aby se usnadnila bezproblémová a účelná komunikace týkající se záležitostí, jimiž se toto nařízení zabývá, měli by mít poskytovatelé zprostředkovatelských služeb povinnost zřídit jednotné kontaktní místo a zveřejnit příslušné informace o svém kontaktním místě, včetně jazyků, které se mají při této komunikaci používat. Kontaktní místo mohou využívat také důvěryhodní oznamovatelé a profesní subjekty, které mají k poskytovateli zprostředkovatelských služeb zvláštní vztah. Na rozdíl od právního zástupce by mělo kontaktní místo sloužit provozním účelům a nemusí se nutně jednat o fyzické místo.
- (37) Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb, kteří jsou usazeni ve třetí zemi a kteří nabízejí služby v Unii, by měli ustanovit v Unii právního zástupce s dostatečným pověřením a poskytnout informace týkající se jejich právních zástupců, aby byl možný

účinný dohled a v případě potřeby vymáhání tohoto nařízení ve vztahu k dotyčným poskytovatelům. Právní zástupce by měl mít možnost působit také jako kontaktní osoba, jsou-li splněny příslušné požadavky tohoto nařízení.

- (38) Přestože by v zásadě měla být respektována smluvní svoboda poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, je vhodné stanovit určitá pravidla týkající se obsahu, uplatňování a vymáhání podmínek stanovených těmito poskytovateli v zájmu transparentnosti, ochrany příjemců služby a zabránění nespravedlivým či svévolným výsledkům.
- (39) Aby byla zajištěna náležitá úroveň transparentnosti a odpovědnosti, měli by poskytovatelé zprostředkovatelských služeb podávat v souladu s harmonizovanými požadavky stanovenými v tomto nařízení každoročně zprávy o moderování obsahu z jejich strany, včetně opatření přijatých v důsledku uplatňování a vymáhání jejich podmínek. Aby se však zabránilo neúměrné zátěži, neměly by se tyto povinnosti týkající se informování v souvislosti s transparentností vztahovat na poskytovatele, kteří jsou mikropodniky či malými podniky vymezenými v doporučení Komise 2003/361/ES⁴⁰.
- (40) Poskytovatelé hostingových služeb hrají v boji proti nezákonnému obsahu online obzvláště důležitou úlohu, neboť uchovávají informace poskytnuté příjemci služby na jejich žádost a obvykle umožňují přístup k těmto informacím ostatním příjemcům, někdy ve velkém měřítku. Je důležité, aby všichni poskytovatelé hostingových služeb bez ohledu na svou velikost zavedli uživatelsky přívětivé mechanismy oznamování a přijímání opatření, jež usnadňují oznamování konkrétních informací, které oznamující strana pokládá za nezákonný obsah, dotyčnému poskytovateli hostingových služeb (dále jen „oznámení“), a na základě těchto oznámení může pak tento poskytovatel rozhodnout, zda s hodnocením souhlasí, či nikoli a zda chce dotyčný obsah odstranit nebo k němu znemožnit přístup (dále jen „opatření“). Jsou-li splněny požadavky na oznámení, měly by mít fyzické osoby nebo subjekty možnost oznámit prostřednictvím jednoho oznámení více konkrétních položek údajně nezákonného obsahu. Povinnost zavést mechanismy oznamování a přijímání opatření by se měly vztahovat například na služby ukládání a sdílení souborů, hostingové služby, reklamní servery a tzv. pastebiny, pokud se pokládají za poskytovatele hostingových služeb, na něž se vztahuje toto nařízení.
- (41) Pravidla pro tyto mechanismy oznamování a přijímání opatření by měla být na úrovni Unie harmonizována, aby bylo umožněno včasné, náležitě pečlivé a objektivní zpracování oznámení na základě pravidel, která jsou jednotná, transparentní a jasná a která poskytují spolehlivé záruky na ochranu práv a oprávněných zájmů všech dotčených stran, zejména jejich základních práv zaručených Listinou základních práv, bez ohledu na členský stát, v němž jsou tyto strany usazeny nebo v němž mají bydliště, a dotyčnou oblast práva. K základním právům patří například právo na svobodu projevu a informace, právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, právo na nediskriminaci a právo příjemců služby na účinnou právní ochranu, svoboda podnikání včetně smluvní svobody poskytovatelů služeb, jakož i právo na lidskou důstojnost, práva dítěte, právo na ochranu majetku včetně duševního vlastnictví a právo na nediskriminaci stran, jichž se nezákonný obsah týká.

⁴⁰Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (42) Jestliže se poskytovatel hostingových služeb rozhodne odstranit informace poskytnuté příjemcem služby či k nim znemožnit přístup, například po obdržení oznámení nebo na základě vlastního podnětu, a to i pomocí automatizovaných postupů, měl by informovat příjemce o svém rozhodnutí, jeho důvodech a dostupných možnostech napadení tohoto rozhodnutí, pokud jde o negativní důsledky, jež mohou tato rozhodnutí mít pro příjemce, včetně s ohledem na výkon jeho základního práva na svobodu projevu. Tato povinnost by měla platit bez ohledu na důvody rozhodnutí, zejména to, zda bylo přijato opatření, jelikož se oznámené informace pokládají za nezákonný obsah nebo za informace neslučitelné s platnými podmínkami. Dostupné možnosti napadení rozhodnutí poskytovatele hostingových služeb by měly vždy zahrnovat možnost domáhat se soudní nápravy.
- (43) Aby se zamezilo neúměrné zátěži, neměly by se dodatečné povinnosti uložené podle tohoto nařízení online platformám vztahovat na mikropodniky nebo malé podniky, jak jsou vymezeny v doporučení Komise 2003/361/ES⁴¹, ledaže jejich dosah a dopad jsou, že splňují příslušná kritéria, aby se podle tohoto nařízení mohly pokládat za velmi velké online platformy. Pravidla konsolidace stanovená v uvedeném doporučení pomohou zajistit, aby nedocházelo k obcházení těchto dodatečných povinností. Osvobození mikropodniků a malých podniků od těchto dodatečných povinností by se nemělo chápat tak, že se dotýká jejich možnosti zavést dobrovolně systém, který splňuje jednu či více těchto povinností.
- (44) Příjemci služby by měli mít možnost snadno a účinně napadnout určitá rozhodnutí online platform, která na ně mají nepříznivý dopad. Online platformy by proto měly mít povinnost poskytnout interní systémy pro vyřizování stížností, které splňují určité podmínky, jež mají zajistit, aby tyto systémy byly snadno dostupné a vedly k rychlým a spravedlivým výsledkům. Mimoto by měla být stanovena ustanovení umožňující mimosoudní řešení sporů, včetně sporů, jež nelze uspokojivě vyřešit prostřednictvím interních systémů pro vyřizování stížností, certifikovanými subjekty, které mají potřebnou nezávislost, prostředky a odborné znalosti, aby mohly svou činnost vykonávat spravedlivým, rychlým a nákladově efektivním způsobem. Tyto možnosti napadení rozhodnutí online platform by měly doplňovat možnost domáhat se soudní nápravy v souladu s právními předpisy dotčeného členského státu, která by jimi však neměla být žádným způsobem dotčena.
- (45) U smluvních sporů mezi spotřebiteli a podniky týkajících se pořízení zboží nebo služeb směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU⁴² zajišťuje, aby spotřebitelé a podniky v Unii měly přístup k subjektům alternativního řešení sporů s osvědčením kvality. V této souvislosti by mělo být vyjasněno, že pravidly tohoto nařízení týkajícími se mimosoudního řešení sporů není zmíněná směrnice dotčena, včetně práva spotřebitelů podle směrnice ukončit svoji účast v postupu v kterékoli jeho fázi, pokud jsou nespokojeni s jeho prováděním nebo průběhem.
- (46) Proti nezákonnému obsahu lze zakročit rychleji a spolehlivěji v případě, že online platformy přijmou potřebná opatření, která zajišťují, že oznámení podaná důvěryhodnými oznamovateli prostřednictvím mechanismů oznamování a přijímání opatření vyžadovaných tímto nařízením jsou vyřízena přednostně, aniž by byl dotčen

⁴¹Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁴²Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63).

požadavek na vyřízení všech oznámení podaných v rámci těchto mechanismů a rozhodnutí o nich včas, s náležitou péčí a objektivně. Status tohoto důvěryhodného oznamovatele by měl být přiznán pouze subjektům, nikoli fyzickým osobám, které mimo jiné prokázaly, že mají zvláštní odborné znalosti a způsobilost v oblasti boje proti nezákonnému obsahu, že zastupují společné zájmy a že vykonávají činnost s náležitou péčí a objektivně. Tyto subjekty mohou mít veřejnoprávní povahu, jako jsou v případě teroristického obsahu například jednotky vnitrostátních donucovacích orgánů nebo Agentury Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (dále jen „Europol“) pro oznamování internetového obsahu, nebo může jít o nevládní organizace a poloveřejné subjekty, například organizace, které jsou součástí sítě internetových horkých linek INHOPE pro oznamování dětské pornografie, a organizace angažující se v oznamování nezákonných rasistických a xenofobních projevů na internetu. Co se týká práv duševního vlastnictví, organizacím průmyslových subjektů a držitelů práv by mohl být status důvěryhodného oznamovatele přiznán v případě, pokud prokázaly, že splňují příslušné podmínky. Pravidla tohoto nařízení týkající se důvěryhodných oznamovatelů by se neměla chápat v tom smyslu, že brání online platformám v zajištění podobného zacházení s oznámeními podanými subjekty či fyzickými osobami, jimž nebyl přiznán status důvěryhodného oznamovatele podle tohoto nařízení, a v jiné spolupráci s ostatními subjekty v souladu s rozhodným právem, včetně tohoto nařízení a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794⁴³.

- (47) Zneužívání služeb online platform častým poskytováním zjevně nezákonného obsahu nebo častým podáváním zjevně nepodložených oznámení či stížností v rámci mechanismů, resp. systémů zřízených podle tohoto nařízení narušuje důvěru a poškozuje práva a oprávněné zájmy dotčených stran. Je proto třeba zavést vhodné a přiměřené záruky proti tomuto zneužívání. Mělo by se mít za to, že informace představující zjevně nezákonný obsah a oznámení či stížnosti by měly být brány jako zjevně nepodložené, je-li i neodborníkovi bez věcné analýzy zřejmé, že obsah je nezákonný, resp. že oznámení nebo stížnosti jsou nepodložené. Za určitých podmínek by měly online platformy dočasně pozastavit své příslušné činnosti s ohledem na osobu, která se dopouští zneužívání. Tímto není dotčena možnost online platform svobodně určovat své podmínky a v případě zjevně nezákonného obsahu souvisejícího se závažnými trestnými činy zavést přísnější opatření. Z důvodu transparentnosti by tato možnost měla být v podmínkách online platform stanovena jednoznačně a dostatečně podrobně. S ohledem na rozhodnutí, která v této souvislosti online platformy přijmou, by měly vždy existovat opravné prostředky a tato rozhodnutí by měla podléhat dohledu ze strany příslušného koordinátora digitálních služeb. Pravidla tohoto nařízení týkající se zneužívání by neměla online platformám bránit v přijímání jiných opatření, která řeší poskytování nezákonného obsahu příjemci jejich služby či jiné zneužívání jejich služeb, v souladu s platným právem Unie a vnitrostátním právem. Těmito pravidly není dotčena možnost pokládat osoby dopouštějící se zneužívání za odpovědné, a to i za škody, jak je stanoveno v právu Unie či ve vnitrostátním právu.
- (48) Online platforma může mít v některých případech, například prostřednictvím oznámení podaného oznamující stranou nebo vlastních dobrovolných opatření,

⁴³Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV, Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53.

povědomí o informacích týkajících se určité činnosti příjemce služby, například poskytování určitých druhů nezákonného obsahu, jež s ohledem na všechny příslušné okolnosti, jichž si je online platforma vědoma, přiměřeně odůvodňují podezření, že se příjemce mohl dopustit, může dopouštět nebo se pravděpodobně dopustí závažného trestného činu ohrožujícího život nebo bezpečnost osob, jako jsou trestné činy uvedené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU⁴⁴. V těchto případech by online platforma měla o tomto podezření neprodleně informovat příslušné donucovací orgány a poskytnout jim veškeré důležité informace, které má k dispozici, včetně případného dotyčného obsahu a vysvětlení svého podezření. Toto nařízení neposkytuje právní základ pro profilování příjemců služeb za účelem případného zjišťování trestných činů online platformami. Online platformy by při informování donucovacích orgánů měly dodržovat také jiná platná pravidla práva Unie či vnitrostátního práva v oblasti ochrany práv a svobod fyzických osob.

- (49) Online platformy, které spotřebitelům umožňují uzavírat smlouvy s obchodníky na dálku, by měly zajistit, aby bylo možné tyto obchodníky vysledovat. To by přispělo k bezpečnému, důvěryhodnému a transparentnímu online prostředí pro spotřebitele, jakož i pro jiné zúčastněné strany, např. pro obchodníky, kteří se účastní hospodářské soutěže, a držitele práv duševního vlastnictví, a odradilo by to obchodníky od prodeje výrobků nebo služeb, jež jsou v rozporu s platnými předpisy. Od obchodníka by se proto mělo vyžadovat, aby online platformě poskytl určité základní informace, a to i pro účely propagace sdělení o výrobcích či jejich nabízení. Tento požadavek by se měl vztahovat i na obchodníky, kteří propagují sdělení o výrobcích nebo službách jménem značek, a to na základě příslušných dohod. Tyto online platformy by měly veškeré informace bezpečně uchovávat po přiměřenou, nezbytně nutnou dobu, tak aby k nim orgány veřejné správy a soukromé strany s oprávněným zájmem měly přístup v souladu s rozhodným právem, i v oblasti ochrany osobních údajů, a to i prostřednictvím příkazů k poskytnutí informací uvedených v tomto nařízení.
- (50) K zajištění účelného a náležitého uplatňování této povinnosti, aniž by byla uložena neúměrná zátěž, by dotčené online platformy měly vynaložit přiměřené úsilí k ověření spolehlivosti informací, které poskytl dotyční obchodníci, zejména s využitím volně dostupných oficiálních online databází a online rozhraní, jako jsou vnitrostátní obchodní rejstříky a systém výměny informací o DPH⁴⁵, nebo požádáním dotyčných obchodníků, aby poskytli důvěryhodné podklady, například kopie dokladů totožnosti, ověřené bankovní výpisy, certifikáty společností a výpisy z obchodního rejstříku. Za účelem splnění této povinnosti mohou využít i jiné zdroje, které lze použít na dálku a které poskytují podobnou míru spolehlivosti. Dotčené online platformy by však neměly mít povinnost provádět rozsáhlá či nákladná zjišťování potřebných údajů na internetu nebo ověřování na místě. Rovněž by se nemělo mít za to, že tyto online platformy, které vynakládají přiměřené úsilí, jak se vyžaduje v tomto nařízení, ručí za spolehlivost informací vůči spotřebiteli či jiným zúčastněným stranám. Tyto online platformy by měly taktéž navrhnout a uspořádat své online rozhraní způsobem, jenž obchodníkům umožňuje plnit jejich povinnosti podle práva Unie, zejména požadavky

⁴⁴Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁴⁵https://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/vieshome.do?selectedLanguage=cs.

stanovené v člancích 6 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU⁴⁶, článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES⁴⁷ a článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES⁴⁸.

- (51) Vzhledem ke zvláštní odpovědnosti a povinnostem by online platformy měly podléhat povinnostem týkajícím se informování v souvislosti s transparentností, jež platí kromě povinností podávat zprávy o transparentnosti, které se podle tohoto nařízení vztahují na všechny poskytovatele zprostředkovatelských služeb. Za účelem určení, zda online platformy mohou být velmi velkými online platformami, které podle tohoto nařízení podléhají určitým dodatečným povinnostem, by povinnosti online platform týkající se informování v souvislosti s transparentností měly zahrnovat určité povinnosti v souvislosti se zveřejňováním a sdělováním informací o průměrném měsíčním počtu aktivních příjemců služby v Unii.
- (52) Reklama na internetových stránkách hraje v online prostředí významnou úlohu, a to i ve vztahu k poskytování služeb online platformou. Reklama na internetových stránkách však může přispívat k významným rizikům sahajícím od reklamy, která sama o sobě představuje nezákonný obsah, po přispívání k finančním pobídkám ke zveřejňování či šíření nezákonného nebo jinak škodlivého obsahu a činností na internetu nebo k diskriminačnímu zobrazování reklamy s dopadem na rovné zacházení a příležitosti občanů. Kromě požadavků vyplývajících z článku 6 směrnice 2000/31/ES by se proto od online platform mělo vyžadovat, aby zajistily, že příjemci služby mají určité individualizované informace, které potřebují k pochopení toho, kdy a jménem koho je reklama zobrazena. Příjemci služby by navíc k dispozici měli mít informace o hlavních parametrech používaných k určení toho, že se jim má zobrazit konkrétní reklama, s poskytnutím smysluplného vysvětlení logiky použité za tímto účelem, včetně toho, kdy se toto zakládá na profilování. Požadavky tohoto nařízení, které se týkají poskytování informací v souvislosti s reklamou, není dotčeno uplatňování příslušných ustanovení nařízení (EU) 2016/679, zejména ustanovení o právu vznést námitku, o automatizovaném individuálním rozhodování, včetně profilování, a výslovně o potřebě získat před zpracováním osobních údajů pro cílenou reklamu souhlas subjektu údajů. Obdobně nejsou dotčena ustanovení směrnice 2002/58/ES, především ustanovení týkající se uchovávání údajů v koncových zařízeních a přístupu k informacím v nich uloženým.
- (53) Vzhledem k významu velmi velkých online platform kvůli jejich dosahu, což se projevuje hlavně v počtu příjemců služby, při usnadňování veřejné rozpravy, hospodářských transakcí a šíření informací, stanovisek a myšlenek a při ovlivňování způsobu, jakým příjemci získávají a sdělují informace na internetu, je nutné uložit těmto platformám zvláštní povinnosti kromě povinností vztahujících se na všechny online platformy. Tyto dodatečné povinnosti velmi velkých online platform jsou nezbytné k řešení otázek veřejného zájmu v případě, že neexistují alternativní a méně omezující opatření, která by účinně dosáhla téhož výsledku.

⁴⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES.

⁴⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách).

⁴⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli.

- (54) Velmi velké online platformy mohou způsobit společenská rizika, jež se co do rozsahu a dopadu liší od rizik způsobených menšími platformami. Jakmile počet příjemců platformy dosáhne významného podílu obyvatel Unie, mají systémová rizika, která platforma představuje, v Unii nepřiměřeně negativní dopad. Mělo by se mít za to, že tento významný dosah existuje, pokud počet příjemců překročí provozní prahovou hodnotu ve výši 45 milionů, tj. počet odpovídající 10 % obyvatelstva Unie. Provozní prahová hodnota by měla být aktualizována prostřednictvím změn přijatých v případě potřeby akty v přenesené pravomoci. Pro tyto velmi velké online platformy by proto měla platit nejvyšší úroveň povinností náležité péče, jež je úměrná jejich společenskému dopadu a prostředkům.
- (55) Vzhledem k síťovým účinkům, jež jsou typické pro ekonomiku platform, se uživatelská základna online platformy může rychle rozšířit a dosáhnout rozměru velmi velké online platformy se souvisejícím dopadem na vnitřní trh. Tak tomu může být v případě exponenciálního růstu, k němuž dojde v krátkém časovém období, nebo velké globální přítomnosti a obratu, jež online platformě umožňují plně využít síťové účinky a úspory z rozsahu a škály produkce. Rychlou škálovatelnost, pokud jde o pokrytí uživatelů, může signalizovat zejména vysoký roční obrat nebo tržní kapitalizace. V těchto případech by měl mít koordinátor digitálních služeb možnost požadovat od platformy častější podávání zpráv o uživatelské základně, aby bylo možno včas určit okamžik, k němuž by zmíněná platforma měla být pro účely tohoto nařízení označena za velmi velkou online platformu.
- (56) Velmi velké online platformy se využívají způsobem, který silně ovlivňuje bezpečnost na internetu, utváření veřejného mínění a diskurzu, jakož i elektronický obchod. Způsob navrhování jejich služeb je obvykle optimalizován ve prospěch jejich obchodních modelů, jež jsou často založeny na reklamě, a může způsobovat společenské problémy. Neexistuje-li účinná regulace a vymáhání, mohou stanovovat pravidla hry, aniž by byla účinně určena a zmírněna rizika a společenské a hospodářské škody, které mohou způsobit. Podle tohoto nařízení by proto velmi velké online platformy měly posuzovat systémová rizika vyplývající z fungování a využívání jejich služby, jakož i možné zneužití příjemci služby a přijímat vhodná zmírňující opatření.
- (57) Důkladně by měly být posouzeny tři kategorie systémových rizik. První kategorie se týká rizik spojených se zneužitím jejich služby šířením nezákonného obsahu, jako je šíření dětské pornografie nebo nezákonných nenávistných projevů, a prováděním protiprávních činností, jako je prodej výrobků či služeb zakázaných právem Unie nebo vnitrostátním právem, včetně padělaných výrobků. Aniž je dotčena osobní odpovědnost příjemce služby velmi velkých online platform za případnou nezákonnost jeho činnosti podle rozhodného práva, může toto šíření nebo činnost představovat významné systémové riziko např. tehdy, může-li se přístup k tomuto obsahu rozšířit prostřednictvím účtů s obzvláště širokým dosahem. Druhá kategorie se týká dopadu služby na výkon základních práv, která jsou chráněna Listinou základních práv, včetně svobody projevu a informací, práva na soukromý život, práva na nediskriminaci a práv dítěte. Tato rizika mohou vzniknout např. v souvislosti s návrhem algoritmických systémů používaných velmi velkými online platformami nebo zneužitím jejich služby podáváním nepatřičných oznámení či prostřednictvím jiných způsobů umlčování projevu nebo bránění hospodářské soutěži. Třetí kategorie rizik se týká úmyslného a často koordinovaného zasahování do služby platformy s předvídatelným dopadem na zdraví, občanský diskurz, volební procesy, veřejnou bezpečnost a ochranu nezletilých, přičemž je třeba brát ohled na nutnost zajistit

veřejný pořádek, chránit soukromí a bojovat proti podvodným a klamavým obchodním praktikám. Tato rizika mohou vzniknout např. v důsledku vytváření falešných účtů, využívání botů a jiného automatizovaného či částečně automatizovaného chování, jež může vést k rychlému a rozsáhlému šíření informací, které představují nezákonný obsah nebo nejsou slučitelné s podmínkami online platformy.

- (58) Velmi velké online platformy by měly zavést potřebné prostředky k náležitému zmírňování systémových rizik zjištěných v rámci posouzení rizik. Velmi velké online platformy by v rámci těchto zmírňujících opatření měly uvážit např. zdokonalení či jinou úpravu návrhu a fungování jejich systémů moderování obsahu, algoritmických doporučovacích systémů a online rozhraní, tak aby odrazovaly od šíření nezákonného obsahu a toto šíření omezovaly, přizpůsobení svých rozhodovacích postupů nebo úpravu svých podmínek. Mohou mezi ně patřit i nápravná opatření, jako je zastavení příjmů z reklamy u určitého obsahu, nebo jiná opatření, např. lepší zviditelnění hodnověrných zdrojů informací. Velmi velké online platformy mohou posílit své interní postupy nebo dohled nad svými činnostmi, zejména co se týká odhalování systémových rizik. Mohou rovněž iniciovat nebo posílit spolupráci s důvěryhodnými oznamovateli, pořádat školení a výměny s organizacemi, které jsou důvěryhodnými oznamovateli, a spolupracovat s ostatními poskytovateli služeb, též iniciováním kodexů chování či jiných samoregulačních opatření nebo připojením se ke stávajícím kodexům a opatřením. Veškerá přijatá opatření by měla dodržovat požadavky na náležitou péči stanovené v tomto nařízení a být účinná a vhodná ke zmírnění konkrétních zjištěných rizik v zájmu zajištění veřejného pořádku, ochrany soukromí a boje proti podvodným a klamavým obchodním praktikám a měla by být úměrná ekonomickým možnostem velmi velké online platformy a potřebě zamezit zbytečným omezením, pokud jde o využívání její služby, přičemž se náležitě zohlední možné negativní účinky na základní práva příjemců služby.
- (59) Velké online platformy by případně měly provádět posouzení rizik a navrhovat opatření ke zmírnění rizik za účasti zástupců příjemců služby, zástupců skupin potenciálně dotčených jejich službami, nezávislých odborníků a organizací občanské společnosti.
- (60) Vzhledem k nutnosti zajistit ověření nezávislými odborníky by velmi velké online platformy měly prostřednictvím nezávislého auditu odpovídat za plnění povinností stanovených tímto nařízením a případně za přijetí doplňkových závazků podle kodexů chování a krizových protokolů. Měly by auditorovi umožnit přístup ke všem příslušným údajům, které jsou nezbytné pro náležité provedení auditu. Auditři by měli být také schopni využívat jiné zdroje objektivních informací včetně studií provedených prověřenými výzkumnými pracovníky. Auditři by měli zaručit důvěrnost, bezpečnost a integritu informací, jako je obchodní tajemství, jež získají při plnění svých úkolů, a měli by mít potřebné odborné znalosti v oblasti řízení rizik a technickou způsobilost ke kontrole algoritmů. Auditři by měli být nezávislí, aby byli schopni provádět své úkoly náležitě a důvěryhodně. Existují-li pochybnosti o jejich nezávislosti, měli by z funkce odstoupit nebo se auditu neúčastnit.
- (61) Zpráva o auditu by měla být zdůvodněna a měla by uvádět smysluplný popis provedených činností a vyvozených závěrů. Měla by pomoci utvářet opatření přijatá velmi velkou online platformou k plnění povinností podle tohoto nařízení a případně navrhnout jejich zlepšení. Zpráva by měla být neprodleně předána koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení a sboru společně s posouzením rizik a zmírňujícími opatřeními, jakož i plány platformy k řešení doporučení auditu. Zpráva by měla obsahovat výrok auditora založený na závěrech, jež byly vyvozeny ze získaných

důkazních informací. Kladný výrok je třeba vydat v případě, že veškeré důkazy prokazují, že velmi velká online platforma plní povinnosti stanovené tímto nařízením nebo případně závazky, které přijala podle kodexu chování či krizového protokolu, a to zejména určováním, hodnocením a zmírňováním systémových rizik, která představuje její systém a služby. Ke kladnému výroku by měly být připojeny připomínky, chce-li auditor uvést poznámky, jež nemají podstatný dopad na výsledek auditu. Záporný výrok je nutné vydat v případě, domnívá-li se auditor, že velmi velká online platforma toto nařízení nebo přijaté závazky nedodržuje.

- (62) Zásadní součástí podnikání velmi velké online platformy je způsob, jakým jsou informace upřednostňovány a prezentovány na jejím online rozhraní, aby se usnadnil a optimalizoval přístup příjemců služby k těmto informacím. To se uskutečňuje např. navržením, seřazením a stanovením priorit informací za použití algoritmů, rozlišováním pomocí textu či jiných vizuálních znázornění nebo jiným spravováním informací poskytnutých příjemci. Tyto doporučovací systémy mohou mít významný dopad na schopnost příjemců vyhledávat informace na internetu a reagovat na ně. Důležitou úlohu hrají také při rozšiřování určitých sdělení, virálním šíření informací a podněcování chování na internetu. Velmi velké online platformy by následně měly zajistit, aby byli příjemci náležitě informováni a mohli ovlivnit informace, které jim jsou předkládány. Měly by také u těchto doporučovacích systémů jednoznačně uvést parametry, a to snadno srozumitelným způsobem, aby bylo zajištěno, že příjemci rozumí tomu, jak je stanovena priorita informací, jež jsou jim předkládány. Měly by také zajistit, aby měli příjemci s ohledem na hlavní parametry k dispozici alternativní možnosti, včetně možností, které se nezakládají na profilování příjemce.
- (63) Reklamní systémy používané velmi velkými online platformami představují obzvláštní rizika a vyžadují další veřejný a regulační dohled z důvodu svého rozsahu a schopnosti zaměřit se na příjemce služby a oslovit je na základě jejich chování na online rozhraní platformy i mimo ně. Velmi velké online platformy by měly zajistit veřejný přístup k archivům reklam zobrazených na jejich online rozhraních, aby se usnadnil dohled a výzkum nově se objevujících rizik způsobených distribucí reklamy na internetu, např. v souvislosti s nelegální reklamou nebo manipulativními technikami a dezinformacemi se skutečným a předvídatelným negativním dopadem na veřejné zdraví, veřejnou bezpečnost, občanský diskurz, účast na politickém životě a rovnost. Archivy by měly zahrnovat obsah reklam a související údaje o inzerentovi a předání reklamního sdělení, zejména co se týká cílené reklamy.
- (64) K zajištění náležitého dohledu na plnění povinností stanovených tímto nařízením ze strany velmi velkých online platforem může koordinátor digitálních služeb v zemi usazení nebo Komise požadovat přístup k určitým údajům nebo oznámení určitých údajů. Tento požadavek může zahrnovat např. údaje potřebné k posouzení rizik a možné škody způsobené systémy platformy, údaje o přesnosti, fungování a testování algoritmických systémů pro moderování obsahu, doporučovacích systémů nebo reklamních systémů či údaje o postupech a výsledcích moderování obsahu nebo o interních systémech pro vyřizování stížností ve smyslu tohoto nařízení. K odstranění informačních asymetrií a zřízení odolného systému pro zmírňování rizik, jakož i informování online platforem, koordinátorů digitálních služeb, jiných příslušných orgánů, Komise a veřejnosti jsou obzvláště důležitá šetření týkající se vývoje a závažnosti systémových rizik na internetu provedená výzkumnými pracovníky. Toto nařízení proto stanoví rámec pro vyžadování přístupu prověřených výzkumných pracovníků k údajům od velmi velkých online platforem. Veškeré žádosti o přístup k údajům na základě tohoto rámce by měly být přiměřené a měly by náležitě chránit

práva a oprávněné zájmy (včetně obchodního tajemství a jiných důvěrných informací) platformy a jakýchkoli jiných dotčených stran, včetně příjemců služby.

- (65) Vzhledem ke složitosti fungování zavedených systémů a systémovým rizikům, která představují pro společnost, by velmi velké online platformy měly ustanovit osoby pověřené zajišťováním souladu, které by měly mít potřebnou kvalifikaci pro uvádění opatření do praxe a sledování souladu s tímto nařízením v rámci organizace platformy. Velmi velké online platformy by měly zajistit, aby byla osoba pověřená zajišťováním souladu náležitě a včas zapojena do veškerých záležitostí souvisejících s tímto nařízením. Vzhledem k dodatečným rizikům souvisejících s jejich činností a jejich dodatečným povinnostem podle tohoto nařízení by ostatní požadavky na transparentnost stanovené v tomto nařízením měly být doplněny dodatečnými požadavky na transparentnost, které se vztahují konkrétně na velmi velké online platformy, zejména co se týká podávání zpráv o provedených posouzeních rizik a přijatých následných opatřeních, jak je stanoveno v tomto nařízení.
- (66) K usnadnění účinného a jednotného uplatňování povinností stanovených v tomto nařízení, které mohou vyžadovat provádění prostřednictvím technických prostředků, je důležité podporovat dobrovolné odvětvové normy zahrnující určité technické postupy, pokud odvětví může pomoci vyvinout standardizované prostředky k zajištění souladu s tímto nařízením, jako je možnost podávat oznámení, a to i prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací, nebo interoperabilita archivů reklam. Tyto normy by mohly být obzvláště užitečné v případě relativně malých poskytovatelů zprostředkovatelských služeb. Normy by mohly rozlišovat mezi různými druhy nezákonného obsahu nebo případně různými druhy zprostředkovatelských služeb.
- (67) Komise a sbor by měly vybízet k vypracovávání kodexů chování, jež přispějí k uplatňování tohoto nařízení. Provádění kodexů chování mělo být měřitelné a mělo by podléhat veřejnému dohledu, což by nemělo narušit dobrovolnou povahu těchto kodexů a možnost zúčastněných stran svobodně se rozhodnout pro účast. Za určitých okolností je důležité, aby velmi velké online platformy spolupracovaly při vypracovávání konkrétních kodexů chování a dodržovaly je. Nic v tomto nařízení nebrání ostatním poskytovatelům služeb dodržovat stejné normy náležité péče, přijmout osvědčené postupy a využívat pokyny vydané Komisí a sborem, a to účastí na týchž kodexech chování.
- (68) Je vhodné, aby toto nařízení s ohledem na tyto kodexy chování určilo určité oblasti, jež by měly být uváženy. Prostřednictvím dohod o samoregulaci nebo společné regulaci by měla být přezkoumána zejména opatření ke zmírnění rizik týkající se určitých druhů nezákonného obsahu. Jinou oblastí ke zvážení jsou možné negativní dopady systémových rizik na společnost a demokracii, jako jsou dezinformace nebo manipulativní a zneužívající činnosti. To zahrnuje koordinované operace zaměřené na šíření informací, včetně dezinformací, jako je využívání botů nebo falešných účtů k vytváření falešných nebo zavádějících informací, někdy za účelem dosažení hospodářského zisku, jež jsou obzvláště škodlivé pro zranitelné příjemce služby, jako jsou děti. Ve vztahu k těmto oblastem může být za vhodné opatření ke zmírnění rizik považováno dodržování daného kodexu chování a zajištění souladu s tímto kodexem ze strany velmi velké online platformy. Pokud online platforma odmítne bez náležitého vysvětlení výzvu Komise k účasti na uplatňování tohoto kodexu chování, mělo by být toto případně zohledněno při zjišťování, zda online platforma porušila povinnosti stanovené tímto nařízením.

- (69) Pravidla týkající se kodexů chování podle tohoto nařízení by mohla sloužit jako základ pro již zavedené úsilí o samoregulaci na úrovni Unie, včetně závazku v oblasti bezpečnosti výrobků (Product Safety Pledge), memoranda o porozumění týkajícího se prodeje padělaného zboží, kodexu chování pro boj proti nezákonným projevům nenávisti online a kodexu zásad boje proti dezinformacím. Co se týká konkrétně posledně uvedeného kodexu, Komise vydá pokyny k posílení kodexu zásad boje proti dezinformacím, jak bylo oznámeno v Evropském akčním plánu pro demokracii.
- (70) Poskytování reklamy na internetu obvykle zahrnuje několik aktérů, včetně zprostředkovatelských služeb, které spojují vydavatele reklamy se zadavateli reklamy. Kodexy chování by měly podporovat a doplňovat povinnosti týkající se transparentnosti ve vztahu k reklamě, které jsou v tomto nařízení uloženy online platformám a velmi velkým online platformám, aby byly zajištěny pružné a účinné mechanismy ke snadnějšímu a lepšímu plnění těchto povinností, zejména co se týká způsobů předávání příslušných informací. Zapojení široké škály zúčastněných stran by mělo zajistit, aby byly tyto kodexy chování obecně podporovány, aby byly spolehlivé z technického hlediska a účinné a aby zajišťovaly nejvyšší úroveň uživatelské přívětivosti za účelem dosažení cílů povinností týkajících se transparentnosti.
- (71) V případě mimořádných okolností ovlivňujících veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví může Komise iniciovat vypracování krizových protokolů ke koordinaci rychlé, společné a přeshraniční reakce v online prostředí. Mimořádné okolnosti mohou zahrnovat jakoukoli nepředvídatelnou okolnost, jako jsou zemětřesení, vichřice, pandemie a jiná závažná přeshraniční ohrožení veřejného zdraví, válka a teroristické činy, pokud mohou být online platformy zneužity např. k rychlému šíření nezákonného obsahu nebo dezinformací nebo pokud vyvstane potřeba rychlého šíření spolehlivých informací. Vzhledem k významné úloze velmi velkých online platform při šíření informací v našich společnostech a na přeshraničním základě by měly být tyto platformy vybízeny k vypracování a uplatňování zvláštních krizových protokolů. Tyto krizové protokoly by měly být aktivovány pouze po určitou omezenou dobu a rovněž přijatá opatření by měla být omezena na to, co je nezbytně nutné k řešení mimořádné okolnosti. Dotyčná opatření by měla být v souladu s tímto nařízením a neměla by představovat obecnou povinnost velmi velkých online platform účastnit se sledování informací, které přenášejí nebo uchovávají, ani aktivně vyhledávat skutečnosti nebo okolnosti naznačující nezákonný obsah.
- (72) Úkol spočívající v zajištění náležitého dohledu a vymáhání povinností stanovených v tomto nařízení by měl být v zásadě přidělen členským státům. Za tímto účelem by měly ustanovit nejméně jeden orgán, který je pověřen úkolem týkajícím se uplatňování a vymáhání tohoto nařízení. Členské státy by však měly mít možnost pověřit zvláštními úkoly v oblasti dohledu nebo vymáhání a pravomocemi týkajícími se uplatňování tohoto nařízení více než jeden příslušný orgán, např. pro konkrétní odvětví, jako jsou regulační orgány v oblasti elektronických komunikací, regulační orgány pro sdělovací prostředky nebo orgány pro ochranu spotřebitelů, jež odrážejí jejich vnitrostátní ústavní, organizační a správní strukturu.
- (73) Vzhledem k přeshraniční povaze dotyčných služeb a horizontálnímu rozsahu povinností zavedených tímto nařízením by ustanovený orgán s úkolem spočívajícím v dohledu na uplatňování a v případě potřeby prosazování tohoto nařízení měl být určen jako koordinátor digitálních služeb v každém členském státě. Je-li za účelem uplatňování a vymáhání tohoto nařízení ustanoven více než jeden příslušný orgán, měl by být jako koordinátor digitálních služeb v daném členském státě určen pouze jeden orgán. Koordinátor digitálních služeb by měl s ohledem na veškeré záležitosti

související s uplatňováním tohoto nařízení jednat jako jednotné kontaktní místo pro Komisi, sbor, koordinátory digitálních služeb z ostatních členských států, jakož i pro ostatní příslušné orgány dotyčného členského státu. Jsou-li konkrétně v daném členském státě úkoly podle tohoto nařízení svěřeny několika příslušným orgánům, měl by koordinátor digitálních služeb koordinovat tyto orgány a spolupracovat s nimi v souladu s vnitrostátními právními předpisy, které stanoví jejich příslušné úkoly, a měl by zajistit účinné zapojení všech příslušných orgánů do dohledu a vymáhání na úrovni Unie.

- (74) Koordinátor digitálních služeb, jakož i ostatní příslušné orgány určené podle tohoto nařízení hrají zásadní úlohu při zajišťování účinnosti práv a povinností stanovených v tomto nařízení a při dosahování jeho cílů. Je proto nezbytné zajistit, aby tyto orgány jednaly zcela nezávisle na soukromých a veřejných subjektech, aniž by měly možnost či povinnost vyžadovat nebo přijímat pokyny, a to i od vlády, a aniž by byly dotčeny zvláštní povinnosti týkající se spolupráce s ostatními příslušnými orgány, koordinátory digitálních služeb, sborem a Komisí. Na druhou stranu by nezávislost těchto orgánů neměla znamenat, že nemohou v souladu s vnitrostátními ústavami a aniž by bylo ohroženo dosažení cílů tohoto nařízení podléhat vnitrostátním kontrolním nebo monitorovacím mechanismům, pokud jde o jejich finanční výdaje, nebo soudnímu přezkumu nebo že by neměly mít možnost konzultovat s jinými vnitrostátními orgány, včetně donucovacích orgánů nebo případně orgánů pro řešení krizí.
- (75) Členské státy mohou funkcí koordinátora digitálních služeb nebo konkrétními úkoly týkajícími se uplatňování a vymáhání tohoto nařízení pověřit již existující vnitrostátní orgán, pokud tento ustanovený orgán splňuje požadavky stanovené v tomto nařízení, např. ve vztahu k jeho nezávislosti. Členským státům se mimoto v zásadě nebrání v tom, aby v souladu s právem Unie v rámci existujícího orgánu sloučily funkce. Mezi opatření za tímto účelem může mimo jiné patřit nemožnost zprostit funkce předsedu nebo členy kolektivního orgánu stávající instituce před skončením jejich funkčního období nebo pouze z toho důvodu, že byla provedena institucionální reforma zahrnující sloučení různých funkcí v rámci jedné instituce, pokud neexistují pravidla zaručující, že toto zproštění funkce neohrozí nezávislost a nestrannost těchto členů.
- (76) Vzhledem k neexistenci obecného požadavku, aby poskytovatelé zprostředkovatelských služeb zajistili fyzickou přítomnost na území jednoho z členských států, je nutné zabezpečit jasnost ohledně toho, do jurisdikce kterého členského státu tyto poskytovatelé spadají pro účely prosazování pravidel stanovených v kapitolách III a IV ze strany příslušných vnitrostátních orgánů. Poskytovatel by měl spadat do jurisdikce členského státu, v němž se nachází jeho hlavní provozovna, tj. kde má své ústředí nebo sídlo, ve kterém vykonává hlavní finanční funkce a provozní řízení. Co se týká poskytovatelů, kteří nemají provozovnu v Unii, nabízejí však v Unii své služby, a spadají tudíž do oblasti působnosti tohoto nařízení, měl by být příslušný členský stát, v němž tyto poskytovatelé ustanovili svého právního zástupce, a to vzhledem k funkci právních zástupců podle tohoto nařízení. V zájmu účinného uplatňování tohoto nařízení by však všechny členské státy měly být příslušné s ohledem na poskytovatele, kteří neustanovili právní zástupce, je-li dodržena zásada *ne bis in idem*. Za tímto účelem by každý členský stát, který s ohledem na tyto poskytovatele vykonává příslušnost, měl bez zbytečné prodlevy informovat všechny ostatní členské státy o opatřeních, která při výkonu této příslušnosti přijal.
- (77) Členské státy by měly koordinátorovi digitálních služeb a jakémukoli jinému příslušnému orgánu určenému podle tohoto nařízení poskytnout dostatečné pravomoci a prostředky, aby bylo zajištěno účinné vyšetřování a vymáhání. Koordinátoři

digitálních služeb by měli mít zejména možnost vyhledat a získat informace, které se nacházejí na jejich území, a to i v souvislosti se společnými vyšetřováními, přičemž je náležitě přihlédnuto ke skutečnosti, že by opatření v oblasti dohledu a vymáhání týkající se poskytovatele spadajícího do příslušnosti jiného členského státu měl případně přijmout koordinátor digitálních služeb v tomto jiném členském státě v souladu s postupy přeshraniční spolupráce.

- (78) Členské státy by měly ve svých vnitrostátních právních předpisech v souladu s právem Unie, a zejména tímto nařízením a Listinou základních práv, stanovit podrobné podmínky a omezení výkonu pravomocí jejich koordinátorů digitálních služeb a případně jiných příslušných orgánů v oblasti vyšetřování a vymáhání podle tohoto nařízení.
- (79) Při výkonu těchto pravomocí by příslušné orgány měly dodržovat platné vnitrostátní předpisy týkající se postupů a záležitostí, jako je potřeba předchozího soudního povolení ke vstupu do určitých prostor a povinnost mlčenlivosti. Tato ustanovení by měla zajistit především dodržování základních práv na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, včetně práva na obhajobu a práva na respektování soukromého života. V tomto ohledu by jako vhodné východisko mohly sloužit záruky stanovené ve vztahu k řízením Komise podle tohoto nařízení. Před přijetím konečného rozhodnutí by mělo být zaručeno předchozí spravedlivé a nestranné řízení, včetně práva dotčených osob na slyšení a práva na přístup ke spisu, přičemž je zachována důvěrnost a profesní a obchodní tajemství, jakož i dodržena povinnost rozhodnutí smyslně zdůvodnit. To by však nemělo bránit přijetí opatření v řádně odůvodněných naléhavých případech s výhradou příslušných podmínek a procesních opatření. Výkon pravomocí by měl být také přiměřený mimo jiné povaze a celkové skutečné a potenciální újmě způsobené protiprávním jednáním či podezřením na protiprávní jednání. Příslušné orgány by měly v zásadě zohlednit všechny příslušné skutečnosti a okolnosti daného případu, včetně informací shromážděných příslušnými orgány v ostatních členských státech.
- (80) Členské státy by měly zajistit, aby za porušení povinností stanovených v tomto nařízení bylo možno uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce s ohledem na povahu, závažnost, opakování a dobu trvání protiprávního jednání vzhledem ke sledovanému veřejnému zájmu, rozsahu a druhu prováděných činností, jakož i ekonomickým možnostem porušitele. Sankce by měly zohlednit hlavně to, zda dotčený poskytovatel zprostředkovatelských služeb systematicky či opakovaně neplní své povinnosti vyplývající z tohoto nařízení, a případně rovněž to, zda poskytovatel působí v několika členských státech.
- (81) Aby bylo zajištěno účinné vymáhání tohoto nařízení, měly by mít fyzické osoby nebo zastupující organizace možnost podat koordinátorovi digitálních služeb na území, kde službu přijímají, stížnost týkající se souladu s tímto nařízením, aniž by byla dotčena pravidla nařízení týkající se příslušnosti. Stížnosti by měly podávat pravdivý přehled problémů týkajících se dodržování ze strany konkrétního poskytovatele zprostředkovatelských služeb a koordinátora digitálních služeb by mohly informovat rovněž o průřezovějších otázkách. Koordinátor digitálních služeb by měl zapojit ostatní příslušné vnitrostátní orgány, jakož i koordinátora digitálních služeb z jiného členského státu, a zejména koordinátora z členského státu, kde je dotčený poskytovatel zprostředkovatelských služeb usazen, jestliže daná záležitost vyžaduje přeshraniční spolupráci.

- (82) Členské státy by měly zajistit, že koordinátoři digitálních služeb mohou přijímat opatření, která jsou účinná při řešení určitého obzvláště závažného a přetrvávajícího protiprávního jednání a která jsou přiměřená tomuto jednání. Zvláště v případě, mohou-li mít tato opatření negativní dopad na práva a zájmy třetích stran, jak tomu může být hlavně tehdy, je-li omezen přístup k online rozhraním, je vhodné vyžadovat, aby opatření na žádost koordinátora digitálních služeb nařídil příslušný justiční orgán a aby se na ně vztahovaly další záruky. Třetím stranám, které mohou být potenciálně dotčeny, by měla být poskytnuta zejména příležitost ke slyšení a tyto příkazy by měly být vydány pouze tehdy, nejsou-li přiměřeně dostupné pravomoci týkající se přijetí těchto opatření, jak je stanoveno v jiných aktech práva Unie či ve vnitrostátních právních předpisech, např. na ochranu společných zájmů spotřebitelů, k zajištění okamžitého odstranění internetových stránek obsahujících či šířících dětskou pornografii nebo ke znemožnění přístupu ke službám, které třetí strana využívá k porušování práva duševního vlastnictví.
- (83) Tento příkaz k omezení přístupu by neměl přesahovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení jeho cíle. Za tímto účelem by měl být dočasný a měl by být v zásadě určen poskytovateli zprostředkovatelských služeb, např. příslušnému poskytovateli hostingových služeb, poskytovateli internetových služeb nebo registru či registrátorovi domén, který je přiměřeně schopen dosáhnout tohoto cíle, aniž by byl nepatřičně omezen přístup k legálním informacím.
- (84) Koordinátor digitálních služeb by měl pravidelně zveřejňovat zprávu o činnostech provedených podle tohoto nařízení. Jelikož je koordinátor digitálních služeb prostřednictvím společného systému pro sdílení informací informován rovněž o příkazech k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu nebo k poskytnutí informací, jak je upraveno v tomto nařízení, měl by ve své výroční zprávě uvést počet a kategorie těchto příkazů určených poskytovatelům zprostředkovatelských služeb, které vydaly justiční a správní orgány v jeho členském státě.
- (85) Pokud koordinátor digitálních služeb požádá o přijetí opatření jiného koordinátora digitálních služeb, měl by mít žádající koordinátor digitálních služeb nebo sbor v případě, že vydal doporučení k posouzení záležitostí týkajících se více než tři členských států, možnost postoupit v případě neshody ohledně posouzení nebo přijatých či navrhovaných opatření nebo nepřijetí opatření danou věc Komisi. Komise by na základě informací poskytnutých dotčenými orgány měla mít podobně možnost požádat příslušného koordinátora digitálních služeb o opětovné posouzení záležitosti a přijetí potřebných opatření k zajištění souladu ve vymezeném období. Touto možností není dotčena obecná povinnost Komise dohlížet na uplatňování a v případě potřeby na vymáhání práva Unie pod kontrolou Soudního dvora Evropské unie v souladu se Smlouvami. Pokud koordinátor digitálních služeb v zemi usazení nepřijme opatření na základě této žádosti, může to mít za následek zásah Komise podle kapitoly IV oddílu 3 tohoto nařízení, je-li podezřelým porušitelem velmi velká online platforma.
- (86) Aby se usnadnil přeshraniční dohled a vyšetřování týkající se několika členských států, měl by mít koordinátor digitálních služeb možnost účastnit se trvale nebo dočasně společných činností v oblasti dohledu a vyšetřování, které se týkají záležitostí, na něž se vztahuje toto nařízení. Tyto činnosti mohou zahrnovat jiné příslušné orgány a mohou se týkat rozmanitých záležitostí sahajících od koordinovaného sběru údajů po žádosti o informace nebo kontroly prostor, a to v rámci mezí a oblasti působnosti pravomocí, které má k dispozici každý orgán, který spolupracuje. Sbor může být požádán o vydání doporučení ve vztahu k těmto činnostem, např. navržení plánů a lhůt pro činnosti nebo navržení pracovních skupin *ad hoc* za účasti dotčených orgánů.

- (87) Vzhledem ke zvláštním problémům, jež se mohou objevit v souvislosti s posuzováním a zajištěním souladu ze strany velmi velké online platformy, např. s ohledem na rozsah nebo složitost podezřelého protiprávního jednání nebo potřebu zvláštních odborných znalostí či kapacit na úrovni Unie, by koordinátoři digitálních služeb měli mít možnost Komisi dobrovolně požádat, aby zasáhla a uplatnila své pravomoci v oblasti vyšetřování a vymáhání podle tohoto nařízení.
- (88) Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování tohoto nařízení, je nutné zřídit na úrovni Unie nezávislou poradní skupinu, která by měla podporovat Komisi a pomoci koordinovat činnosti koordinátorů digitálních služeb. Tento Evropský sbor pro digitální služby by se měl skládat z koordinátorů digitálních služeb, aniž by byla dotčena možnost koordinátorů digitálních služeb pozvat na zasedání či ustanovit delegáty *ad hoc* z jiných příslušných orgánů pověřených zvláštními úkoly podle tohoto nařízení, je-li to nezbytné vzhledem k vnitrostátnímu rozdělení úkolů a pravomocí. V případě více účastníků z jednoho členského státu by mělo hlasovací právo zůstat omezeno na jednoho zástupce z každého členského státu.
- (89) Sbor by měl přispívat k dosažení společného pohledu Unie na jednotné uplatňování tohoto nařízení a ke spolupráci mezi příslušnými orgány, včetně vydávání doporučení Komisi a koordinátorům digitálních služeb ohledně vhodných opatření v oblasti vyšetřování a vymáhání, která mají být přijata vůči velmi velkým online platformám. Sbor by měl přispívat také k vypracování příslušných šablon a kodexů chování a analyzovat nově se objevující obecné trendy vývoje digitálních služeb v Unii.
- (90) Za tímto účelem by měl mít sbor možnost vydávat stanoviska, žádosti a doporučení určená koordinátorům digitálních služeb nebo jiným příslušným vnitrostátním orgánům. Ačkoli nejsou právně závazné, rozhodnutí odchýlit se od nich by mělo být řádně vysvětleno a Komise by ho mohla zohlednit při posuzování souladu dotyčného členského státu s tímto rozhodnutím.
- (91) Sbor by měl sestávat ze zástupců koordinátorů digitálních služeb a případně jiných příslušných orgánů za předsednictví Komise, aby bylo zajištěno posouzení záležitostí, které mu byly předloženy, s plným přihlédnutím k evropskému rozměru. Vzhledem k případným průřezovým prvkům, jež mohou mít význam pro jiné regulační rámce na úrovni Unie, by sbor měl mít možnost spolupracovat s ostatními institucemi, jinými subjekty a poradními skupinami Unie s odpovědností např. v oblasti rovnosti, včetně rovnosti žen a mužů, a nediskriminace, ochrany údajů, elektronických komunikací, audiovizuálních služeb, odhalování a vyšetřování podvodů proti rozpočtu EU, co se týká cel, nebo ochrany spotřebitele, je-li to nezbytné pro plnění jeho úkolů.
- (92) Prostřednictvím předsedy by se Komise měla účastnit zasedání sboru bez hlasovacích práv. Prostřednictvím předsedy by Komise měla zajistit, aby byl pořad jednání pro zasedání stanoven podle žádostí členů sboru, jak je stanoveno v jednacím řádu, a v souladu s povinnostmi sboru uvedenými v tomto nařízení.
- (93) Jelikož je nutné zajistit podporu pro činnosti sboru, měl by mít sbor možnost využít odborných znalostí a lidských zdrojů Komise a příslušných vnitrostátních orgánů. V jednacím řádu sboru by měla být blíže upřesněna zvláštní operativní opatření pro interní fungování sboru.
- (94) Vzhledem k významu velmi velkých online platforem, pokud jde o jejich dosah a dopad, může neplnění zvláštních povinností, které se na ně vztahují, ovlivnit významný počet příjemců služeb v různých členských státech a může způsobit velké

společenské škody, přičemž zjištění a řešení tohoto protiprávního jednání může být rovněž obzvláště složité.

- (95) K řešení těchto otázek veřejného zájmu je proto nezbytné stanovit společný systém posíleného dohledu a vymáhání na úrovni Unie. Jakmile bylo zjištěno porušení jednoho z ustanovení, která se vztahují výhradně na velmi velké online platformy, např. na základě individuálních nebo společných vyšetřování, auditů nebo stížností, měl by koordinátor digitálních služeb v zemi usazení z vlastního podnětu nebo na doporučení sboru sledovat následná opatření přijatá dotyčnou velmi velkou online platformou, která jsou stanovena v jejím akčním plánu. Tento koordinátor digitálních služeb by měl mít možnost případně požádat o provedení dodatečného, zvláštního auditu, a to dobrovolně, za účelem zjištění, zda dotyčná opatření postačují k vyřešení protiprávního jednání. Na konci tohoto řízení by měl sbor, Komise a dotyčnou platformu informovat o svých názorech na to, zda platforma protiprávní jednání vyřešila, či nikoli, a zejména upřesnit příslušné chování a své posouzení případných přijatých opatření. Koordinátor digitálních služeb by měl plnit svou úlohu v rámci tohoto společného systému včas a zohledňovat přitom co nejvíce stanoviska a jiná doporučení sboru.
- (96) Není-li porušování ustanovení, které se vztahuje výhradně na velmi velké online platformy, dotyčnou platformou účinně vyřešeno podle akčního plánu, může pouze Komise z vlastního podnětu nebo na doporučení sboru rozhodnout o dalším šetření dotyčného protiprávního jednání a opatření, která platforma následně přijala, s vyloučením koordinátora digitálních služeb v zemi usazení. Po provedení potřebných šetření by Komise měla mít možnost vydat rozhodnutí o zjištění porušení ze strany velmi velkých online platform a o uložení sankcí těmto platformám, je-li to opodstatněné. Měla by mít také možnost zasáhnout v přeshraničních situacích, kdy koordinátor digitálních služeb v zemi usazení nepřijal navzdory žádosti Komise žádná opatření, nebo v případech, kdy o zásah v souvislosti s porušením jakéhokoli jiného ustanovení tohoto nařízení ze strany velmi velké online platformy požádal Komisi samotný koordinátor digitálních služeb.
- (97) Komise by měla mít možnost rozhodnout, zda chce, či nechce zasáhnout v situacích, kdy je podle tohoto nařízení zmocněna tak učinit. Jakmile Komise zahájí řízení, mělo by být dotčeným koordinátorům digitálních služeb v zemi usazení zabráněno ve výkonu jejich pravomocí v oblasti vyšetřování a vymáhání s ohledem na příslušné chování dotyčné velmi velké online platformy, aby se zamezilo duplicitě, rozporům a rizikům z hlediska zásady *ne bis in idem*. V zájmu účinnosti by však těmto koordinátorům digitálních služeb neměl být znemožněn výkon jejich pravomocí, co se týká napomáhání Komisi na její žádost při plnění jejích úkolů v oblasti dohledu, nebo s ohledem na jiné chování, včetně chování téže velmi velké online platformy, u něž existuje podezření, že představuje nové porušení předpisů. Tito koordinátoři digitálních služeb, jakož i sbor a případně ostatní koordinátoři digitálních služeb by měli Komisi poskytnout veškeré potřebné informace a pomoc, aby mohla účinně plnit své úkoly, přičemž by je Komise měla naopak informovat o výkonu svých pravomocí, je-li to vhodné. Komise by v této souvislosti měla případně zohlednit příslušná posouzení provedená sborem nebo dotčenými koordinátory digitálních služeb a důležité důkazy a informace, které získali, aniž by byly dotčeny pravomoci Komise a její povinnost provést v případě potřeby dodatečná šetření.
- (98) Vzhledem ke zvláštním problémům, které se mohou vyskytnout při zajišťování souladu ze strany velmi velkých online platform, jakož i významu toho, aby se toto uskutečňovalo účinně, s ohledem na jejich velikost a dopady a škody, které mohou

způsobit, by Komise měla mít silné pravomoci v oblasti vyšetřování a vymáhání, aby mohla prověřovat, vymáhat a sledovat určitá pravidla stanovená v tomto nařízení, přičemž je plně dodržována zásada proporcionality a práva a zájmy dotčených stran.

- (99) Komise by měla mít zejména přístup ke všem důležitým dokumentům, údajům a informacím, jež jsou potřebné pro zahájení a vedení vyšetřování a ke sledování plnění příslušných povinností stanovených v tomto nařízení, a to bez ohledu na skutečnost, kdo má dotyčné dokumenty, údaje nebo informace k dispozici, a bez ohledu na jejich formu či formát, paměťové médium nebo přesné místo jejich uložení. Komise by měla mít možnost přímo požadovat, aby dotyčná velmi velká online platforma nebo příslušné třetí strany nebo fyzické osoby poskytly důležité důkazy, údaje a informace. Komise by měla mít mimoto možnost vyžádat si pro účely tohoto nařízení příslušné informace od kteréhokoli orgánu veřejné správy, subjektu nebo agentury v členském státě nebo od fyzické či právnické osoby. Komise by měla mít pravomoc vyžadovat přístup k databázím a algoritmům příslušných osob a odpovídající vysvětlení a s jejich souhlasem vyslechnout osoby, které mohou mít k dispozici užitečné informace, a zaznamenat učiněná prohlášení. Komise by měla být zmocněna také k provádění kontrol, které jsou nezbytné k vymáhání příslušných ustanovení tohoto nařízení. Cílem těchto vyšetřovacích pravomocí je doplnit možnost Komise požádat koordinátory digitálních služeb a ostatní orgány členských států o pomoc, například poskytnutím informací nebo při výkonu těchto pravomocí.
- (100) Dodržování příslušných povinností uložených podle tohoto nařízení by mělo být vymahatelné prostřednictvím pokut a penále. Za tímto účelem by měla být stanovena rovněž náležitá výše pokut a penále za neplnění povinností a porušování procesních pravidel, a to s výhradou přiměřených promlčecích lhůt.
- (101) Dotyčné velmi velké online platformy a jiné osoby, které podléhají výkonu pravomocí Komise a jejichž zájmy by mohly být rozhodnutím dotčeny, by měly mít možnost předložit předem své vyjádření a přijatá rozhodnutí by měla mít širokou publicitu. Je třeba zajistit právo dotčených stran na obhajobu, a zejména právo nahlížet do spisu, a je nezbytné chránit důvěrné informace. Komise by měla kromě toho respektovat důvěrnost informací a zároveň zajistit, aby informace, o něž se pro účely svého rozhodnutí opírá, byly zveřejněny v rozsahu, který adresátovi rozhodnutí umožňuje porozumět skutečnostem a úvahám, jež k rozhodnutí vedly.
- (102) V zájmu účinnosti a účelnosti by Komise měla kromě obecného hodnocení nařízení, jež má být provedeno do pěti let od jeho vstupu v platnost, po zahajovací fázi a na základě prvních tří let uplatňování tohoto nařízení, provést také hodnocení činnosti sboru a jeho struktury.
- (103) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁴⁹.
- (104) V zájmu dosažení cílů tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy, pokud jde o doplnění tohoto nařízení. Akty v přenesené pravomoci by měly být přijaty zejména s ohledem na kritéria pro určení velmi velkých online platforem a stanovení technických specifikací pro žádosti

⁴⁹Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

o přístup. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla odpovídající konzultace a aby tyto konzultace byly provedeny v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci především obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

- (105) Toto nařízení respektuje základní práva uznaná Listinou základních práv a základní práva představující obecné zásady práva Unie. Toto nařízení by proto mělo být vykládáno a uplatňováno v souladu s těmito základními právy včetně svobody projevu a informací, jakož i svobody a plurality sdělovacích prostředků. Při výkonu pravomocí stanovených v tomto nařízení by všechny dotčené orgány veřejné správy měly v situacích, kdy dochází k rozporu s příslušnými základními právy, v souladu se zásadou proporcionality usilovat o dosažení spravedlivé rovnováhy mezi dotýcnými právy.
- (106) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž řádného fungování vnitřního trhu a zajištění bezpečného, předvídatelného a důvěryhodného online prostředí, v němž jsou řádně chráněna základní práva zakotvená v Listině základních práv, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, protože ty nemohou samostatným jednáním zajistit potřebnou harmonizaci a spolupráci, ale spíše jej z důvodu jeho územního a osobního rozsahu může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I – Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví harmonizovaná pravidla poskytování zprostředkovatelských služeb na vnitřním trhu. Konkrétně stanoví:
 - a) rámec pro podmíněné zproštění odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb;
 - b) pravidla týkající se zvláštních povinností náležité péče přizpůsobená některým specifickým kategoriím poskytovatelů zprostředkovatelských služeb;
 - c) pravidla pro provádění a vymáhání tohoto nařízení týkající se mimo jiné spolupráce a koordinace mezi příslušnými orgány.
2. Cílem tohoto nařízení je:
 - a) přispět k řádnému fungování vnitřního trhu se zprostředkovatelskými službami;
 - b) stanovit jednotná pravidla pro bezpečné, předvídatelné a důvěryhodné online prostředí, v němž jsou účinně chráněna základní práva zakotvená v Listině základních práv.
3. Toto nařízení se vztahuje na zprostředkovatelské služby poskytované příjemcům služby, kteří mají místo usazení nebo bydliště v Unii, bez ohledu na místo usazení poskytovatelů těchto služeb.

4. Toto nařízení se nevztahuje na služby, které nejsou zprostředkovatelskými službami, ani na požadavky uložené pro takové služby, a to bez ohledu na to, zda je dotyčná služba poskytována s využitím zprostředkovatelské služby.
5. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla stanovená:
- a) směrnicí 2000/31/ES;
 - b) směrnicí 2010/13/ES;
 - c) právem Unie v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících;
 - d) nařízením (EU) .../.... o prevenci šíření teroristického obsahu online [jakmile bude přijato];
 - e) nařízením (EU) .../.... o evropských předávacích a uchovávacích příkazech pro elektronické důkazy v trestních věcech a směrnicí (EU) .../..., kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro jmenování právních zástupců za účelem shromažďování důkazů v trestním řízení [jakmile budou přijaty];
 - f) nařízením (EU) 2019/1148;
 - g) nařízením (EU) 2019/1150;
 - h) právem Unie v oblasti ochrany spotřebitele a bezpečnosti výrobků, včetně nařízení (EU) 2017/2394;
 - i) právem Unie v oblasti ochrany osobních údajů, zejména nařízením (EU) 2016/679 a směrnicí 2002/58/ES.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „službami informační společnosti“ služby ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice (EU) 2015/1535;
- b) „příjemcem služby“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která využívá příslušnou zprostředkovatelskou službu;
- c) „spotřebitelem“ jakákoli fyzická osoba, jež jedná za účelem jiným než provozování své obchodní či profesní činnosti;
- d) „nabízením služeb v Unii“ umožnění právnickým nebo fyzickým osobám v jednom nebo více členských státech využívat služby poskytovatele služeb informační společnosti, který má podstatné spojení s Uníí; má se za to, že podstatné spojení s Uníí existuje, jestliže má poskytovatel služeb provozovnu v Unii; při neexistenci takové provozovny se podstatné spojení posuzuje na základě zvláštních věcných kritérií, jako je:
 - významný počet uživatelů v jednom nebo více členských státech nebo
 - zacílení činností na jeden nebo více členských států;
- e) „obchodníkem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na to, zda je v soukromém, či veřejném vlastnictví, která jedná, a to i prostřednictvím jiné osoby jednající jejím jménem nebo v jejím zastoupení, za účelem souvisejícím s jejím podnikáním, živností, řemeslem či povoláním;
- f) „zprostředkovatelskou službou“ některá z těchto služeb:

- služba „prostého přenosu“, která spočívá v přenosu informací poskytovaných příjemcem služby v komunikační síti nebo ve zprostředkování přístupu ke komunikační síti,
 - služba „ukládání do mezipaměti“, která spočívá v přenosu informací poskytovaných příjemcem služby v komunikační síti a zahrnuje automatické dočasné přechodné ukládání informací, které slouží pouze pro co možná nejúčelnější následný přenos informací jiným příjemcům na jejich žádost,
 - „hostingová“ služba, která spočívá v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby na jeho žádost;
- g) „nezákonným obsahem“ jakékoli informace, které samy o sobě nebo ve vztahu k určité činnosti včetně prodeje zboží nebo poskytování služeb nejsou v souladu s právem Unie nebo právem některého členského státu, a to bez ohledu na přesný předmět či povahu tohoto práva;
- h) „online platformou“ poskytovatel hostingové služby, který na žádost příjemce služby ukládá a veřejně šíří informace, ledaže je tato činnost nepodstatnou a pouze pomocnou funkcí jiné služby a z objektivních a technických důvodů ji nelze používat bez této jiné služby a integrace této funkce do jiné služby není prostředkem k obcházení použitelnosti tohoto nařízení;
- i) „veřejným šířením“ zpřístupňování informací na žádost příjemce služby, který informace poskytl, potenciálně neomezenému počtu třetích stran;
- j) „smlouvou uzavřenou na dálku“ smlouva ve smyslu čl. 2 bodu 7) směrnice 2011/83/EU;
- k) „online rozhraním“ jakýkoli software, včetně internetových stránek nebo jejich částí a aplikací, včetně mobilních aplikací;
- l) „koordinátorem digitálních služeb v zemi usazení“ koordinátor digitálních služeb v členském státě, ve kterém je usazen poskytovatel zprostředkovatelské služby nebo ve kterém má bydliště nebo je usazen jeho právní zástupce;
- m) „koordinátorem digitálních služeb v zemi určení“ koordinátor digitálních služeb v členském státě, v němž je zprostředkovatelská služba poskytována;
- n) „reklamou“ informace určené k propagaci sdělení určité právnické nebo fyzické osoby bez ohledu na to, zda má komerční, nebo nekomerční účel, zobrazované online platformou na jejím online rozhraní za odměnu výslovně za účelem propagace těchto informací;
- o) „doporučovací systém“ plně či částečně automatizovaný systém, který online platforma používá k navrhování určitých informací příjemcům služby na svém online rozhraní, mimo jiné jako výsledek vyhledávání iniciovaného příjemcem nebo na základě jiného způsobu stanovení relativního pořadí či významu zobrazovaných informací;
- p) „moderováním obsahu“ činnosti prováděné poskytovateli zprostředkovatelských služeb za účelem odhalení a určení nezákonného obsahu nebo informací, které nejsou slučitelné s jejich podmínkami, jež poskytli příjemci služby, a zjednání nápravy, včetně přijatých opatření, která mají dopad na dostupnost, viditelnost a přístupnost tohoto nezákonného obsahu či informací, jako je přiřazení horší pozice tomuto obsahu či informacím ve vyhledávání nebo znemožnění přístupu k nim či

jejich odstranění, nebo na možnost příjemců poskytovat tyto informace, jako je ukončení či pozastavení účtu příjemce;

- q) „podmínkami“ veškeré podmínky nebo specifikace bez ohledu na jejich název či formu, které upravují smluvní vztah mezi poskytovatelem zprostředkovatelských služeb a příjemci těchto služeb.

Kapitola II – Odpovědnost poskytovatelů zprostředkovatelských služeb

Článek 3 Prostý přenos

1. V případě poskytování služby informační společnosti spočívající v přenosu informací poskytovaných příjemcem služby v komunikační síti nebo ve zprostředkování přístupu ke komunikační síti není poskytovatel služby odpovědný za přenášené informace, pokud:
 - a) není původcem přenosu;
 - b) nevolí příjemce přenášených informací a
 - c) nevolí a nemění obsah přenášených informací.
2. Přenos informací a zprostředkování přístupu ve smyslu odstavce 1 zahrnuje automatické krátkodobé přechodné ukládání přenášených informací, pokud toto ukládání slouží výhradně pro uskutečnění přenosu v komunikační síti a pokud jeho délka nepřesahuje dobu přiměřeně nutnou k uskutečnění tohoto přenosu.
3. Tímto článkem není dotčena možnost soudu nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právními řády členských států, aby protiprávní jednání ukončil nebo mu předešel.

Článek 4 Ukládání do mezipaměti

1. V případě poskytování služby informační společnosti spočívající v přenosu informací poskytovaných příjemcem služby v komunikační síti není poskytovatel služby odpovědný za automatické dočasné přechodné ukládání těchto informací, které slouží pouze pro co možná nejúčelnější následný přenos informací jiným příjemcům služby na jejich žádost, pokud:
 - a) poskytovatel služby informace nemění;
 - b) poskytovatel služby vyhoví podmínkám přístupu k informacím;
 - c) poskytovatel služby dodržuje pravidla o aktualizaci informací, která jsou stanovena způsobem obecně uznávaným a používaným v tomto odvětví;
 - d) poskytovatel služby nepřekročí povolené používání technologie obecně uznávané a používané v odvětví s cílem získat údaje o užívání informace a
 - e) poskytovatel služby urychleně přijme opatření vedoucí k odstranění jím uložených informací nebo ke znemožnění přístupu k nim, jakmile zjistí, že informace byly na výchozím místě přenosu ze sítě odstraněny nebo k nim byl znemožněn přístup nebo soud nebo správní orgán nařídil odstranění těchto informací nebo znemožnění přístupu k nim.

2. Tímto článkem není dotčena možnost soudu nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právními řády členských států, aby protiprávní jednání ukončil nebo mu předešel.

Článek 5

Hosting

1. V případě poskytování služby informační společnosti spočívající v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby není poskytovatel služby odpovědný za informace ukládané na žádost příjemce služby, pokud:
 - a) poskytovatel služby neví o protiprávní činnosti nebo nezákonném obsahu a s ohledem na nárok na náhradu škody si není vědom skutečností nebo okolností, z nichž by byly protiprávní činnost nebo nezákonný obsah zjevné; nebo
 - b) jakmile poskytovatel služby zjistí protiprávní činnost nebo nezákonný obsah nebo se o nich dozví, urychleně přijme opatření vedoucí k odstranění dotyčného nezákonného obsahu nebo ke znemožnění přístupu k němu.
2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud příjemce služby jedná z pověření poskytovatele nebo pod jeho dohledem.
3. Odstavec 1 se nepoužije s ohledem na odpovědnost online platform, které spotřebitelům umožňují uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, podle práva v oblasti ochrany spotřebitele, pokud tato online platforma předkládá dotyčné informace či jinak umožní dotyčnou konkrétní transakci způsobem, jenž průměrného spotřebitele, který je přiměřeně informovaný, vede k domněnce, že informace nebo výrobek či služba, které jsou předmětem transakce, jsou poskytovány samotnou online platformou nebo příjemcem služby, který jedná z jejího pověření nebo pod jejím dohledem.
4. Tímto článkem není dotčena možnost soudu nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právními řády členských států, aby protiprávní jednání ukončil nebo mu předešel.

Článek 6

Dobrovolná vyšetřování z vlastního podnětu a soulad s právními předpisy

Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb se nepokládají za nezpůsobilé pro zproštění odpovědnosti podle článků 3, 4 a 5 pouze z toho důvodu, že provádějí dobrovolná vyšetřování z vlastního podnětu či jiné činnosti, jejichž cílem je odhalit, určit a odstranit nezákonný obsah či k němu znemožnit přístup, nebo přijmou nezbytná opatření k zajištění souladu s požadavky práva Unie, včetně požadavků stanovených v tomto nařízení.

Článek 7

Žádné obecné povinnosti sledování či aktivního zjišťování skutečností

Poskytovatelům zprostředkovatelských služeb se neukládá obecná povinnost sledovat informace, které přenášejí nebo ukládají, ani aktivně vyhledávat skutečnosti či okolnosti, které naznačují protiprávní činnost.

Článek 8

Příkazy k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb bez zbytečné prodlevy informují po obdržení příkazu k přijetí opatření proti určité položce nezákonného obsahu, který vydaly příslušné vnitrostátní justiční nebo správní orgány na základě platného práva Unie nebo vnitrostátního práva v souladu s právem Unie, orgán, který příkaz vydal, o provedení příkazů s upřesněním přijatých opatření a okamžiku jejich přijetí.
2. Členské státy zajistí, aby příkazy uvedené v odstavci 1 splňovaly tyto podmínky:
 - a) příkazy obsahují tyto prvky:
 - odůvodnění s vysvětlením toho, proč dané informace představují nezákonný obsah, s odkazem na konkrétní ustanovení práva Unie či vnitrostátního práva, jež bylo porušeno,
 - jednu či více přesných jednotných adres zdroje (URL) a v případě potřeby dodatečné informace umožňující identifikaci dotyčného nezákonného obsahu,
 - informace o opravných prostředcích, jež mají k dispozici poskytovatel služby a příjemce služby, který obsah poskytl;
 - b) územní působnost příkazu na základě platných právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů, včetně Listiny základních práv, a v relevantních případech obecných zásad mezinárodního práva nepřesahuje rámec toho, co je nezbytně nutné k dosažení jeho cíle;
 - c) příkaz je vyhotoven v jazyce oznámeném poskytovatelem a je zaslán na adresu kontaktního místa určeného poskytovatelem v souladu s článkem 10.
3. Koordinátor digitálních služeb z členského státu justičního nebo správního orgánu, který příkaz vydal, předá bez zbytečné prodlevy kopii příkazů uvedených v odstavci 1 všem ostatním koordinátorům digitálních služeb prostřednictvím systému zřízeného v souladu s článkem 67.
4. Podmínkami a požadavky stanovenými v tomto článku nejsou dotčeny požadavky podle vnitrostátního trestního práva procesního v souladu s právem Unie.

Článek 9

Příkazy k poskytnutí informací

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb bez zbytečné prodlevy informují po obdržení příkazu k poskytnutí určitých informací o jednom či více konkrétních jednotlivých příjemcích služby, který vydaly příslušné vnitrostátní justiční nebo správní orgány na základě platného práva Unie nebo vnitrostátního práva v souladu s právem Unie, orgán, který příkaz vydal, o jeho obdržení a provedení.
2. Členské státy zajistí, aby příkazy uvedené v odstavci 1 splňovaly tyto podmínky:
 - a) příkaz obsahuje tyto prvky:
 - odůvodnění s vysvětlením, k jakému účelu jsou informace požadovány a proč je požadavek na poskytnutí informací nezbytný a přiměřený pro účely rozhodnutí ohledně dodržování platných právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů ze strany příjemců příslušných zprostředkovatelských služeb, ledaže takové odůvodnění nelze

- poskytnout z důvodů souvisejících s prevencí, vyšetřováním, odhalováním a stíháním trestných činů,
- informace o opravných prostředcích, jež mají k dispozici dotyčný poskytovatel a příjemci služby;
- b) příkaz vyžaduje pouze to, aby poskytovatel poskytl informace, které již získal pro účely poskytování služby a které má pod kontrolou;
- c) příkaz je vyhotoven v jazyce oznámeném poskytovatelem a je zaslán na adresu kontaktního místa určeného poskytovatelem v souladu s článkem 10.
3. Koordinátor digitálních služeb z členského státu vnitrostátního justičního nebo správního orgánu, který příkaz vydal, předá bez zbytečné prodlevy kopii příkazu uvedeného v odstavci 1 všem koordinátorům digitálních služeb prostřednictvím systému zřízeného v souladu s článkem 67.
4. Podmínkami a požadavky stanovenými v tomto článku nejsou dotčeny požadavky podle vnitrostátního trestního práva procesního v souladu s právem Unie.

Kapitola III

Povinnosti náležité péče pro transparentní a bezpečné online prostředí

ODDÍL 1

USTANOVENÍ VZTAHUJÍCÍ SE NA VŠECHNY POSKYTOVATELE ZPROSTŘEDKOVATELSKÝCH SLUŽEB

Článek 10

Kontaktní místa

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb zřídí jednotné kontaktní místo umožňující přímou komunikaci elektronickými prostředky s orgány členských států, Komisí a sborem uvedeným v článku 47 za účelem uplatňování tohoto nařízení.
2. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb zveřejní informace nezbytné pro snadnou identifikaci jejich jednotných kontaktních míst a komunikaci s nimi.
3. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb upřesní v informacích podle odstavce 2 úřední jazyk nebo jazyky Unie, které lze použít při komunikaci s jejich kontaktními místy a mezi kterými je alespoň jeden z úředních jazyků členského státu, v němž má poskytovatel zprostředkovatelských služeb hlavní provozovnu nebo ve kterém má bydliště nebo je usazen jeho právní zástupce.

Článek 11

Právní zástupci

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb, kteří nemají v Unii provozovnu, nabízejí však v Unii služby, ustanoví písemně určitou právnickou nebo fyzickou osobu jako svého právního zástupce v jednom z členských států, v nichž poskytovatel nabízí své služby.
2. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb pověří svého právního zástupce v tom smyslu, že se na něj vedle poskytovatele nebo místo něho mohou obracet orgány

členských států, Komise a sbor ohledně všech otázek, které jsou nezbytné pro přijetí, plnění a vymáhání rozhodnutí vydaných v souvislosti s tímto nařízením. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb poskytnou svému právnímu zástupci potřebné pravomoci a prostředky ke spolupráci s orgány členských států, Komisí a sborem a k plnění těchto rozhodnutí.

3. Určený právní zástupce může být činěn odpovědným za neplnění povinností vyplývajících z tohoto nařízení, aniž je tím dotčena odpovědnost poskytovatele zprostředkovatelských služeb a právní úkony, která by proti němu mohly být zahájeny.
4. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb sdělí jméno, adresu, adresu elektronické pošty a telefonní číslo svého právního zástupce koordinátorovi digitálních služeb v členském státě, ve kterém má tento právní zástupce bydliště nebo je usazen. Zajistí, aby tyto informace byly aktuální.
5. Určení právního zástupce v Unii podle odstavce 1 nepředstavuje usazení v Unii.

Článek 12

Podmínky

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb uvedou ve svých podmínkách informace o veškerých omezeních, která uplatňují v souvislosti s využíváním jejich služby s ohledem na informace poskytnuté příjemci služeb. Mezi tyto informace patří informace o veškerých zásadách, postupech, opatřeních a nástrojích používaných za účelem moderování obsahu, včetně rozhodování založeného na algoritmech a lidském přezkumu. Informace se uvedou srozumitelnou a jednoznačnou formou a zveřejní ve snadno přístupném formátu.
2. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb postupují při uplatňování a vymáhání omezení uvedených v odstavci 1 objektivně, přiměřeně a s náležitou péčí, přičemž patřičně přihlížejí k právům a oprávněným zájmům všech dotčených stran, včetně použitelných základních práv příjemců služby, jak jsou zakotvena v Listině základních práv.

Článek 13

Povinnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb týkající se informování v souvislosti s transparentností

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb zveřejní alespoň jednou ročně jednoznačné, snadno srozumitelné a podrobné zprávy o veškerém moderování obsahu, které prováděli v příslušném období. Tyto zprávy obsahují v relevantních případech zejména informace o:
 - a) počtu příkazů obdržných od orgánů členských států v rozdělení podle druhu daného nezákonného obsahu, včetně příkazů vydaných v souladu s články 8 a 9, a o průměrné době potřebné pro přijetí opatření uvedených v těchto příkazech;
 - b) počtu oznámení podaných v souladu s článkem 14 v rozdělení podle druhu daného údajného nezákonného obsahu, o veškerých opatřeních přijatých na základě těchto oznámení s rozlišením, zda bylo opatření přijato na základě právních předpisů, nebo podmínek poskytovatele, a o průměrné době potřebné pro přijetí příslušného opatření;

- c) moderování obsahu z vlastního podnětu poskytovatele, včetně počtu a druhu přijatých opatření, která ovlivňují dostupnost, viditelnost a přístupnost informací poskytnutých příjemci služby, a možnosti příjemců poskytovat informace, a to v rozdělení podle druhu důvodu a základu pro přijetí těchto opatření;
 - d) počtu stížností obdržených prostřednictvím interního systému pro vyřizování stížností uvedeného v článku 17, základu těchto stížností, rozhodnutích přijatých s ohledem na tyto stížnosti, průměrné době potřebné pro vydání dotyčných rozhodnutí a počtu případů, kdy byla tato rozhodnutí zrušena.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na poskytovatele zprostředkovatelských služeb, kteří jsou mikropodniky nebo malými podniky ve smyslu přílohy doporučení 2003/361/ES.

ODDÍL 2

DALŠÍ USTANOVENÍ VZTAHUJÍCÍ SE NA POSKYTOVATELE HOSTINGOVÝCH SLUŽEB, VČETNĚ ONLINE PLATFORM

Článek 14

Mechanismy oznamování a přijímání opatření

1. Poskytovatelé hostingových služeb zavedou mechanismy, které jednotlivcům a jiným subjektům umožňují oznamovat těmto poskytovatelům výskyt určitých informací v rámci jejich služby, které dotyčná osoba nebo subjekt považují za nezákonný obsah. Tyto mechanismy jsou snadno dostupné a uživatelsky přívětivé a umožňují podávání oznámení elektronickými prostředky.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 usnadňují podávání dostatečně přesných a náležitě odůvodněných oznámení, na jejichž základě může hospodářský subjekt jednající s náležitou péčí určit nezákonnost dotyčného obsahu. Za tímto účelem přijmou poskytovatelé nezbytná opatření, aby umožnili a usnadnili podávání oznámení obsahujících všechny tyto prvky:
 - a) vysvětlení důvodů, proč daná osoba či subjekt pokládají dotyčné informace za nezákonný obsah;
 - b) jednoznačný údaj o elektronickém umístění těchto informací, zejména přesnou jednotnou adresu nebo adresy zdroje (URL) a v případě potřeby dodatečné informace umožňující identifikovat nezákonný obsah;
 - c) jméno osoby nebo název subjektu podávajících oznámení a jejich adresu elektronické pošty, vyjma v případě informací, o nichž se usuzuje, že představují jeden z trestných činů uvedených v článcích 3 až 7 směrnice 2011/93/EU;
 - d) prohlášení potvrzující, že se osoba nebo subjekt podávající oznámení v dobré víře domnívá, že informace a tvrzení obsažená v oznámení jsou přesné a úplné.
3. Má se za to, že oznámení, která obsahují prvky uvedené v odstavci 2, vedou pro účely článku 5 ke zjištění dotyčné informace či povědomí o ní.
4. Pokud oznámení obsahuje jméno osoby nebo název subjektu podávajících oznámení a jejich adresu elektronické pošty, zašle poskytovatel hostingových služeb této osobě či subjektu neprodleně potvrzení o obdržení oznámení.

5. Poskytovatel bez zbytečné prodlevy též uvědomí tuto osobu či subjekt o svém rozhodnutí s ohledem na informace, jichž se oznámení týká, a poskytne informace o dostupných opravných prostředcích v souvislosti s tímto rozhodnutím.
6. Poskytovatelé hostingových služeb vyřizují veškerá oznámení, která obdrží na základě mechanismů uvedených v odstavci 1, a přijímají rozhodnutí s ohledem na informace, jichž se oznámení týkají, včas, objektivně a s náležitou péčí. Pokud při tomto vyřizování nebo rozhodování používají automatizované postupy, uvedou v potvrzení podle odstavce 4 informace o jejich použití.

Článek 15 *Odůvodnění*

1. Pokud se poskytovatel hostingových služeb rozhodne odstranit určité informace poskytnuté příjemci služby nebo znemožnit přístup k těmto informacím, a to bez ohledu na prostředky použité ke zjištění, identifikaci nebo odstranění těchto informací či znemožnění přístupu k nim a důvod tohoto rozhodnutí, informuje o svém rozhodnutí příjemce nejpozději v okamžiku odstranění informací či znemožnění přístupu k nim a poskytne jasné a konkrétní odůvodnění tohoto rozhodnutí.
2. Odůvodnění uvedené v odstavci 1 obsahuje alespoň tyto informace:
 - a) to, zda rozhodnutí znamená buď odstranění informací, nebo znemožnění přístupu k nim, a v relevantních případech územní působnost znemožnění přístupu;
 - b) skutečnosti a okolnosti, z nichž rozhodnutí vychází, v relevantních případech včetně toho, zda bylo rozhodnutí přijato na základě oznámení podaného podle článku 14;
 - c) v relevantních případech informace o použití automatizovaných postupů při přijímání rozhodnutí, včetně toho, zda bylo rozhodnutí přijato s ohledem na obsah zjištěný či identifikovaný pomocí automatizovaných postupů;
 - d) týká-li se rozhodnutí údajně nezákonného obsahu, odkaz na příslušný právní základ a vysvětlení, proč se informace z tohoto důvodu pokládají za nezákonný obsah;
 - e) jestliže se rozhodnutí zakládá na údajné neslučitelnosti informací s podmínkami poskytovatele, odkaz na příslušný smluvní základ a vysvětlení, proč se informace pokládají za neslučitelné s příslušným(i) ustanovením(i);
 - f) informace o opravných prostředcích, které má příjemce služby s ohledem na rozhodnutí k dispozici, zejména prostřednictvím interních mechanismů vyřizování stížností, mimosoudního řešení sporů a soudní nápravy.
3. Informace poskytnuté poskytovatelem hostingových služeb v souladu s tímto článkem jsou jasné a snadno srozumitelné a co možná nejpresnější a nejkonkrétnější s ohledem na dané okolnosti. Informace jsou zejména takové, aby dotčenému příjemci služby přiměřeně umožnily účinně uplatnit dostupné opravné prostředky uvedené v odst. 2 písm. f).
4. Poskytovatelé hostingových služeb zveřejní rozhodnutí a odůvodnění podle odstavce 1 ve veřejně přístupné databázi spravované Komisí. Tyto informace neobsahují osobní údaje.

ODDÍL 3

DALŠÍ USTANOVENÍ VZTAHUJÍCÍ SE NA ONLINE PLATFORMY

Článek 16

Vynětí mikropodniků a malých podniků

Tento oddíl se nevztahuje na online platformy, které jsou mikropodniky nebo malými podniky ve smyslu přílohy doporučení 2003/361/ES.

Článek 17

Interní systém pro vyřizování stížností

1. Online platformy poskytnou příjemcům služby po dobu nejméně šesti měsíců ode dne vydání rozhodnutí uvedeného v tomto odstavci přístup k účinnému internímu systému pro vyřizování stížností, který umožňuje podávat elektronicky a bezplatně stížnosti proti níže uvedeným rozhodnutím přijatým online platformou z toho důvodu, že informace poskytované příjemci představují nezákonný obsah nebo nejsou slučitelné s jejími podmínkami:
 - a) rozhodnutí o odstranění informací či znemožnění přístupu k nim;
 - b) rozhodnutí o pozastavení či ukončení poskytování služby příjemcům, a to zcela nebo částečně;
 - c) rozhodnutí o pozastavení či ukončení účtu příjemců.
2. Online platformy zajistí, aby jejich interní systémy pro vyřizování stížností byly snadno přístupné, uživatelsky přívětivé a aby umožňovaly a usnadňovaly podávání dostatečně přesných a náležitě odůvodněných stížností.
3. Online platformy vyřizují stížnosti podané prostřednictvím jejich interního systému pro vyřizování stížností včas, objektivně a s náležitou péčí. Pokud stížnost obsahuje dostatečné důvody k tomu, aby online platforma nepovažovala informace, jichž se stížnost týká, za nezákonné a neslučitelné se svými podmínkami, nebo pokud obsahuje informace, z nichž vyplývá, že jednání stěžovatele neodůvodňuje pozastavení či ukončení služby nebo účtu, rozhodnutí uvedené v odstavci 1 bez zbytečné prodlevy zruší.
4. Online platformy bez zbytečné prodlevy sdělí stěžovatelům rozhodnutí, jež přijaly s ohledem na informace, jichž se stížnost týká, a informují stěžovatele o možnosti mimosoudního řešení sporu podle článku 18 a o jiných dostupných opravných prostředcích.
5. Online platformy zajistí, aby rozhodnutí podle odstavce 4 nebyla přijímána výhradně na základě automatizovaných postupů.

Článek 18

Mimosoudní řešení sporů

1. Příjemci služby, jimž jsou určena rozhodnutí uvedená v čl. 17 odst. 1, mohou zvolit kterýkoli ze subjektů pro mimosoudní řešení sporů, který byl certifikován v souladu s odstavcem 2, aby urovnal spory týkající se těchto rozhodnutí včetně stížností, jež nebylo možné vyřešit prostřednictvím interního systému pro vyřizování stížností zmíněného v uvedeném článku. Online platformy spolupracují v dobré víře s

vybraným subjektem za účelem urovnání sporu a jsou vázány rozhodnutím, které tento subjekt přijme.

Prvním pododstavcem není dotčeno právo dotyčného příjemce podat proti rozhodnutí opravný prostředek u soudu v souladu s rozhodným právem.

2. Koordinátor digitálních služeb členského státu, v němž je subjekt pro mimosoudní řešení sporů usazen, tento subjekt na jeho žádost certifikuje, pokud subjekt prokáže, že splňuje všechny níže uvedené podmínky:
 - a) je nestranný a nezávislý na online platformách i na příjemcích dané služby poskytované příslušnými online platformami;
 - b) má potřebné odborné znalosti, pokud jde o problematiku jedné či více oblastí nezákonného obsahu nebo pokud jde o uplatňování a vymáhání podmínek jednoho či více typů online platform, jež subjektu umožňují účinně přispět k řešení sporu;
 - c) umožňuje snadný přístup k řešení sporů prostřednictvím elektronických komunikačních technologií;
 - d) je schopen vyřešit spor rychlým, účinným a nákladově efektivním způsobem a alespoň v jednom z úředních jazyků Unie;
 - e) řešení sporu probíhá v souladu s jasným a spravedlivým jednacím řádem.

Koordinátor digitálních služeb v relevantních případech v osvědčení upřesní konkrétní problematiku, jež je předmětem odborných znalostí subjektu, a úřední jazyk nebo jazyky Unie, v nichž je subjekt schopen řešit spory, jak je uvedeno v prvním pododstavci písm. b), resp. d).

3. Pokud subjekt rozhodne spor ve prospěch příjemce služby, nahradí online platforma příjemci veškeré poplatky a jiné přiměřené výdaje, jež příjemce v souvislosti s řešením sporu zaplatil nebo má zaplatit. Pokud subjekt rozhodne spor ve prospěch online platformy, nemusí příjemce hradit žádné poplatky nebo jiné výdaje, jež online platforma v souvislosti s řešením sporu zaplatila nebo má zaplatit.

Poplatky účtované subjektem za vyřešení sporu jsou přiměřené a v žádném případě nepřekročí jeho náklady.

Certifikované subjekty pro mimosoudní řešení sporů informují dotyčného příjemce služeb a online platformu o poplatcích nebo mechanismech používaných ke stanovení poplatků předtím, než se zapojí do řešení sporu.

4. Členské státy mohou zřídit subjekty pro mimosoudní řešení sporů pro účely odstavce 1 nebo podpořit činnost některých či všech subjektů pro mimosoudní řešení sporů, které certifikovaly v souladu s odstavcem 2.

Členské státy zajistí, aby žádná z činností, které uskuteční podle prvního pododstavce, neměla vliv na schopnost jejich koordinátorů digitálních služeb certifikovat dotyčné subjekty v souladu s odstavcem 2.

5. Koordinátoři digitálních služeb oznámí Komisi subjekty pro mimosoudní řešení sporů, které certifikovali podle odstavce 2, včetně případných specifikací podle druhého pododstavce zmíněného odstavce. Komise zveřejní seznam těchto subjektů včetně případných specifikací na vyhrazených internetových stránkách a tento seznam aktualizuje.

6. Tímto článkem není dotčena směrnice 2013/11/EU a postupy a subjekty alternativního řešení sporů, jež mají na základě uvedené směrnice spotřebitelé k dispozici.

Článek 19

Důvěryhodní oznamovatelé

1. Online platformy přijmou nezbytná technická a organizační opatření, aby zajistily, že oznámení podaná důvěryhodnými oznamovateli prostřednictvím mechanismů uvedených v článku 14 jsou vyřízena a je o nich rozhodnuto přednostně a neprodleně.
2. Status důvěryhodných oznamovatelů podle tohoto nařízení uděluje na žádost, již může podat jakýkoli subjekt, koordinátor digitálních služeb členského státu, v němž je žadatel usazen, pokud žadatel prokáže, že splňuje všechny tyto podmínky:
 - a) má zvláštní odborné znalosti a způsobilost pro účely odhalování, určování a oznamování nezákonného obsahu;
 - b) zastupuje kolektivní zájmy a není závislý na žádné online platformě;
 - c) vykonává činnosti za účelem podávání oznámení včas, objektivně a s náležitou péčí.
3. Koordinátoři digitálních služeb sdělí Komisi a sboru názvy, adresy a adresy elektronické pošty subjektů, jimž v souladu s odstavcem 2 udělili status důvěryhodného oznamovatele.
4. Komise zveřejní informace uvedené v odstavci 3 ve veřejně přístupné databázi a tuto databázi aktualizuje.
5. Má-li online platforma informace naznačující, že důvěryhodný oznamovatel podal prostřednictvím mechanismů uvedených v článku 14 významný počet nedostatečně přesných nebo náležitě neodůvodněných oznámení, včetně informací shromážděných v souvislosti s vyřizováním stížností prostřednictvím interních systémů pro vyřizování stížností podle čl. 17 odst. 3, sdělí tyto informace koordinátorovi digitálních služeb, který dotyčnému subjektu udělil status důvěryhodného oznamovatele, a poskytne potřebná vysvětlení a podklady.
6. Koordinátor digitálních služeb, který subjektu udělil status důvěryhodného oznamovatele, tento status odejme, pokud na základě šetření z vlastního podnětu nebo informací obdržených od třetích stran, včetně informací poskytnutých online platformou podle odstavce 5, zjistí, že dotyčný subjekt již nesplňuje podmínky stanovené v odstavci 2. Před odnětím statusu poskytne koordinátor digitálních služeb danému subjektu možnost vyjádřit se ke zjištěním vyplývajícím z jeho šetření a k jeho úmyslu odejmout mu status důvěryhodného oznamovatele.
7. Komise po konzultaci se sborem může vydat pokyny nápomocné online platformám a koordinátorům digitálních služeb při uplatňování odstavců 5 a 6.

Článek 20

Opatření a ochrana proti zneužití

1. Online platformy na přiměřenou dobu a po vydání předchozího upozornění pozastaví poskytování svých služeb příjemcům, kteří často poskytují zjevně nezákonný obsah.

2. Online platformy na přiměřenou dobu a po vydání předchozího upozornění pozastaví vyřizování oznámení a stížností podaných prostřednictvím mechanismů oznamování a přijímání opatření podle článku 14, resp. interních systémů pro vyřizování stížností podle článku 17 osobami nebo subjekty či stěžovateli, kteří často podávají zjevně nepodložená oznámení nebo stížnosti.
3. Online platformy v každém jednotlivém případě a včas, objektivně a s náležitou péčí posoudí, zda se příjemce, osoba, subjekt nebo stěžovatel dopouští zneužívání podle odstavců 1 a 2, přičemž zohlední všechny relevantní skutečnosti a okolnosti, které jsou zřejmé z informací, jež má online platforma k dispozici. Mezi uvedené okolnosti patří alespoň:
 - a) absolutní počty položek zjevně nezákonného obsahu nebo zjevně nepodložených oznámení či stížností podaných v předchozím roce;
 - b) jejich relativní podíl ve vztahu k celkovému počtu poskytnutých informací či podaných oznámení v předchozím roce;
 - c) závažnost zneužití a jeho důsledky;
 - d) úmysl příjemce, osoby, subjektu nebo stěžovatele.
4. Online platformy ve svých podmínkách jednoznačně a podrobně stanoví svoji politiku s ohledem na zneužití uvedené v odstavcích 1 a 2, včetně skutečností a okolností, jež zohledňují při posuzování toho, zda určité chování představuje zneužití, a doby případného pozastavení.

Článek 21

Oznámení podezření na trestné činy

1. Pokud se online platforma dozví informace vedoucí k podezření, že došlo, dochází nebo pravděpodobně dojde k závažnému trestnému činu ohrožujícímu život či bezpečnost osob, neprodleně o svém podezření informuje donucovací nebo justiční orgány dotčeného členského státu či členských států a poskytne veškeré dostupné příslušné informace.
2. Nemůže-li online platforma s přiměřenou jistotou dotčený členský stát určit, informuje donucovací orgány členského státu, v němž je usazena nebo v němž má svého právního zástupce, či vyrozumí Europol.

Pro účely tohoto článku je dotčeným členským státem členský stát, v němž podle podezření došlo, dochází nebo pravděpodobně dojde k předmětnému trestnému činu, nebo členský stát, v němž má bydliště či se nachází podezřelý pachatel, nebo členský stát, v němž má bydliště či se nachází oběť předmětného údajného trestného činu.

Článek 22

Sledovatelnost obchodníků

1. Pokud online platforma umožňuje spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, zajistí, aby obchodníci mohli využívat její služby k propagaci sdělení či k nabízení výrobků nebo služeb spotřebitelům usazeným v Unii pouze tehdy, pokud online platforma před využitím služeb získala tyto informace:
 - a) jméno, adresu, telefonní číslo a adresu elektronické pošty obchodníka;

- b) kopii dokladu totožnosti obchodníka či jinou elektronickou identifikaci, jak je vymezena v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014⁵⁰;
 - c) údaje o bankovním účtu obchodníka, je-li obchodník fyzickou osobou;
 - d) název, adresu, telefonní číslo a adresu elektronické pošty hospodářského subjektu ve smyslu čl. 3 bodu 13) a článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020⁵¹ nebo jiného příslušného aktu Unie;
 - e) je-li obchodník zapsán v obchodním nebo podobném veřejném rejstříku, obchodní rejstřík, v němž je obchodník zapsán, a jeho registrační číslo nebo rovnocenný prostředek identifikace v tomto rejstříku;
 - f) autocertifikaci obchodníka, který se zavazuje nabízet pouze výrobky nebo služby, jež jsou v souladu s platnými právními předpisy Unie.
2. Po obdržení těchto informací online platforma vynaloží přiměřené úsilí a posoudí, zda jsou informace uvedené v odst. 1 písm. a), d) a e) spolehlivé, a to s využitím jakýchkoli volně dostupných oficiálních online databází nebo online rozhraní zpřístupněných členskými státy nebo Unií nebo prostřednictvím žádostí určených obchodníkovi, aby poskytl podklady ze spolehlivých zdrojů.
3. Pokud se online platforma dozví, že některá z informací uvedených v odstavci 1, které byly získány od dotyčného obchodníka, je nepřesná či neúplná, požádá obchodníka o opravu informací v rozsahu nezbytném k zajištění správnosti a úplnosti všech informací, a to neprodleně nebo ve lhůtě stanovené právem Unie či vnitrostátním právem.
- Pokud obchodník zmíněné informace neopraví či nedoplní, pozastaví online platforma poskytování svých služeb obchodníkovi do doby, dokud požadavku nevyhoví.
4. Online platforma uchovává informace získané podle odstavců 1 a 2 bezpečným způsobem po dobu trvání jejího smluvního vztahu s dotyčným obchodníkem. Následně informace vymaže.
5. Aniž je dotčen odstavec 2, poskytne platforma informace třetím stranám pouze tehdy, vyžaduje-li se to v souladu s rozhodným právem, včetně příkazů uvedených v článku 9 a příkazů vydaných příslušnými orgány členských států nebo Komisí při plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení.
6. Online platforma zpřístupní informace uvedené v odst. 1 písm. a), d), e) a f) příjemcům služby v jasné, snadno přístupné a srozumitelné formě.
7. Provedení a uspořádání online rozhraní online platformy jsou takové, aby umožňovaly obchodníkům plnit jejich povinnosti týkající se informací poskytnutých před uzavřením smlouvy a informací o bezpečnosti výrobků podle platného práva Unie.

⁵⁰Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES.

⁵¹Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 1).

Článek 23

Povinnosti poskytovatelů online platform týkající informování v souvislosti s transparentností

1. Kromě informací uvedených v článku 13 uvedou online platformy ve zprávách podle zmíněného článku informace o:
 - a) počtu sporů předložených subjektům pro mimosoudní řešení sporů podle článku 18, výsledcích řešení sporu a průměrné době potřebné pro provedení postupů řešení sporů;
 - b) počtu pozastavení uložených podle článku 20 s rozlišením pozastavení kvůli poskytování zjevně nezákonného obsahu, podávání zjevně nepodložených oznámení a podávání zjevně nepodložených stížností;
 - c) využívání automatizovaných postupů za účelem moderování obsahu, včetně uvedení přesných účelů, ukazatelů přesnosti automatizovaných postupů při plnění těchto účelů a používaných záruk.
2. Online platformy zveřejňují alespoň každých šest měsíců informace o průměrném měsíčním počtu aktivních příjemců služby v každém členském státě, který se vypočítá jako průměr za období předchozích šesti měsíců podle metodiky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 25 odst. 2.
3. Online platformy sdělí koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení na jeho žádost informace uvedené v odstavci 2, které jsou aktualizovány k okamžiku podání této žádosti. Dotyčný koordinátor digitálních služeb může online platformu požádat o poskytnutí dodatečných informací týkajících se výpočtu uvedeného ve zmíněném odstavci, včetně vysvětlení a odůvodnění ve vztahu k použitým údajům. Tyto informace neobsahují osobní údaje.
4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými se stanoví šablony týkající se formy, obsahu a dalších prvků zpráv podle odstavce 1.

Článek 24

Transparentnost reklamy na internetu

Online platformy, které na svých online rozhraních zobrazují reklamu, zajistí, aby příjemci služby mohli u každé konkrétní reklamy zobrazené každému jednotlivému příjemci jasně, jednoznačně a v reálném čase určit:

- a) že zobrazované informace představují reklamu;
- b) fyzickou nebo právnickou osobu, jejímž jménem je reklama zobrazována;
- c) smysluplné informace o hlavních parametrech použitých k určení příjemce, jemuž je reklama zobrazena.

ODDÍL 4

DODATEČNÉ POVINNOSTI VELMI VELKÝCH ONLINE PLATFORM TÝKAJÍCÍ SE ŘÍZENÍ SYSTÉMOVÝCH RIZIK

Článek 25

Velmi velké online platformy

1. Tento oddíl se vztahuje na online platformy, které poskytují své služby průměrnému měsíčnímu počtu aktivních příjemců služby v Unii, který se rovná 45 milionům nebo

je vyšší, vypočtenému podle metodiky stanovené v aktech v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 3.

2. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 69 za účelem úpravy průměrného měsíčního počtu příjemců služby v Unii uvedeného v odstavci 1, pokud se počet obyvatel Unie zvýší nebo sníží nejméně o 5 % v porovnání s počtem obyvatel v roce 2020, nebo, po úpravě prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci, počtu obyvatel v roce, v němž byl přijat poslední akt v přenesené pravomoci. V takovém případě upraví počet tak, aby odpovídal 10 % obyvatelstva Unie v roce, ve kterém přijme příslušný akt v přenesené pravomoci, se zaokrouhlením nahoru nebo dolů, aby bylo možné počet vyjádřit v milionech.
3. Komise po konzultaci se sborem přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 69, kterými se stanoví zvláštní metodika pro výpočet průměrného měsíčního počtu aktivních příjemců služby v Unii pro účely odstavce 1. Metodika upřesní zejména způsob stanovení počtu obyvatel Unie a kritéria pro určení průměrného měsíčního počtu aktivních příjemců služby v Unii s ohledem na různé prvky přístupnosti.
4. Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení nejméně každých šest měsíců ověří, zda se průměrný měsíční počet aktivních příjemců služby online platform v Unii spadajících do jeho pravomoci rovná počtu uvedenému v odstavci 1 nebo je vyšší. Na základě tohoto ověření přijme rozhodnutí o označení online platformy za velmi velkou online platformu pro účely tohoto nařízení nebo o ukončení tohoto označení a bez zbytečné prodlevy toto rozhodnutí oznámí dotyčné online platformě a Komisi.

Komise zajistí zveřejnění seznamu určených velmi velkých online platform v *Úředním věstníku Evropské unie* a tento seznam aktualizuje. Povinnosti stanovené v tomto oddíle se na dotyčné velmi velké online platformy začnou nebo přestanou vztahovat čtyři měsíce od tohoto zveřejnění.

Článek 26

Posouzení rizik

1. Velmi velké online platformy ode dne použitelnosti podle čl. 25 odst. 4 druhého pododstavce nejméně jednou ročně určí, analyzují a posoudí případná významná systémová rizika plynoucí z fungování a využívání jejich služeb v Unii. Toto posouzení rizik se týká specificky jejich služeb a zahrnuje tato systémová rizika:
 - a) šíření nezákonného obsahu prostřednictvím jejich služeb;
 - b) negativní dopady na výkon základních práv na respektování soukromého a rodinného života, svobodu projevu a informací, zákaz diskriminace a práva dítěte, jak je zakotveno v člancích 7, 11, 21 resp. 24 Listiny základních práv;
 - c) úmyslná manipulace s jejich službou, mimo jiné prostřednictvím neautentického používání nebo automatizovaného využívání služby se skutečným nebo předvídatelným negativním dopadem na ochranu veřejného zdraví a nezletilých osob a na občanský diskurz, nebo se skutečnými či předvídatelnými účinky souvisejícími s volebními procesy a veřejnou bezpečností.
2. Při posuzování rizik zohlední velmi velké online platformy zejména to, jak jejich systémy moderování obsahu, doporučovací systémy a systémy pro výběr a zobrazování reklamy ovlivňují systémová rizika uvedená v odstavci 1, včetně

potenciálně rychlého a rozsáhlého šíření nezákonného obsahu a informací, které nejsou slučitelné s jejich podmínkami.

Článek 27 Zmírňování rizik

1. Velmi velké online platformy zavedou přiměřená, úměrná a účinná zmírňující opatření přizpůsobená konkrétním systémovým rizikům určeným podle článku 26. Mezi tato opatření patří (v příslušných případech):
 - a) úprava systémů moderování obsahu nebo doporučovacích systémů, jejich rozhodovacích postupů, prvků nebo fungování jejich služeb nebo jejich podmínek;
 - b) cílená opatření zaměřená na omezení zobrazování reklam ve spojení se službou, kterou poskytují;
 - c) posílení interních postupů nebo dohledu nad veškerými jejich činnostmi s ohledem konkrétně na odhalování systémových rizik;
 - d) zahájení nebo úprava spolupráce s důvěryhodnými oznamovateli podle článku 19;
 - e) zahájení nebo úprava spolupráce s jinými online platformami prostřednictvím kodexů chování uvedených v článku 35, resp. krizových protokolů podle článku 37.
2. Sbor ve spolupráci s Komisí zveřejňuje jednou ročně komplexní zprávy, které obsahují:
 - a) určení a posouzení nejvýznamnějších a opakujících se systémových rizik hlášených velmi velkými online platformami nebo zjištěných prostřednictvím jiných informačních zdrojů, zejména zdrojů poskytnutých v souladu s články 31 a 33;
 - b) osvědčené postupy, kterými mohou velmi velké online platformy zjištěná systémová rizika zmírnit.
3. Komise ve spolupráci s koordinátory digitálních služeb může vydat obecné pokyny k uplatňování odstavce 1 s ohledem na konkrétní rizika, zejména představit osvědčené postupy a doporučit možná opatření, přičemž náležitě zohlední možné dopady takových opatření na základní práva všech dotčených stran, jak jsou zakotvena v Listině základních práv. Při přípravě těchto pokynů uspořádá Komise veřejné konzultace.

Článek 28 Nezávislý audit

1. Velmi velké online platformy se nejméně jednou ročně na vlastní náklady podrobí auditům za účelem posouzení dodržování:
 - a) povinností stanovených v kapitole III;
 - b) veškerých závazků přijatých na základě kodexů chování uvedených v člancích 35 a 36 a krizových protokolů uvedených v článku 37.
2. Audity podle odstavce 1 provádějí organizace, které:

- a) nejsou závislé na dotyčné velmi velké online platformě;
 - b) mají prokázané odborné znalosti v oblasti řízení rizik, technickou způsobilost a kapacitu;
 - c) mají prokázanou objektivitu a profesní etiku, jež vychází zejména z dodržování profesních kodexů nebo příslušných norem.
3. Organizace, které audity provádějí, vyhotoví pro každý audit zprávu o auditu. Zpráva je vyhotovena písemně a obsahuje alespoň:
- a) název, adresu a kontaktní místo velmi velké online platformy, jíž se audit týká, a kontrolované období;
 - b) název a adresu organizace provádějící audit;
 - c) popis konkrétních kontrolovaných prvků a použité metodiky;
 - d) popis hlavních zjištění vyplývajících z auditu;
 - e) výrok auditora ohledně toho, zda velmi velká online platforma, jíž se audit týká, plnila povinnosti a závazky uvedené v odstavci 1, a to kladný, kladný s připomínkami nebo záporný;
 - f) není-li výrok auditora kladný, operativní doporučení týkající se konkrétních opatření k dosažení souladu.
4. Velmi velké online platformy, jež obdrží zprávu o auditu, která není kladná, náležitě zohlední jim určená operativní doporučení za účelem přijetí potřebných opatření k jejich provedení. Do jednoho měsíce od obdržení těchto doporučení přijmou zprávu o provedení doporučení auditu, v níž tato opatření uvedou. Pokud operativní doporučení neprovedou, zdůvodní ve zprávě o provedení doporučení auditu, proč tak neučinily, a uvedou případná alternativní opatření, která přijaly k nápravě zjištěných případů nesouladu.

Článek 29

Doporučovací systémy

1. Velmi velké online platformy, které používají doporučovací systémy, ve svých podmínkách jasnou, přístupnou a snadno srozumitelnou formou uvedou hlavní parametry, které jsou v jejich doporučovacích systémech používány, jakož i možnosti příjemců služby měnit či ovlivňovat tyto hlavní parametry, jež případně poskytují, včetně nejméně jedné možnosti, která není založena na profilování ve smyslu čl. 4 bodu 4) nařízení (EU) 2016/679.
2. Je-li k dispozici více možností podle odstavce 1, poskytnou velmi velké online platformy na svém online rozhraní snadno přístupnou funkci, která příjemcům služby umožňuje u každého doporučovacího systému kdykoli zvolit a změnit upřednostňovanou možnost, která určuje relativní pořadí jim předkládaných informací.

Článek 30

Další požadavky na transparentnost reklamy na internetu

1. Velmi velké online platformy, které na svých online rozhraních zobrazují reklamu, sestaví a prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací zveřejní archiv obsahující informace uvedené v odstavci 2, jež zůstanou dostupné po dobu jednoho

roku od posledního zobrazení dotyčné reklamy na jejich online rozhraních. Velmi velké online platformy zajistí, aby archiv neobsahoval žádné osobní údaje příjemců služby, jimž reklama byla či mohla být zobrazena.

2. Archiv obsahuje přinejmenším všechny tyto informace:
 - a) obsah reklamy;
 - b) fyzickou nebo právnickou osobu, jejímž jménem je reklama zobrazována;
 - c) dobu, během níž byla reklama zobrazována;
 - d) to, zda byla reklama určena pro zobrazení výslovně jedné či více konkrétním skupinám příjemců služby, a pokud ano, hlavní parametry použité za tímto účelem;
 - e) celkový počet oslovených příjemců služby a v příslušných případech souhrnné počty za skupinu či skupiny příjemců, jimž byla reklama cíleně určena.

Článek 31

Přístup k údajům a kontrola

1. Velmi velké online platformy poskytnou koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení nebo Komisi na jejich odůvodněnou žádost a v přiměřené lhůtě stanovené v žádosti přístup k údajům, které jsou nezbytné pro sledování a posuzování souladu s tímto nařízením. Koordinátor digitálních služeb a Komise použijí údaje pouze k těmto účelům.
2. Na odůvodněnou žádost koordinátora digitálních služeb v zemi usazení nebo Komise velmi velké online platformy v přiměřené lhůtě stanovené v žádosti umožní přístup k údajům prověřeným výzkumným pracovníkům, kteří splňují požadavky uvedené v odstavci 4 tohoto článku, a to výhradně za účelem provádění výzkumu, který přispívá ke zjištění a pochopení systémových rizik uvedených v čl. 26 odst. 1.
3. Velmi velké online platformy poskytnou přístup k údajům podle odstavců 1 a 2 prostřednictvím online databází nebo případně rozhraní pro programování aplikací.
4. Za prověřené mohou být pokládáni pouze výzkumní pracovníci, kteří jsou přidruženi k akademickým institucím, nejsou závislí na obchodních zájmech, mají prokázané odborné znalosti v oblastech souvisejících se zkoumanými riziky nebo výzkumnými metodami a zavázají se k plnění zvláštních požadavků, co se týče ochrany bezpečnosti a důvěrnosti údajů, spojených s jednotlivými žádostmi a jsou schopni je zajistit.
5. Komise po konzultaci se sborem přijme akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví technické podmínky, za nichž mají velmi velké online platformy sdílet údaje podle odstavců 1 a 2, a účely, k nimž lze údaje použít. Tyto akty v přenesené pravomoci stanoví zvláštní podmínky, za nichž se může toto sdílení údajů s prověřenými výzkumnými pracovníky uskutečnit v souladu s nařízením (EU) 2016/679, a to s ohledem na práva a zájmy dotyčných velmi velkých online platform a příjemců služby, včetně ochrany důvěrných informací, zejména obchodního tajemství, a zachování bezpečnosti jejich služby.
6. Do patnácti dnů od obdržení žádosti podle odstavců 1 a 2 může velmi velká online platforma požádat koordinátora digitálních služeb v zemi usazení nebo případně Komisi o změnu žádosti, pokud se domnívá, že přístup k požadovaným údajům nemůže poskytnout z jednoho z těchto dvou důvodů:
 - a) nemá k dotčeným údajům přístup;

- b) poskytnutí přístupu k dotčeným údajům povede ke značnému oslabení bezpečnosti její služby nebo ochrany důvěrných informací, zejména obchodního tajemství.
7. Žádosti o změnu podle odst. 6 písm. b) obsahují návrhy ohledně jednoho či více alternativních způsobů, jimiž lze poskytnout přístup k požadovaným údajům, či jiných údajů, které jsou vhodné a dostatečné pro účely příslušné žádosti.
- Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení nebo Komise rozhodne o žádosti o změnu do patnácti dnů a sdělí velmi velké online platformě své rozhodnutí a případně pozměněnou žádost a novou lhůtu, v níž má být žádosti vyhověno.

Článek 32

Osoby pověřené zajišťováním souladu

1. Velmi velké online platformy ustanoví jednu či více osob pověřených zajišťováním souladu, které odpovídají za sledování souladu s tímto nařízením.
2. Velmi velké online platformy ustanoví jako osoby pověřené zajišťováním souladu pouze osoby, které mají odborné kvalifikace, znalosti, zkušenosti a schopnosti nezbytné pro plnění úkolů uvedených v odstavci 3. Osoby pověřené zajišťováním souladu mohou být buď zaměstnanci dotyčné velmi velké online platformy, nebo mohou tyto úkoly plnit na základě smlouvy uzavřené s platformou.
3. Osoby pověřené zajišťováním souladu vykonávají tyto úkoly:
 - a) spolupracují s koordinátorem digitálních služeb v zemi usazení a s Komisí za účelem tohoto nařízení;
 - b) organizují činnosti velmi velké online platformy v souvislosti s nezávislým auditem podle článku 28 a dohlíží na ně;
 - c) informují vedení a zaměstnance velmi velké online platformy o příslušných povinnostech podle tohoto nařízení a radí jim v tomto ohledu;
 - d) sledují plnění povinností podle tohoto nařízení ze strany velmi velké online platformy.
4. Velmi velké online platformy přijmou nezbytná opatření, kterými zajistí, aby osoby pověřené zajišťováním souladu mohly vykonávat své úkoly nezávisle.
5. Velmi velké online platformy sdělí jméno a kontaktní údaje osoby pověřené zajišťováním souladu koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení a Komisi.
6. Velmi velké online platformy podporují osobu pověřenou zajišťováním souladu při plnění jejích úkolů a poskytují jí zdroje potřebné pro náležité provádění těchto úkolů. Osoba pověřená zajišťováním souladu je přímo podřízena vrcholovým řídicím pracovníkům platformy.

Článek 33

Povinnosti velmi velkých online platform týkající se informování v souvislosti s transparentností

1. Velmi velké online platformy zveřejní zprávy uvedené v článku 13 do šesti měsíců ode dne použitelnosti podle čl. 25 odst. 4 a poté každých šest měsíců.

2. Kromě zpráv podle článku 13 velmi velké online platformy veřejně zpřístupní a předají koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení a Komisi alespoň jednou ročně do 30 dnů od přijetí zprávy o provedení doporučení auditu podle čl. 28 odst. 4:
 - a) zprávu s výsledky posouzení rizik podle článku 26;
 - b) související opatření ke zmírnění rizik určená a provedená podle článku 27;
 - c) zprávu o auditu podle čl. 28 odst. 3;
 - d) zprávu o provedení doporučení auditu podle čl. 28 odst. 4.
3. Jestliže se velmi velká online platforma domnívá, že zveřejnění informací podle odstavce 2 může vést ke zpřístupnění důvěrných informací této platformy nebo příjemců služby, způsobit významné oslabení bezpečnosti její služby, narušit veřejnou bezpečnost či poškodit příjemce, může platforma tyto informace ze zpráv odstranit. V takovém případě předá platforma úplné zprávy koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení a Komisi a připojí odůvodnění odstranění příslušných informací z veřejných zpráv.

ODDÍL 5

OSTATNÍ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE POVINNOSTÍ NÁLEŽITÉ PÉČE

Článek 34

Normy

1. Komise podporuje a prosazuje vypracování a provádění dobrovolných odvětvových norem stanovených příslušnými evropskými a mezinárodními normalizačními organizacemi alespoň pro:
 - a) elektronická podávání oznámení podle článku 14;
 - b) elektronická podávání oznámení důvěryhodnými oznamovateli podle článku 19, též prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací;
 - c) zvláštní rozhraní, včetně rozhraní pro programování aplikací, pro snadnější plnění povinností stanovených v článcích 30 a 31;
 - d) audity velmi velkých online platforem podle článku 28;
 - e) interoperabilitu archivů reklam podle čl. 30 odst. 2;
 - f) předávání údajů mezi zprostředkovateli reklamy na podporu povinností týkajících se transparentnosti podle čl. 24 písm. b) a c).
2. Komise podporuje aktualizaci norem s ohledem na technologický rozvoj a chování příjemců dotyčných služeb.

Článek 35

Kodexy chování

1. Komise a sbor vybídnu a napomohou k vypracování kodexů chování na úrovni Unie s cílem přispět k řádnému uplatňování tohoto nařízení, zejména s ohledem na specifické výzvy spojené s bojem proti různým druhům nezákonného obsahu a systémovým rizikům, v souladu s právem Unie a zejména v oblasti hospodářské soutěže a ochrany osobních údajů.
2. Pokud se objeví významná systémová rizika ve smyslu čl. 26 odst. 1 a budou se týkat vícero velmi velkých online platforem, může Komise dotyčné velmi velké online

platformy, jiné velmi velké online platformy, ostatní online platformy a případně další poskytovatele zprostředkovatelských služeb, jakož i organizace občanské společnosti a jiné zúčastněné strany vyzvat k účasti na vypracování kodexů chování, a to i stanovením závazků přijmout zvláštní opatření ke zmírnění rizik a rámce pro pravidelné podávání zpráv o přijatých opatřeních a o jejich výsledcích.

3. Při provádění odstavců 1 a 2 usilují Komise a sbor o zajištění toho, aby kodexy chování jasně uváděly své cíle, aby obsahovaly hlavní ukazatele výkonnosti za účelem měření plnění těchto cílů a aby náležitě zohledňovaly potřeby a zájmy všech zúčastněných stran, včetně občanů, na úrovni Unie. Komise a sbor usilují také o zajištění toho, aby účastníci pravidelně podávali Komisi a příslušným koordinátorům digitálních služeb v zemi usazení zprávy o veškerých přijatých opatřeních a o jejich výsledcích změřených na základě hlavních ukazatelů výkonnosti, které obsahují.
4. Komise a sbor posoudí, zda kodexy chování slouží účelům stanoveným v odstavcích 1 a 3, a pravidelně sledují a hodnotí plnění jejich cílů. Svě závěry zveřejní.
5. Sbor pravidelně sleduje a hodnotí plnění cílů kodexů chování s přihlédnutím k hlavním ukazatelům výkonnosti, které případně obsahují.

Článek 36

Kodexy chování týkající se reklamy na internetu

1. Komise vybídne a napomůže k vypracování kodexů chování na úrovni Unie mezi online platformami a jinými příslušnými poskytovateli služeb, jako jsou poskytovatelé služeb zprostředkování reklamy na internetu nebo organizace zastupující příjemce služby a organizace občanské společnosti nebo příslušné orgány, s cílem přispět k další transparentnosti reklamy na internetu, a to nad rámec požadavků stanovených v článcích 24 a 30.
2. Komise usiluje o zajištění toho, aby se kodexy chování zasazovaly o účinný přenos informací při plném zohlednění práv a zájmů všech zúčastněných stran a o konkurenční, transparentní a spravedlivé prostředí reklamy na internetu v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, zejména v oblasti hospodářské soutěže a ochrany osobních údajů. Komise usiluje o zajištění toho, aby kodexy chování řešily alespoň:
 - a) předávání informací, které mají k dispozici poskytovatelé služeb zprostředkování reklamy na internetu, příjemcům služby s ohledem na požadavky stanovené v čl. 24 písm. b) a c);
 - b) předávání informací, které mají k dispozici poskytovatelé služeb zprostředkování reklamy na internetu, archivům podle článku 30.
3. Komise vybídne k vypracování kodexů chování do jednoho roku ode dne použitelnosti tohoto nařízení a k zahájení jejich uplatňování nejpozději šest měsíců od uvedeného data.

Článek 37

Krizové protokoly

1. Sbor může Komisi doporučit, aby iniciovala vypracování krizových protokolů v souladu s odstavci 2, 3 a 4 k řešení krizových situací, jež jsou přísně omezeny na mimořádné okolnosti s dopadem na veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví.

2. Komise vybídne a napomůže k tomu, aby se velmi velké online platformy a případně i další online platformy účastnily se zapojením Komise vypracovávání, testování a uplatňování takových protokolů, přičemž tyto protokoly obsahují jedno či více následujících opatření:
 - a) zobrazování důležitých informací o krizové situaci poskytnutých orgány členských států nebo na úrovni Unie;
 - b) zajištění toho, aby za řešení krize odpovídalo kontaktní místo podle článku 10;
 - c) případně přizpůsobení zdrojů určených na plnění povinností stanovených v článcích 14, 17, 19, 20 a 27 potřebám vzniklým v důsledku krizové situace.
3. Komise může do vypracovávání a testování krizových protokolů a dohledu nad jejich uplatňováním zapojit případně orgány členských států a instituce a jiné subjekty Unie. Je-li to nutné a vhodné, může Komise do vypracování krizových protokolů zapojit rovněž organizace občanské společnosti nebo jiné příslušné organizace.
4. Komise usiluje o zajištění toho, aby krizové protokoly jednoznačně stanovily všechny tyto prvky:
 - a) zvláštní parametry pro určení toho, co představuje danou mimořádnou okolnost, jíž se má krizový protokol zabývat, a sledované cíle;
 - b) úlohu každého účastníka a opatření, která mají zavést při přípravě a po aktivaci krizového protokolu;
 - c) jednoznačný postup určení, kdy má být krizový protokol aktivován;
 - d) jednoznačný postup určení lhůty pro přijetí opatření po aktivaci krizového protokolu, což je přísně omezeno na to, co je nezbytné k řešení dotýčných konkrétních mimořádných okolností;
 - e) záruky zabývající se případnými negativními dopady na výkon základních práv zakotvených v Listině základních práv, zejména svobody projevu a informací a práva na nediskriminaci;
 - f) postup veřejného informování o přijatých opatřeních, jejich době trvání a výsledcích po ukončení krizové situace.
5. Pokud se Komise domnívá, že krizový protokol danou krizovou situaci účinně neřeší, nebo nezaručuje výkon základních práv, jak je uvedeno v odst. 4 písm. e), může účastníky požádat o revizi krizového protokolu, včetně přijetí dodatečných opatření.

Kapitola IV

Provádění, spolupráce, sankce a vymáhání

ODDÍL 1

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A NÁRODNÍ KOORDINÁTOŘI DIGITÁLNÍCH SLUŽEB

Článek 38

Příslušné orgány a koordinátoři digitálních služeb

1. Členské státy určí jeden či více příslušných orgánů, které odpovídají za uplatňování a vymáhání tohoto nařízení (dále jen „příslušné orgány“).

2. Členské státy určí jeden z příslušných orgánů jako svého koordinátora digitálních služeb. Koordinátor digitálních služeb odpovídá za veškeré záležitosti související s uplatňováním a vymáháním tohoto nařízení v daném členském státě, ledaže dotčený členský stát přidělil určité konkrétní úkoly či sektory jiným příslušným orgánům. Koordinátor digitálních služeb každopádně odpovídá za zajištění koordinace na vnitrostátní úrovni s ohledem na uvedené záležitosti a za přispění k účinnému a jednotnému uplatňování a vymáhání tohoto nařízení v celé Unii.

Za tím účelem koordinátoři digitálních služeb spolupracují mezi sebou navzájem, s dalšími vnitrostátními příslušnými orgány, se sborem a s Komisí, aniž je dotčena možnost členských států zavést pravidelné výměny názorů s dalšími orgány, má-li to význam pro plnění úkolů těchto dalších orgánů a koordinátora digitálních služeb.

Pokud členský stát určí kromě koordinátora digitálních služeb více než jeden příslušný orgán, zajistí, aby byly jednoznačně vymezeny jednotlivé úkoly těchto orgánů a koordinátora digitálních služeb a aby při plnění svých úkolů úzce a účinně vzájemně spolupracovali. Dotčený členský stát sdělí název ostatních příslušných orgánů, jakož i jejich jednotlivé úkoly Komisi a sboru.

3. Členské státy určí koordinátory digitálních služeb do dvou měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Členské státy zveřejní název příslušného orgánu, který byl určen jako koordinátor digitálních služeb, a informace o možnostech jeho kontaktování a sdělí je Komisi a sboru.

4. Požadavky vztahující se na koordinátory digitálních služeb, jež jsou stanoveny v článcích 39, 40 a 41, platí i pro jakékoli jiné příslušné orgány, které členské státy určí podle odstavce 1.

Článek 39

Požadavky na koordinátory digitálních služeb

1. Členské státy zajistí, aby jejich koordinátoři digitálních služeb vykonávali své úkoly podle tohoto nařízení nestranně, transparentně a včas. Členské státy zajistí, aby jejich koordinátoři digitálních služeb měli pro plnění svých úkolů k dispozici náležité technické, finanční a lidské zdroje.
2. Při vykonávání svých úkolů a pravomocí v souladu s tímto nařízením jednají koordinátoři digitálních služeb zcela nezávisle. Nepodléhají žádnému vnějšímu vlivu, ať již přímému, či nepřímému, a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od jakéhokoli jiného orgánu veřejné správy či soukromé strany.
3. Odstavcem 2 nejsou dotčeny úkoly koordinátorů digitálních služeb v rámci systému dohledu a vymáhání stanoveného v tomto nařízení ani spolupráce s dalšími příslušnými orgány podle čl. 38 odst. 2. Ustanovení odstavce 2 nebrání dohledu dotčených orgánů v souladu s vnitrostátním ústavním právem.

Článek 40

Příslušnost

1. Pro účely kapitol III a IV tohoto nařízení je příslušný členský stát, v němž se nachází hlavní provozovna poskytovatele zprostředkovatelských služeb.
2. Má se za to, že poskytovatel zprostředkovatelských služeb, který nemá v Unii provozovnu, avšak poskytuje v Unii služby, spadá pro účely kapitol III a IV do

pravomoci členského státu, ve kterém má bydliště nebo je usazen jeho právní zástupce.

3. Pokud poskytovatel zprostředkovatelských služeb neustanoví právního zástupce podle článku 11, jsou pro účely kapitol III a IV příslušné všechny členské státy. Rozhodne-li se členský stát vykonávat příslušnost podle tohoto odstavce, informuje všechny ostatní členské státy a zajistí, aby byla dodržena zásada *ne bis in idem*.
4. Odstavci 1, 2 a 3 nejsou dotčena ustanovení čl. 50 odst. 4 druhého pododstavce a čl. 51 odst. 2 druhého pododstavce a úkoly a pravomoci Komise podle oddílu 3.

Článek 41

Pravomoci koordinátorů digitálních služeb

1. Je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů, mají koordinátoři digitálních služeb alespoň následující vyšetřovací pravomoci s ohledem na jednání poskytovatelů zprostředkovatelských služeb spadajících do pravomoci jejich členského státu:
 - a) pravomoc požadovat, aby tito poskytovatelé, jakož i jiné osoby jednající za účelem souvisejícím s jejich živností, podnikáním, řemeslem nebo povoláním, které mohou mít povědomí o informacích týkajících se údajného porušení tohoto nařízení, včetně organizací provádějících audity podle článku 28 a čl. 50 odst. 3, poskytli tyto informace v přiměřené lhůtě;
 - b) pravomoc provádět kontroly na místě v prostorách, které tito poskytovatelé či osoby využívají pro účely související s jejich živností, podnikáním, řemeslem nebo povoláním, nebo požádat jiné orgány veřejné správy o provedení těchto kontrol za účelem přezkoumání, zabavení, pořízení nebo získání kopií informací týkajících se údajného protiprávního jednání v jakékoli formě, bez ohledu na paměťové médium;
 - c) pravomoc požádat kteréhokoli zaměstnance či zástupce těchto poskytovatelů nebo jiných osob o podání vysvětlení s ohledem na informace týkající se údajného protiprávního jednání a jejich odpovědi zaznamenat.
2. Je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů, mají koordinátoři digitálních služeb přinejmenším tyto donucovací pravomoci, pokud jde o poskytovatele zprostředkovatelských služeb spadající do pravomoci jejich členského státu:
 - a) pravomoc přijímat závazky nabídnuté těmito poskytovateli ve vztahu k dodržování tohoto nařízení a stanovit tyto závazky jako závazné;
 - b) pravomoc nařídit ukončení protiprávního jednání a případně uložit nápravná opatření, která jsou úměrná takovému protiprávnímu jednání a nezbytná k jeho účinnému ukončení;
 - c) pravomoc uložit za nedodržení tohoto nařízení, včetně příkazů vydaných podle odstavce 1, pokuty v souladu s článkem 42;
 - d) pravomoc uložit podle článku 42 penále s cílem zajistit ukončení protiprávního jednání v souladu s příkazem vydaným podle písmene b) tohoto odstavce nebo penále za nesplnění příkazů vydaných podle odstavce 1;
 - e) pravomoc přijímat předběžná opatření s cílem zabránit riziku závažné újmy.

Co se týká prvního pododstavce písm. c) a d), mají koordinátoři digitálních služeb donucovací pravomoci stanovené v těchto ustanoveních rovněž s ohledem na jiné osoby uvedené v odstavci 1, pokud jde o neplnění příkazů, které jim byly vydány

podle zmíněného odstavce. Tyto donucovací pravomoci uplatní až poté, co těmto jiným osobám včas poskytnou veškeré příslušné informace související se zmíněnými příkazy, včetně příslušné lhůty, pokut nebo penále, jež lze uložit za jejich nedodržení, a opravných prostředků.

3. Je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů, mají koordinátoři digitálních služeb s ohledem na poskytovatele zprostředkovatelských služeb, kteří spadají do pravomoci jejich členského státu, poté, co byly za účelem ukončení protiprávního jednání využity všechny ostatní pravomoci podle tohoto článku, přičemž toto protiprávní jednání přetrvává a způsobuje závažnou újmu, již nelze zabránit výkonem jiných pravomocí dostupných podle práva Unie nebo vnitrostátního práva, pravomoc přijmout tato opatření:

- a) požadovat, aby řídicí orgán dotyčných poskytovatelů v přiměřené lhůtě situaci přezkoumal a přijal a předložil akční plán obsahující nezbytná opatření k ukončení protiprávního jednání, zajistil provedení těchto opatření ze strany poskytovatele a podal zprávu o přijatých opatřeních;
- b) pokud se koordinátor digitálních služeb domnívá, že poskytovatel nesplnil dostatečně požadavky uvedené v první odrážce, že protiprávní jednání přetrvává a způsobuje závažnou újmu a že toto protiprávní jednání představuje závažný trestný čin ohrožující život nebo bezpečnost osob, požádá příslušný justiční orgán daného členského státu, aby nařídil dočasné omezení přístupu příjemců služby, s nímž protiprávní jednání souvisí, nebo, pouze není-li toto technicky možné, omezení přístupu k online rozhraní poskytovatele zprostředkovatelských služeb, na němž k protiprávnímu jednání dochází.

Vyjma případu, kdy jedná na žádost Komise podle článku 65, vyzve koordinátor digitálních služeb před podáním žádosti uvedené v prvním pododstavci písm. b) zúčastněné strany k podání písemných připomínek ve lhůtě, která nesmí být kratší než dva týdny, popíše opatření, která hodlá požadovat, a uvede zamýšleného adresáta nebo adresáty těchto opatření. Poskytovatel, zamýšlený adresát nebo adresáti a jakákoli jiná třetí strana, která prokáže oprávněný zájem, se mohou zúčastnit řízení u příslušného justičního orgánu. Nařízená opatření jsou úměrná povaze, závažnosti, opakování a době trvání protiprávního jednání, aniž by nepatřičně omezovala přístup příjemců dotyčné služby k legálním informacím.

Omezení platí po dobu čtyř týdnů, přičemž příslušný justiční orgán může ve svém příkazu koordinátorovi digitálních služeb povolit prodloužení této lhůty o stejně dlouhé doby; justiční orgán stanoví maximální počet těchto prodloužení lhůty. Koordinátor digitálních služeb prodlouží lhůtu pouze tehdy, pokud se s ohledem na práva a zájmy všech stran, kterých se omezení týká, a všechny příslušné okolnosti, včetně informací, které mu případně poskytnou poskytovatel, adresát nebo adresáti opatření a jakákoli jiná třetí strana, která prokázala oprávněný zájem, domnívá, že jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) poskytovatel nepřijal potřebná opatření k ukončení protiprávního jednání;
- b) dočasné omezení neomezuje nepatřičně přístup příjemců služby k legálním informacím, a to s ohledem na počet dotčených příjemců a to, zda existují náležité a snadno dostupné alternativy.

Pokud se koordinátor digitálních služeb domnívá, že tyto dvě podmínky jsou splněny, nemůže však lhůtu podle třetího pododstavce dále prodloužit, podá příslušnému justičnímu orgánu novou žádost podle prvního pododstavce písm. b).

4. Pravomocemi uvedenými v odstavcích 1, 2 a 3 není dotčen oddíl 3.
5. Opatření přijatá koordinátory digitálních služeb při výkonu jejich pravomocí uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 musí být účinná, odrazující a přiměřená, zejména s ohledem na povahu, závažnost, opakování a dobu trvání protiprávního jednání či údajného protiprávního jednání, jehož se tato opatření týkají, jakož i s ohledem na případné ekonomické, technické a provozní možnosti dotčeného poskytovatele zprostředkovatelských služeb.
6. Členské státy zajistí, aby výkon pravomocí podle odstavců 1, 2 a 3 podléhal náležitým zárukám stanoveným v platných vnitrostátních právních předpisech v souladu s Listinou základních práv a obecnými zásadami práva Unie. Tato opatření jsou zejména přijímána výlučně v souladu s právem na respektování soukromého života a právem na obhajobu, včetně práva na slyšení a na přístup ke spisu, a s výhradou práva všech dotčených stran na účinnou soudní ochranu.

Článek 42 *Sankce*

1. Členské státy stanoví pravidla ohledně sankcí za porušení tohoto nařízení poskytovateli zprostředkovatelských služeb spadajících do jejich pravomoci a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, že jsou prováděna v souladu s článkem 41.
2. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí uvedená pravidla a opatření Komisi a neprodleně jí oznámí i veškeré jejich následné změny.
3. Členské státy zajistí, aby maximální výše sankcí uložených za neplnění povinností stanovených v tomto nařízení nepřesáhla 6 % ročních příjmů nebo obratu dotčeného poskytovatele zprostředkovatelských služeb. Sankce za poskytnutí nesprávných, neúplných nebo zavádějících informací nebo za neposkytnutí odpovědi či neopravení nesprávných, neúplných nebo zavádějících informací a neumožnění kontroly na místě nepřesáhnou 1 % ročních příjmů nebo obratu dotčeného poskytovatele.
4. Členské státy zajistí, aby maximální výše penále nepřesáhla 5 % průměrného denního obratu dotčeného poskytovatele zprostředkovatelských služeb v předchozím účetním období za den, přičemž se penále počítá ode dne stanoveného v příslušném rozhodnutí.

Článek 43 *Právo podat stížnost*

Příjemci služby mají právo podat koordinátorovi digitálních služeb v členském státě, v němž má příjemce bydliště nebo je usazen, stížnost na poskytovatele zprostředkovatelských služeb kvůli údajnému porušení tohoto nařízení. Koordinátor digitálních služeb stížnost posoudí a případně ji předá koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení. Pokud stížnost spadá do působnosti jiného příslušného orgánu v jeho členském státě, předá koordinátor digitálních služeb obdržanou stížnost tomuto orgánu.

Článek 44 *Zprávy o činnosti*

1. Koordinátoři digitálních služeb vypracují výroční zprávu o své činnosti podle tohoto nařízení. Tyto výroční zprávy zveřejní a předají je Komisi a sboru.

2. Výroční zpráva obsahuje alespoň tyto informace:
 - a) počet a předmět příkazů k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu a příkazů k poskytnutí informací, které byly vydány podle článků 8 a 9 vnitrostátním justičním nebo správním orgánem členského státu dotyčného koordinátora digitálních služeb;
 - b) provedení těchto příkazů, jak bylo koordinátorovi digitálních služeb sděleno podle článků 8 a 9.
3. Pokud členský stát určil podle článku 38 několik příslušných orgánů, zajistí, aby koordinátor digitálních služeb vypracoval jednu zprávu týkající se činností všech příslušných orgánů a aby obdržel od ostatních dotčených příslušných orgánů veškeré relevantní informace a podporu, kterou za tímto účelem potřebuje.

Článek 45

Přeshraniční spolupráce mezi koordinátory digitálních služeb

1. Má-li koordinátor digitálních služeb důvodné podezření, že poskytovatel zprostředkovatelské služby, který nespadá do pravomoci dotyčného členského státu, porušil toto nařízení, požádá koordinátora digitálních služeb v zemi usazení, aby záležitost posoudil a přijal potřebná opatření v oblasti vyšetřování a vymáhání k zajištění souladu s tímto nařízením.

Má-li sbor důvodné podezření, že poskytovatel zprostředkovatelských služeb porušil toto nařízení způsobem, který se týká nejméně tří členských států, může koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení doporučit, aby záležitost posoudil a přijal potřebná opatření v oblasti vyšetřování a vymáhání k zajištění souladu s tímto nařízením.
2. Žádost či doporučení podle odstavce 1 obsahuje alespoň tyto informace:
 - a) kontaktní místo dotyčného poskytovatele zprostředkovatelských služeb stanovené v článku 10;
 - b) popis příslušných skutečností, dotčená ustanovení tohoto nařízení a důvody, proč má koordinátor digitálních služeb, který žádost zaslal, nebo sbor podezření, že poskytovatel porušil toto nařízení;
 - c) jakékoli jiné informace, které koordinátor digitálních služeb, který žádost zaslal, nebo sbor považuje za důležité, včetně případných informací shromážděných z vlastního podnětu nebo návrhů konkrétních opatření v oblasti vyšetřování a vymáhání, která mají být přijata, a to i předběžných opatření.
3. Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení v co nejvyšší míře zohlední žádost nebo doporučení podle odstavce 1. Pokud usoudí, že nemá k dispozici dostatečné informace, aby mohl na základě žádosti nebo doporučení jednat, a má důvod se domnívat, že by koordinátor digitálních služeb, který žádost zaslal, nebo sbor mohl poskytnout dodatečné informace, může si tyto informace vyžádat. V tom případě se lhůta stanovená v odstavci 4 pozastaví do doby, než budou tyto dodatečné informace poskytnuty.
4. Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení bez zbytečné prodlevy a každopádně nejpozději do dvou měsíců od obdržení žádosti či doporučení sdělí koordinátorovi digitálních služeb, který žádost zaslal, nebo sboru své posouzení údajného protiprávního jednání nebo případně posouzení jiného příslušného orgánu podle

vnitrostátního práva a vysvětlení přijatých nebo plánovaných opatření v oblasti vyšetřování a vymáhání ve vztahu k tomuto jednání za účelem zajištění souladu s tímto nařízením.

5. Pokud koordinátor digitálních služeb, který žádost zaslal, nebo případně sbor neobdrží odpověď ve lhůtě stanovené v odstavci 4 nebo pokud s posouzením koordinátora digitálních služeb v zemi usazení nesouhlasí, může věc postoupit Komisi, přičemž jí poskytne všechny příslušné informace. Mezi tyto informace přinejmenším patří žádost nebo doporučení zaslané koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení, případné dodatečné informace poskytnuté podle odstavce 3 a sdělení uvedené v odstavci 4.
6. Komise věc posoudí do tří měsíců od jejího postoupení podle odstavce 5 poté, co uskuteční konzultace s koordinátorem digitálních služeb v zemi usazení a sborem, pokud tento sám danou záležitost nepostoupil.
7. Dospěje-li Komise podle odstavce 6 k závěru, že posouzení nebo přijatá či plánovaná opatření v oblasti vyšetřování nebo vymáhání podle odstavce 4 nejsou slučitelná s tímto nařízením, požádá koordinátora digitálních služeb v zemi usazení, aby věc blíže posoudil a přijal potřebná opatření v oblasti vyšetřování a vymáhání k zajištění souladu s tímto nařízením a aby ji do dvou měsíců ode dne podání této žádosti informoval o přijatých opatřeních.

Článek 46

Společná vyšetřování a žádosti o zásah Komise

1. Koordinátoři digitálních služeb se mohou účastnit společných vyšetřování, která mohou být koordinována s podporou sboru, s ohledem na záležitosti, na něž se vztahuje toto nařízení, pokud jde o poskytovatele zprostředkovatelských služeb působící v několika členských státech.

Těmito společnými vyšetřováními nejsou dotčeny úkoly a pravomoci zúčastněných koordinátorů digitálních služeb a požadavky vztahující se na plnění těchto úkolů a výkon těchto pravomocí podle tohoto nařízení. Zúčastnění koordinátoři digitálních služeb zpřístupní výsledky společných vyšetřování ostatním koordinátorům digitálních služeb, Komisi a sboru prostřednictvím systému stanoveného v článku 67 za účelem plnění jejich příslušných úkolů podle tohoto nařízení.

2. Má-li koordinátor digitálních služeb v zemi usazení důvodné podezření, že velmi velká online platforma porušila toto nařízení, může Komisi požádat, aby přijala nezbytná opatření v oblasti vyšetřování a vymáhání k zajištění souladu s tímto nařízením podle oddílu 3. Tato žádost obsahuje všechny informace uvedené v čl. 45 odst. 2 a uvádí důvody žádosti o zásah Komise.

ODDÍL 2

EVROPSKÝ SBOR PRO DIGITÁLNÍ SLUŽBY

Článek 47

Evropský sbor pro digitální služby

1. Zřizuje se nezávislá poradní skupina koordinátorů digitálních služeb pro dohled nad poskytovateli zprostředkovatelských služeb nazvaná „Evropský sbor pro digitální služby“ (dále jen „sbor“).

2. Sbor radí koordinátorům digitálních služeb a Komisi v souladu s tímto nařízením za účelem dosažení těchto cílů:
- a) přispění k jednotnému uplatňování tohoto nařízení a k účinné spolupráci koordinátorů digitálních služeb a Komise s ohledem na záležitosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení;
 - b) koordinace a přispění k pokynům a analýze Komise a koordinátorů digitálních služeb a jiných příslušných orgánů, pokud jde o nově se objevující otázky na vnitřním trhu s ohledem na záležitosti, na něž se vztahuje toto nařízení;
 - c) napomáhání koordinátorům digitálních služeb a Komisi při dohledu nad velmi velkými online platformami.

Článek 48 *Struktura sboru*

1. Sbor se skládá z koordinátorů digitálních služeb, které zastupují úředníci na vysoké úrovni. Účastníky sboru mohou být společně s koordinátory digitálních služeb i jiné příslušné orgány pověřené konkrétními provozními úkoly v souvislosti s uplatňováním a vymáháním tohoto nařízení, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy. Ostatní vnitrostátní orgány mohou být přizvány na zasedání, projednávají-li se otázky, které jsou pro ně relevantní.
2. Každý členský stát má jeden hlas. Komise nemá hlasovací práva.
Sbor přijímá své akty prostou většinou.
3. Sboru předsedá Komise. Komise svolá zasedání a připraví pořad jednání v souladu s úkoly sboru podle tohoto nařízení a s jeho jednacím řádem.
4. Komise poskytuje administrativní a analytickou podporu činnostem sboru podle tohoto nařízení.
5. Sbor může na svá zasedání pozvat odborníky a pozorovatele a může spolupracovat s ostatními institucemi, jinými subjekty a poradními skupinami Unie a případně rovněž s externími odborníky. Sbor výsledky této spolupráce zveřejní.
6. Se souhlasem Komise přijme sbor svůj jednací řád.

Článek 49 *Úkoly sboru*

1. Je-li to nezbytné k plnění cílů stanovených v čl. 47 odst. 2, sbor zejména:
 - a) podporuje koordinaci společných vyšetřování;
 - b) podporuje příslušné orgány při analýze zpráv o auditech velmi velkých online platforem a výsledků těchto auditů, jež mají být předány podle tohoto nařízení;
 - c) vydává koordinátorům digitálních služeb stanoviska, doporučení nebo rady v souladu s tímto nařízením;
 - d) radí Komisi ohledně přijímání opatření uvedených v článku 51 a na žádost Komise vydává stanoviska k návrhům opatření Komise, která se týkají velmi velkých online platforem, v souladu s tímto nařízením;
 - e) podporuje a prosazuje vypracovávání a provádění evropských norem, pokynů, zpráv, šablon a kodexů chování, jak je stanoveno v tomto nařízení, jakož i

určení nově se objevujících otázek s ohledem na záležitosti, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení.

2. Koordinátoři digitálních služeb a ostatní příslušné vnitrostátní orgány, jež se neřídí jim určenými stanovisky, žádostmi nebo doporučeními přijatými sborem, odůvodní toto rozhodnutí při podávání zpráv podle tohoto nařízení nebo případně při přijímání svých příslušných rozhodnutí.

ODDÍL 3

DOHLED, VYŠETŘOVÁNÍ, VYMÁHÁNÍ A SLEDOVÁNÍ V PŘÍPADĚ VELMI VELKÝCH ONLINE PLATFORM

Článek 50

Posílený dohled nad velmi velkými online platformami

1. Přijme-li koordinátor digitálních služeb v zemi usazení rozhodnutí konstatující, že velmi velká online platforma porušila některé z ustanovení kapitoly III oddílu 4, využije systém posíleného dohledu stanovený v tomto článku. V co nejvyšší míře zohlední případná stanoviska a doporučení Komise a sboru podle tohoto článku.

Komise jednající z vlastního podnětu nebo sbor jednající z vlastního podnětu či na žádost nejméně tří koordinátorů digitálních služeb v zemi určení mohou v případě důvodného podezření, že velmi velká online platforma porušila některé z těchto ustanovení, koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení doporučit, aby údajné protiprávní jednání prošetřil za účelem přijetí takového rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

2. Při sdělování rozhodnutí uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci dotčené velmi velké online platformě ji koordinátor digitálních služeb v zemi usazení požádá, aby vypracovala a koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení, Komisi a sboru do jednoho měsíce ode dne vydání tohoto rozhodnutí předložila akční plán, který upřesňuje, jak platforma hodlá protiprávní jednání ukončit nebo napravit. Opatření uvedená v akčním plánu mohou případně zahrnovat účast na kodexu chování stanoveném v článku 35.
3. Do jednoho měsíce od obdržení akčního plánu sdělí sbor koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení své stanovisko k akčnímu plánu. Do jednoho měsíce od obdržení tohoto stanoviska koordinátor digitálních služeb rozhodne, zda je akční plán vhodný k ukončení protiprávního jednání či ke zjednání nápravy.

Pokud má koordinátor digitálních služeb v zemi usazení pochybnosti ohledně účinnosti těchto opatření, co se týče ukončení či nápravy protiprávního jednání, může dotčenou velmi velkou online platformu požádat, aby se podrobila dodatečnému, nezávislému auditu za účelem posouzení účinnosti těchto opatření s ohledem na ukončení protiprávního jednání či zjednání nápravy. V tom případě zašle platforma příslušnému koordinátorovi digitálních služeb, Komisi a sboru do čtyř měsíců ode dne vydání rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci zprávu o auditu. Při vyžadování tohoto dodatečného auditu může koordinátor digitálních služeb uvést konkrétní auditorskou organizaci, která provede audit na náklady dotčené platformy a která byla vybrána na základě kritérií stanovených v čl. 28 odst. 2.

4. Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení sdělí Komisi, sboru a dotčené velmi velké online platformě svůj názor ohledně toho, zda velmi velká online platforma protiprávní jednání ukončila nebo zjednala nápravu, a příslušné odůvodnění. Učiní tak v níže uvedených lhůtách, podle příslušné situace:

- a) do jednoho měsíce od obdržení zprávy o auditu uvedené v odst. 3 druhém pododstavci, pokud byl tento audit proveden;
- b) do tří měsíců od vydání rozhodnutí o akčním plánu podle odst. 3 prvního pododstavce, pokud tento audit proveden nebyl;
- c) neprodleně po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 2, pokud dotyčná platforma nepředložila ve stanovené lhůtě akční plán.

Na základě tohoto sdělení již koordinátor digitálních služeb v zemi usazení není nadále oprávněn přijímat opatření týkající se vyšetřování nebo vymáhání s ohledem na příslušné chování dotčené velmi velké online platformy, aniž je dotčen článek 66 nebo jiná opatření, která může přijmout na žádost Komise.

Článek 51

Zásah Komise a zahájení řízení

1. Komise, která jedná buď na doporučení sboru, nebo z vlastního podnětu po konzultaci se sborem, může zahájit řízení za účelem případného přijetí rozhodnutí podle článků 58 a 59 s ohledem na chování velmi velké online platformy, která:
 - a) je podezřelá z porušování některého ustanovení tohoto nařízení a koordinátor digitálních služeb v zemi usazení nepřijal na žádost Komise podle čl. 45 odst. 7 ve lhůtě stanovené v této žádosti žádná opatření v oblasti vyšetřování a vymáhání;
 - b) je podezřelá z porušování některého ustanovení tohoto nařízení a koordinátor digitálních služeb v zemi usazení požádal po obdržení zmíněné žádosti o zásah ze strany Komise v souladu s čl. 46 odst. 2;
 - c) podle zjištění porušila některé ustanovení kapitoly III oddílu 4 po uplynutí příslušné lhůty pro sdělení podle čl. 50 odst. 4.
2. Pokud se Komise rozhodne zahájit řízení podle odstavce 1, oznámí to všem koordinátorům digitálních služeb, sboru a dotčené velmi velké online platformě.
Co se týká odst. 1 písm. a) a b), na základě tohoto oznámení již dotyčný koordinátor digitálních služeb v zemi usazení není nadále oprávněn přijímat opatření týkající se vyšetřování nebo vymáhání s ohledem na příslušné chování dotčené velmi velké online platformy, aniž je dotčen článek 66 nebo jiná opatření, která může přijmout na žádost Komise.
3. Koordinátor digitálních služeb uvedený v čl. 45 odst. 7, čl. 46 odst. 2 a případně v čl. 50 odst. 1 předá Komisi poté, co byl informován, bez zbytečné prodlevy:
 - a) veškeré informace, které si tento koordinátor digitálních služeb vyměnil v souvislosti s protiprávním jednáním nebo údajným protiprávním jednáním se sborem a s dotčenou velmi velkou online platformou;
 - b) spis tohoto koordinátora digitálních služeb týkající se protiprávního jednání nebo případně údajného protiprávního jednání;
 - c) jakékoli jiné informace, které má tento koordinátor digitálních služeb k dispozici a které mohou být důležité pro řízení zahájené Komisí.
4. Sbor a koordinátoři digitálních služeb podávající žádost podle čl. 45 odst. 1 předají Komisi poté, co byli informováni, bez zbytečné prodlevy veškeré informace, které mají k dispozici a které mohou být důležité pro řízení zahájené Komisí.

Článek 52

Žádosti o informace

1. Za účelem plnění úkolů, které jí jsou svěřeny podle tohoto oddílu, může Komise prostou žádostí nebo rozhodnutím požádat, aby dotčené velmi velké online platformy, jakož i jiné osoby jednající za účelem souvisejícím s jejich živností, podnikáním, řemeslem nebo povoláním, které mohou mít povědomí o informacích týkajících se protiprávního jednání nebo údajného protiprávního jednání, včetně organizací provádějících auditu podle článku 28 a čl. 50 odst. 3, poskytly tyto informace v přiměřené lhůtě.
2. Při zaslání prosté žádosti o informace dotčené velmi velké online platformě či jiné osobě uvedené v čl. 52 odst. 1 Komise uvede právní základ a účel žádosti, upřesní, jaké informace jsou vyžadovány a stanoví lhůtu, ve které mají být tyto informace poskytnuty, a současně uvede sankce stanovené článkem 59 za poskytnutí nepřesných nebo zavádějících informací.
3. Pokud Komise požaduje, aby dotčená velmi velká online platforma či jiná osoba uvedená v čl. 52 odst. 1 poskytla informace na základě rozhodnutí, uvede právní základ a účel žádosti, upřesní, jaké informace požaduje, a stanoví lhůtu, ve které mají být tyto informace poskytnuty. Uvede také sankce podle článku 59 a uvede nebo uloží penále podle článku 60. Dále uvede právo na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem Evropské unie.
4. Požadované informace jménem dotčené velmi velké online platformy či jiné osoby uvedené v čl. 52 odst. 1 poskytnou vlastníci dotčené velmi velké online platformy či jiné osoby uvedené v čl. 52 odst. 1 nebo jejich zástupci a v případě právnických osob, společností nebo podniků, nebo nemají-li právní subjektivitu, osoby, které jsou podle zákona nebo stanov oprávněny je zastupovat. Za své klienty mohou sdělit informace řádně zmocnění právní zástupci. Klienti však nesou i nadále plnou odpovědnost, jsou-li poskytnuté informace neúplné, nepravdivé či zavádějící.
5. Na žádost Komise poskytnou koordinátoři digitálních služeb a jiné příslušné orgány Komisi veškeré nezbytné informace, aby mohla plnit povinnosti svěřené jí tímto oddílem.

Článek 53

Pravomoc provádět výsledky a pořizovat výpovědi

Za účelem plnění úkolů svěřených jí v tomto oddíle může Komise vyslechnout jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která s výsledkem souhlasí, k získání informací týkajících se předmětu vyšetřování v souvislosti s protiprávním jednáním nebo případně údajným protiprávním jednáním.

Článek 54

Pravomoc provádět kontroly na místě

1. Za účelem plnění úkolů svěřených jí v tomto oddíle může Komise provádět kontroly na místě v prostorách dotčené velmi velké online platformy či jiné osoby uvedené v čl. 52 odst. 1.
2. Kontroly na místě lze provádět rovněž s pomocí auditorů nebo odborníků jmenovaných Komisí podle čl. 57 odst. 2.

3. Během kontrol na místě mohou Komise a auditoři nebo odborníci jmenovaní Komisí dotčenou velmi velkou online platformu či jinou osobu uvedenou v čl. 52 odst. 1 požádat o podání vysvětlení ohledně její organizace, fungování, informačního systému, algoritmů, nakládání s údaji a obchodního chování. Komise a auditoři nebo odborníci jmenovaní Komisí mohou adresovat dotazy klíčovým zaměstnancům dotčené velmi velké online platformy či jiné osoby uvedené v čl. 52 odst. 1.
4. Dotčená velmi velká online platforma či jiná osoba uvedená v čl. 52 odst. 1 se musí podrobit kontrole na místě nařízené rozhodnutím Komise. V rozhodnutí je uveden předmět a účel návštěvy, stanoveno datum jejího zahájení a uvedeny sankce podle článků 59 a 60 a právo na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem Evropské unie.

Článek 55 *Předběžná opatření*

1. V kontextu řízení, jež může vést k přijetí rozhodnutí o nesouladu podle čl. 58 odst. 1, může Komise v naléhavých případech z důvodu rizika závažné újmy způsobené příjemcům služby rozhodnutím nařídit předběžná opatření proti dotčené velmi velké online platformě na základě zjištění zjevně protiprávního jednání.
2. Rozhodnutí podle odstavce 1 se použije po dobu určitou a může být prodlužováno, pokud je to nezbytné a vhodné.

Článek 56 *Závazky*

1. Pokud během řízení podle tohoto oddílu dotčená velmi velká online platforma nabídne závazky týkající se zajištění souladu s příslušnými ustanoveními tohoto nařízení, může Komise rozhodnutím stanovit tyto závazky jako závazné pro dotčenou velmi velkou online platformu a prohlásit, že neexistují další důvody pro přijetí opatření.
2. Komise může na žádost nebo z vlastního podnětu znovu zahájit řízení:
 - a) pokud došlo k podstatné změně některé skutečnosti, na níž bylo rozhodnutí založeno;
 - b) pokud dotčená velmi velká online platforma jedná v rozporu se svými závazky nebo
 - c) pokud se rozhodnutí zakládalo na neúplných, nesprávných či zavádějících informacích, které poskytla dotčená velmi velká online platforma či jiná osoba uvedená v čl. 52 odst. 1.
3. Domnívá-li se Komise, že závazky nabídnuté dotčenou velmi velkou online platformou nemohou zajistit účinné dodržování příslušných ustanovení tohoto nařízení, v odůvodněném stanovisku, kterým se řízení ukončuje, závazky zamítne.

Článek 57 *Monitorovací kroky*

1. Za účelem plnění úkolů svěřených jí v tomto oddíle může Komise přijmout nezbytná opatření ke sledování účinného provádění a dodržování tohoto nařízení ze strany dotčené velmi velké online platformy. Komise může rovněž nařídit, aby platforma umožnila přístup ke svým databázím a algoritmům a aby podala příslušná vysvětlení.

2. Mezi opatření podle odstavce 1 může patřit jmenování nezávislých externích odborníků a auditorů, kteří jsou Komisi nápomocní při sledování souladu s příslušnými ustanoveními tohoto nařízení a kteří Komisi poskytují zvláštní odborné znalosti či vědomosti.

Článek 58 *Nesoulad*

1. Komise může přijmout rozhodnutí o nesouladu, pokud zjistí, že dotčená velmi velká online platforma nedodržuje jedno či více:
 - a) příslušných ustanovení tohoto nařízení;
 - b) předběžných opatření uložených podle článku 55;
 - c) závazků stanovených jako závazné podle článku 56.
2. Před přijetím rozhodnutí podle odstavce 1 sdělí Komise dotčené velmi velké online platformě svá předběžná zjištění. V předběžných zjištěních Komise objasní opatření, jejichž přijetí zvažuje nebo o nichž domnívá, že by je dotčená velmi velká online platforma měla přijmout k účinnému řešení předběžných zjištění.
3. V rozhodnutí přijatém podle odstavce 1 Komise dotčené velmi velké online platformě nařídí, aby v přiměřené lhůtě přijala potřebná opatření, která zajistí soulad s rozhodnutím podle odstavce 1, a aby poskytla informace o opatřeních, která hodlá přijmout pro dosažení souladu s rozhodnutím.
4. Dotčená velmi velká online platforma předloží Komisi popis opatření, která přijala pro zajištění souladu s rozhodnutím podle odstavce 1, a to po jejich provedení.
5. Pokud Komise shledá, že podmínky uvedené v odstavci 1 nejsou splněny, vyšetřování ukončí rozhodnutím.

Článek 59 *Pokuty*

1. V rozhodnutí podle článku 58 může Komise dotčené velmi velké online platformě uložit pokuty nepřesahující 6 % jejího celkového obrátu v předchozím účetním období, pokud zjistí, že tato platforma úmyslně či z nedbalosti:
 - a) porušuje příslušná ustanovení tohoto nařízení;
 - b) nedodržuje rozhodnutí nařizující předběžná opatření podle článku 55 nebo
 - c) nedodržuje dobrovolné opatření, které se stalo závazným na základě rozhodnutí podle článku 56.
2. Komise může dotčené velmi velké online platformě či jiné osobě uvedené v čl. 52 odst. 1 rozhodnutím uložit pokuty nepřesahující 1 % celkového obrátu v předchozím účetním období, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:
 - a) v reakci na žádost podle článku 52 poskytne nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace nebo v případě, jsou-li informace vyžádány rozhodnutím, neodpoví na žádost ve stanovené lhůtě;
 - b) ve lhůtě stanovené Komisí neopraví nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace, které poskytl její zaměstnanec, nebo neposkytne či odmítne poskytnout úplné informace;

- c) odmítne podrobit se kontrole na místě podle článku 54.
- 3. Před přijetím rozhodnutí podle odstavce 2 sdělí Komise dotčené velmi velké online platformě či jiné osobě uvedené v čl. 52 odst. 1 svá předběžná zjištění.
- 4. Při stanovení výše pokuty přihlédne Komise k povaze, závažnosti, době trvání a opakování protiprávního jednání a v případě pokut uložených podle odstavce 2 ke způsobeným průtahům v řízení.

Článek 60

Penále

- 1. Komise může dotčené velmi velké online platformě či případně jiné osobě uvedené v čl. 52 odst. 1 rozhodnutím uložit penále nepřesahující 5 % průměrného denního obratu v předchozím účetním období za den, přičemž se penále počítá ode dne stanoveného v příslušném rozhodnutí, aby je přiměla:
 - a) poskytnout správné a úplné informace v reakci na rozhodnutí podle článku 52, v němž se vyžadují informace;
 - b) podrobit se kontrole na místě, kterou nařídila svým rozhodnutím podle článku 54;
 - c) dodržovat rozhodnutí nařizující předběžná opatření podle čl. 55 odst. 1;
 - d) dodržovat závazky, které jsou na základě rozhodnutí podle čl. 56 odst. 1 závazné;
 - e) dodržovat rozhodnutí podle čl. 58 odst. 1.
- 2. Pokud dotyčná velmi velká online platforma či jiná osoba uvedená v čl. 52 odst. 1 splní povinnost, pro jejíž splnění bylo penále uloženo, může Komise stanovit konečnou částku penále nižší, než která by vyplývala z původního rozhodnutí.

Článek 61

Promlčecí lhůty pro ukládání sankcí

- 1. Pravomoci svěřené Komisi článkem 59 a 60 podléhají promlčecí lhůtě pěti let.
- 2. Lhůta začíná běžet dnem, kdy došlo k protiprávnímu jednání. V případě trvajících nebo opakovaného protiprávního jednání však začíná lhůta běžet dnem, kdy bylo toto jednání ukončeno.
- 3. Každé opatření přijaté Komisí nebo koordinátorem digitálních služeb za účelem šetření nebo řízení s ohledem na protiprávní jednání přeruší promlčecí lhůtu pro uložení pokuty nebo penále. Mezi opatření, kterými se přerušuje promlčecí lhůta, patří zejména:
 - a) žádosti o informace podané Komisí nebo koordinátorem digitálních služeb;
 - b) kontrola na místě;
 - c) zahájení řízení Komise uvedené v čl. 51 odst. 2.
- 4. Každým přerušením počíná lhůta běžet znovu. Promlčecí lhůta pro uložení pokuty nebo penále však vyprší nejpozději dnem, kdy uplynula doba rovnající se dvojnásobku promlčecí lhůty, aniž by Komise uložila pokutu nebo penále. Uvedená lhůta se prodlužuje o dobu, po kterou je promlčecí lhůta pozastavena podle odstavce 5.

5. Promlčecí lhůta pro uložení pokuty nebo penále neběží po dobu, kdy je rozhodnutí Komise předmětem řízení u Soudního dvora Evropské unie.

Článek 62

Promlčecí lhůta pro vymáhání sankcí

1. Pravomoc Komise vymáhat rozhodnutí přijatá podle článků 59 a 60 je předmětem promlčecí lhůty pěti let.
2. Promlčecí lhůta začíná běžet dnem, kdy se rozhodnutí stane pravomocným.
3. Promlčecí lhůta pro vymáhání sankcí se přerušuje:
 - a) oznámením rozhodnutí, kterým se mění původní částka pokuty nebo penále nebo kterým se zamítá žádost o tuto změnu;
 - b) jakýmkoli opatřením Komise nebo členského státu jednajícího na žádost Komise, určeného k vymáhání platby pokuty nebo penále.
4. Každým přerušením počíná lhůta běžet znovu.
5. Promlčecí lhůta pro vymáhání sankcí se pozastavuje:
 - a) dokud běží lhůta pro zaplacení;
 - b) po dobu, po kterou je vymáhání pozastaveno na základě rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie.

Článek 63

Právo na slyšení a přístup ke spisu

1. Před přijetím rozhodnutí podle čl. 58 odst. 1, článku 59 nebo článku 60 poskytne Komise dotčené velmi velké online platformě či jiné osobě uvedené v čl. 52 odst. 1 možnost slyšení ohledně:
 - a) předběžných zjištění Komise, včetně jakékoli záležitosti, k níž Komise vznesla námitky; a
 - b) opatření, která Komise hodlá přijmout s ohledem na předběžná zjištění uvedená v písmenu a).
2. Dotčená velmi velká online platforma či jiná osoba uvedená v čl. 52 odst. 1 může podat připomínky k předběžným zjištěním Komise v přiměřené lhůtě stanovené Komisí v jejích předběžných zjištěních, která nesmí být kratší než čtrnáct dnů.
3. Komise založí svá rozhodnutí pouze na námitkách, ke kterým se mohly vyjádřit dotčené strany.
4. Při řízení se plně dodrží právo dotčených stran na obhajobu. Strany mají právo na přístup ke spisu Komise za podmínek sjednané dohody o zpřístupnění informací, s výhradou oprávněného zájmu dotčené velmi velké online platformy či jiné osoby uvedené v čl. 52 odst. 1 na ochraně jejího obchodního tajemství. Právo na přístup ke spisu se nevztahuje na důvěrné údaje a interní dokumenty Komise nebo orgánů členských států. Právo na přístup se zejména nevztahuje na korespondenci mezi Komisí a těmito orgány. Nic v tomto odstavci nesmí bránit Komisi zveřejňovat a užívat informace nezbytné k prokázání protiprávního jednání.
5. Informace získané podle článků 52, 53 a 54 se použijí pouze pro účely tohoto nařízení.

6. Aniž je dotčena výměna a použití informací uvedených v čl. 51 odst. 3 a čl. 52 odst. 5, Komise, sbor, orgány členských států a jejich příslušní úředníci, zaměstnanci a jiné osoby pracující pod dohledem těchto orgánů a jakákoli jiná zapojená fyzická nebo právnická osoba, včetně auditorů a odborníků jmenovaných podle čl. 57 odst. 2 nesdělí informace, které byly získány nebo sdíleny podle tohoto oddílu a na něž se vztahuje povinnost zachovávat profesní tajemství.

Článek 64 Zveřejnění rozhodnutí

1. Komise zveřejní rozhodnutí, která přijme podle čl. 55 odst. 1, čl. 56 odst. 1 a článků 58, 59 a 60. V tomto zveřejnění se uvedou jména stran a hlavní obsah rozhodnutí, včetně všech uložených sankcí.
2. Zveřejnění přihlíží k právům a oprávněným zájmům dotčené velmi velké online platformy, jiné osoby uvedené v čl. 52 odst. 1 a všech třetích stran na ochraně jejich důvěrných informací.

Článek 65 Žádosti o omezení přístupu a spolupráce s vnitrostátními soudy

1. Pokud byly k ukončení porušování tohoto nařízení využity všechny pravomoci podle tohoto článku a protiprávní jednání přetrvává a způsobuje závažnou újmu, již nelze zabránit výkonem jiných pravomocí, které jsou dostupné podle práva Unie nebo vnitrostátního práva, může Komise požádat koordinátora digitálních služeb v zemi usazení dotčené velmi velké online platformy, aby jednal podle čl. 41 odst. 3.

Před podáním této žádosti koordinátorovi digitálních služeb vyzve Komise zúčastněné strany k podání písemných připomínek ve lhůtě, která nesmí být kratší než dva týdny, a popíše opatření, která hodlá požadovat, a určí zamýšleného adresáta nebo adresáty.

2. Vyžaduje-li to soudržné uplatňování tohoto nařízení, může Komise z vlastního podnětu podat příslušnému justičnímu orgánu uvedenému v čl. 41 odst. 1 písemné připomínky. Se souhlasem dotyčného justičního orgánu může podat také ústní vyjádření.

Komise může výlučně pro účely přípravy svých vyjádření požádat příslušný soud členského státu, aby jí zaslal nebo zajistil zaslání všech dokumentů nezbytných pro posouzení případu.

Článek 66 Prováděcí akty týkající se zásahu Komise

1. V souvislosti se zásahem Komise podle tohoto oddílu může Komise přijmout prováděcí akty týkající se praktických opatření ohledně:
 - a) řízení podle článků 54 a 57;
 - b) slyšení stanoveného v článku 63;
 - c) sjednané dohody o zpřístupnění informací stanovené v článku 63.
2. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle článku 70. Před přijetím jakýchkoli opatření podle odstavce 1 zveřejní Komise jeho návrh a vyzve všechny

zúčastněné strany k předložení připomínek ve lhůtě, kterou určí v uvedeném návrhu a která nesmí být kratší než jeden měsíc.

ODDÍL 4

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O VYMÁHÁNÍ

Článek 67

Systém pro sdílení informací

1. Komise zřídí a spravuje spolehlivý a bezpečný systém pro sdílení informací na podporu komunikace mezi koordinátory digitálních služeb, Komisí a sborem.
2. Koordinátoři digitálních služeb, Komise a sbor používají systém pro sdílení informací k veškeré komunikaci podle tohoto nařízení.
3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví praktická a provozní opatření pro fungování systému pro sdílení informací a jeho interoperabilitu s ostatními příslušnými systémy. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle článku 70.

Článek 68

Zastoupení

Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2020/XX/EU⁵², mají příjemci zprostředkovatelských služeb právo pověřit určitý subjekt, organizaci nebo sdružení, aby vykonávaly práva uvedená v článcích 17, 18 a 19 jejich jménem, pokud tento subjekt, organizace nebo sdružení splňují všechny tyto podmínky:

- a) provádí svou činnost na neziskovém základě;
- b) jsou řádně zřízeny podle práva členského státu;
- c) k jejich statutárním cílům patří oprávněný zájem na zajištění dodržování tohoto nařízení.

ODDÍL 5

AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI

Článek 69

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Přenesení pravomoci uvedené v článcích 23, 25 a 31 je svěřeno Komisi na dobu neurčitou počínaje [datum předpokládaného přijetí nařízení].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 23, 25 a 31 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

⁵²

[Odkaz]

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 23, 25 a 31 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 70

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro digitální služby. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento článek, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Kapitola V

Závěrečná ustanovení

Článek 71

Zrušení některých ustanovení směrnice 2000/31/ES

1. Články 12 až 15 směrnice 2000/31/ES se zrušují.
2. Odkazy na články 12 až 15 směrnice 2000/31/ES se považují za odkazy na články 3, 4, 5, resp. 7 tohoto nařízení.

Článek 72

Změny směrnice 2020/XX/ES o zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů

3. V příloze I se doplňují tyto údaje:
„X) Nařízení Evropského parlamentu a Rady o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES.“

Článek 73

Hodnocení

1. Nejpozději do pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost a poté každých pět let zhodnotí Komise toto nařízení a podá zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
2. Pro účely odstavce 1 zašlou členské státy a sbor na žádost Komise příslušné informace.
3. Při provádění hodnocení uvedených v odstavci 1 zohlední Komise postoje a zjištění Evropského parlamentu, Rady a dalších příslušných subjektů nebo zdrojů.
4. Nejpozději do tří let ode dne použitelnosti tohoto nařízení posoudí Komise po konzultaci se sborem fungování sboru a podá o něm zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, přičemž zohlední první roky uplatňování tohoto nařízení. Na základě příslušných zjištění a s maximálním

zřetelem ke stanovisku sboru ke zprávě případně připojí návrh na změnu tohoto nařízení s ohledem na strukturu sboru.

Článek 74

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se ode dne [datum – tři měsíce ode dne vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

- 1.1 Název návrhu/podnětu
- 1.2 Příslušné oblasti politik
- 1.3 Povaha návrhu/podnětu
- 1.4 Odůvodnění návrhu/podnětu
- 1.6 Doba trvání akce a finanční dopad
- 1.7 Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1 Pravidla pro sledování a podávání zpráv
- 2.2 Systémy řízení a kontroly
- 2.3 Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

- 3.1 Okruhy víceletého finančního rámce a nově navržené výdajové rozpočtové položky
- 3.2 Odhadovaný dopad na výdaje
 - 3.2.1 *Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2 *Odhadovaný souhrnný dopad na prostředky správní povahy*
 - 3.2.3 *Příspěvky třetích stran*
- 3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB⁵³

Oblasti politik: komunikační sítě, obsah a technologie; vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky

Rozpočtový dopad se týká nových úkolů svěřených Komisi, včetně úkolů v oblasti přímého dohledu a podpory sboru.

Činnost: Formování digitální budoucnosti Evropy

1.3. Návrh/podnět se týká:

☒ nové akce

☐ nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci⁵⁴

☐ prodloužení stávající akce

☐ sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.4. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.4.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Nařízení by mělo být přímo použitelné [tři měsíce] od jeho přijetí a v té době by měla správa EU umožňovat účinný přeshraniční dohled nad digitálními službami. Do té doby mají proto členské státy za účelem plnění úkolů koordinátorů digitálních služeb určit stávající orgány a/nebo zřídit nové orgány. Zároveň by měla být zřízena a měla by fungovat nezávislá poradní skupina *ad hoc* (sbor), aby mohla naplánovat své činnosti a zahájit přijímání a zpracovávání informací od koordinátorů digitálních služeb a Komise za účelem poskytování poradenství a vydávání stanovisek a doporučení při zajišťování jednotného uplatňování tohoto nařízení. Komise bude mimoto zmocněna k vykonávání přímého dohledu na určité platformy v souladu s postupy a kritérii stanovenými v aktech v přenesené pravomoci. Ve stejné době by měla být plně funkční evropská platforma podporující výměnu informací.

V počáteční fázi až do prvního krátkodobého přezkumu nařízení by činnosti na podporu sboru, jakož i infrastrukturu informačních technologií a interních aplikací měla zajišťovat Komise s případným přispěním/zapojením zaměstnanců národních koordinátorů digitálních služeb.

1.4.2. *Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely*

⁵³ ABM: řízení podle činností (activity-based management); ABB: sestavování rozpočtu podle činností (activity-based budgeting).

⁵⁴ Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

Důvody pro akci na evropské úrovni (*ex ante*): Za účelem zajištění řádného fungování jednotného trhu návrh mimo jiné umožňuje náležitý dohled nad digitálními službami a spoluprací mezi orgány na úrovni Unie, a podporuje tak důvěru, inovace a růst na vnitřním trhu. To je nezbytné k zajištění co nejlepších podmínek pro rozvoj inovativních přeshraničních digitálních služeb v EU ve všech členských státech a současně k zachování bezpečného online prostředí pro všechny občany EU, což jsou cíle, jichž lze dosáhnout pouze na evropské úrovni. Co se kromě toho týká konkrétně *velmi velkých platforem*, nezbytná je také posílená evropská úroveň dohledu za účelem koordinace vnitrostátních regulačních orgánů a doplnění jejich činnosti v zájmu zajištění celounijního dosahu a účinků nařízení a dohledu na tyto subjekty.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota na úrovni Unie (*ex post*): V posouzení dopadů připojeném k tomuto návrhu je určena pouze přidaná hodnota zásahu Unie při řešení rizika právní roztržitosti v důsledku rozdílných přístupů v oblasti regulace a dohledu (tudíž bez zohlednění větší bezpečnosti a důvěry v oblasti digitálních služeb) ve formě možného zvýšení přeshraničního digitálního obchodu o 1 až 1,8 %, což odpovídá zvýšení obrátu vytvořeného na přeshraničním základě o 8,6 miliardy EUR až 15,5 miliardy EUR.

Co se týká přidané hodnoty při vymáhání opatření, iniciativa zajišťuje významné zvýšení účelnosti spolupráce napříč členskými státy a sdílení některých zdrojů pro technickou pomoc na úrovni EU, při kontrole a auditu systémů moderování obsahu, doporučovacích systémů a reklamy na internetu na velmi velkých online platformách. To zase vede k vyšší účinnosti opatření v oblasti vymáhání a dohledu, zatímco se stávající systém do značné míry opírá o omezenou schopnost dohledu v malém počtu členských států.

1.4.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Směrnice 2000/31/ES o elektronickém obchodu poskytuje hlavní rámec pro fungování jednotného trhu a dohled nad digitálními službami a stanoví základní strukturu pro obecný mechanismus spolupráce mezi členskými státy zahrnující v zásadě všechny požadavky, které se na digitální služby vztahují. Hodnocení směrnice ukázalo nedostatky v řadě aspektů tohoto mechanismu spolupráce, včetně důležitých procesních aspektů, jako je neexistence jednoznačných lhůt pro reakci členských států ve spojení s obecnou nedostatečnou reakcí na žádosti protějšků. To v průběhu let vedlo k nedůvěře členských států, pokud jde o řešení problémů souvisejících s poskytovateli, kteří nabízejí digitální služby na přeshraničním základě, zejména co se týká online platform. Členské státy místo toho upravovaly tyto záležitosti nezávisle, především ukládaly rozdílná pravidla týkající se povinností online platform a jiných internetových zprostředkovatelů, pokud jde o nezákonný obsah a nelegální zboží nebo služby poskytované jejich uživatelům. Tato právní roztržičnost má vážné důsledky jak pro schopnost evropských poskytovatelů služeb rozšířit svou činnost na jednotném trhu, tak pro ochranu a bezpečnost občanů EU na internetu. Hodnocení směrnice a posouzení dopadů prokázaly, že je nutné na evropské úrovni stanovit diferencovaný soubor pravidel a požadavků, včetně zvláštních povinností uložených velmi velkým platformám, což bude vyžadovat náležité a jednotné nástroje a mechanismy pro dohled na evropské úrovni. Z tohoto důvodu bude provádění konkrétních povinností stanovených v tomto nařízení vyžadovat zvláštní mechanismus spolupráce na úrovni EU se strukturou správy a řízení zajišťující koordinátora konkrétních odpovědných orgánů na úrovni EU a posílený a aktivní dohled nad velmi velkými online platformami na úrovni EU.

1.4.4. *Slučitelnost a možná součinnost s dalšími vhodnými nástroji:*

Akt o digitálních službách vymezuje nový společný rámec požadavků vztahujících se na určité služby informační společnosti (zprostředkovatele), jenž přesahuje základní rámec stanovený směrnicí o elektronickém obchodu. Z tohoto důvodu je nutné tímto návrhem zavést novou vnitrostátní a evropskou funkci v oblasti regulace a dohledu.

S ohledem na možnou součinnost se stávajícím modelem spolupráce podle směrnice o elektronickém obchodu by mohlo toto nařízení vést k součinnostem zejména na vnitrostátní úrovni, kde by koordinátor digitálních služeb mohl být pověřen rovněž úkolem spočívajícím ve vyřizování oznámení podle článku 3 směrnice o elektronickém obchodu, ačkoli ho nařízení tímto úkolem nepověřuje.

1.5. Doba trvání akce a finanční dopad

☐ Časově omezená doba trvání

- ☐ s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,
- ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☒ Časově neomezená doba trvání

- provádění s obdobím rozběhu od roku 2023 do roku 2026,
- poté plné fungování.

1.6. Předpokládaný způsob řízení⁵⁵

☒ Přímé řízení Komisí

- ☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,
- ☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☐ **Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,
- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
- ☐ EIB a Evropský investiční fond,
- ☐ subjekty uvedené v článcích 208 a 209 finančního nařízení,
- ☐ veřejnoprávní subjekty,
- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky,
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,
- ☐ osoby pověřené prováděním zvláštních činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.
- *Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.*

Poznámky

--

⁵⁵

Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Nařízení bude pravidelně přezkoumáváno a hodnoceno, a to do pěti let ode dne jeho vstupu v platnost a poté každých pět let. Mimoto by měla Komise provádět řadu monitorovacích kroků, zejména na doporučení sboru, při průběžném hodnocení účinnosti a účelnosti opatření v kontextu uplatňování opatření, včetně dohledu a analýzy nově se objevujících otázek.

Komise by měla kromě toho zvlášť provést krátkodobé hodnocení k posouzení výkonnosti sboru ve vztahu k jeho cílům, pověření a úkolům. Hodnocení se bude zabývat zejména případnou potřebou ustavit nezávislou agenturu a finančními důsledky této změny. Komise předloží zprávu o zjištěních při tomto hodnocení Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Nařízení zavádí novou politiku s ohledem na harmonizovaná pravidla pro poskytování služeb informační společnosti na vnitřním trhu, přičemž je současně zajištěna bezpečnost a důvěryhodnost online služeb a základní práva na internetu. Tato nová pravidla vyžadují také jednotný mechanismus pro přeshraniční uplatňování povinností podle tohoto nařízení, novou poradní skupinu koordinující činnosti vnitrostátních orgánů a Komise, jakož i přímé donucovací pravomoci Komise a zřízení informačního systému k usnadnění informačních toků mezi koordinátory digitálních služeb.

K plnění těchto nových úkolů je nutné poskytnout útvarům Komise náležité zdroje. Vymáhání nového nařízení bude podle odhadu vyžadovat 50 ekvivalentů plného pracovního úvazku (FTE) na režim (15 FTE na řízení nových úkolů v oblasti přímého dohledu a rozhodnutí a 35 FTE na podporu činností sboru při vyšetřováních Komise nebo společných vyšetřováních koordinátorů digitálních služeb).

2.2.2. *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Aby bylo zajištěno, že sbor plní své pověření, jak je stanoveno v tomto nařízení, předpokládá se, že by funkci předsedy sboru měla zajišťovat Komise, která bude moci připravovat pořad jednání pro rozhodnutí členů v souladu s úkoly zakotvenými v tomto nařízení.

Aby bylo kromě toho zajištěno, že členové sboru mohou přijímat informovaná rozhodnutí na základě faktických prvků a analýzy souvislostí, je stanoveno, že by sbor měla podporovat správná struktura Komise.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

Stávající opatření k předcházení podvodům vztahující se na Komisi budou zahrnovat dodatečné prostředky potřebné pro toto nařízení.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruh víceletého finančního rámce a nově navržené výdajové rozpočtové položky

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo Okruh 1	RP/NRP ⁵⁶	zemí ESVO ⁵⁷	kandidátských zemí ⁵⁸	třetích zemí	ve smyslu čl. [21 odst. 2 písm. b)] finančního nařízení
1	02 04 05 01 Program Digitální Evropa – zavádění, co nejlepší využívání digitálních kapacit a interoperabilita	Rozl.	ANO	NE	NE	NE
	03 02 01 01 Program pro jednotný trh – provoz a rozvoj vnitřního trhu zboží a služeb					
1	03 01 01 01 Výdaje na podporu „programu pro jednotný trh (včetně malých a středních podniků)“	NRP	ANO	NE	NE	NE

⁵⁶ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

⁵⁷ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

⁵⁸ Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

Rozpočtový dopad návrhu bude zcela pokryt přidělenými částkami, které předpokládá víceletý finanční rámec na období 2021–2027 v rámci finančního krytí programu Digitální Evropa a programu pro jednotný trh. Ve stávajícím víceletém finančním rámci se žádné výdaje nepředpokládají.

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

Okruh rámce			víceletého finančního		1	Okruh 1								
Operační prostředky					2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Po roce 202 7 ⁵⁹	CELKE M 2023– 2027	CELKO VÝ SOUČET
02 04 05 01 Program Digitální Evropa – zavádění, co nejlepší využívání digitálních kapacit a interoperabilita	Závazky	(1)			4,526	6,076	9,802	9,802	9,802	9,802	40,008	49,810		
	Platby	(2)			2,525	4,526	5,075	8,800	9,000	19,584	30,226	49,810		
03 02 01 01 Program pro jednotný trh – provoz a rozvoj vnitřního trhu zboží a služeb	Závazky	(3)				2,600	5,400	5,400	5,400	5,400	18,800	24,200		
	Platby	(4)				2,600	5,400	5,400	5,400	5,400	18,800	24,200		
03 01 01 01 Výdaje na podporu programu pro jednotný trh	Závazky = Platby	(5)			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220		0,915	0,915		
Prostředky na krytí programu CELKEM	Závazky	(1)+(3)+(5)			4,551	8,906	15,422	15,422	15,422	15,202	59,723	74,925		
	Platby	(2)+(4)+(5)			2,550	7,356	10,695	14,420	14,920	24,984	49,941	74,925		

59

Všechny údaje v tomto sloupci jsou orientační a jsou podmíněny pokračováním programů a dostupností prostředků.

Okruh rámce	víceletého	finančního	7	„Správní výdaje“
------------------------	-------------------	-------------------	---	------------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Po roce 20 27⁶⁰</i>	CELKEM (2023–2027)
Lidské zdroje				0,750	3,750	6,295	6,295	6,295	6,295	23,385
Ostatní správní výdaje				0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	0,325	1,290
CELKEM prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)			0,890	4,000	6,570	6,595	6,620	6,620	24,675

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Po roce 2027</i>	CELKEM (2023–2027)
CELKEM ze všech víceletého finančního rámce	prostředky OKRUHU									
	Závazky			5,441	12,906	21,992	22,017	22,042	21,822	84,398
	Platby			3,440	11,356	17,265	21,015	21,540	31,640	74,616

⁶⁰

Všechny údaje v tomto sloupci jsou orientační a jsou podmíněny pokračováním programů a dostupností prostředků.

3.2.2. Odhadovaný souhrnný dopad na prostředky správní povahy

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Roky	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM
------	------	------	------	------	------	------	------	--------

OKRUH 7 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje			0,75	3,75	6,295	6,295	6,295	23,385
Ostatní správní výdaje			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	1,290
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce			0,890	4,000	6,570	6,595	6,620	24,675

Mimo OKRUH 7⁶¹ víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Ostatní výdaje správní povahy			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	0,915
Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	0,915

CELKEM			0,915	4,230	6,790	6,815	6,840	25,590
---------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a jiné výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení⁶².

⁶¹ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

⁶² Jelikož má iniciativa má horizontální povahu a dotýká se různých oblastí pravomoci Komise, jako jsou například pravomoci související s vnitřním trhem, digitálními službami, ochranou spotřebitele, ochranou základních svobod na internetu, plánuje se spojení zdrojů všech GŘ Komise, s výhradou souhlasu oddělení HR a dotčených GŘ, což má být projednáno.

3.2.2.1. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

Roky		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)								
Ústředí a zastoupení Komise				6	19	32	32	32
Delegace								
Výzkum								
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE) – SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD⁶³								
Okruh 7								
Financováno z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce	– v ústředí				11	18	18	18
	– při delegacích							
Financování z krytí programu ⁶⁴	– v ústředí							
	– při delegacích							
Výzkum								
Jiné (upřesněte)								
CELKEM				6	30	50	50	50

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Dohled na správné provádění povinností stanovených v nařízení pro soukromé společnosti a členské státy Příprava a vypracování prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci v souladu s tímto nařízením Provádění vyšetřování, auditů a jiných analýz včetně analýzy dat Řízení veřejných a cílených konzultací Zadávání a řízení externích studií týkajících se analýzy algoritmických systémů, systémů umělé inteligence a systémů správy údajů Administrativní podpora sboru a organizování zasedání, příprava stanovisek a jiná podpora poskytovaná sboru
Externí zaměstnanci	Provádění vyšetřování, auditů a jiné analýzy Řízení veřejných a cílených konzultací Administrativní podpora sboru a organizování zasedání, příprava stanovisek a jiná podpora poskytovaná sboru

⁶³ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

⁶⁴ Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.3. Příspěvky třetích stran

- ☒ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- ☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☐ na vlastní zdroje
 - ☐ na různé příjmy

uved'te, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	Dopad návrhu/podnětu ⁶⁵						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Článek							

PŘÍLOHA **LEGISLATIVNÍHO FINANČNÍHO VÝKAZU**

Název návrhu/podnětu:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady o jednotném trhu digitálních služeb

- (1) POTŘEBNÉ LIDSKÉ ZDROJE A NÁKLADY NA TYTO ZDROJE
- (2) VÝŠE OSTATNÍCH SPRÁVNÍCH VÝDAJŮ
- (3) METODY VÝPOČTU POUŽITÉ K ODHADU NÁKLADŮ
 - (a) Lidské zdroje
 - (b) Ostatní správní výdaje

⁶⁵ Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.

(1) Náklady na potřebné lidské zdroje

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

OKRUH 7 víceletého finančního rámce		2021		2022		2023		2024		2025		2026		2027		CELKEM	
		Plný pracovní úvazek	Prostředk y	Plný pracovní úvazek	Prostředk y	Plný pracovní úvazek	Prostředk y	Plný pracovní úvazek	Prostředk y	Plný pracovní úvazek	Prostředk y	Plný pracovní úvazek	Prostředk y	Plný pracovní úvazek	Prostředk y	Plný pracovní úvazek	Prostředk y
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)																	
Ústředí a zastoupení Komise	AD					5	0,60	16	2,4	27	4,05	27	4,05	27	4,05		
	AST					1	0,15	3	0,45	5	0,75	5	0,75	5	0,75		
Při delegacích Unie	AD																
	AST																
• Externí zaměstnanci ⁶⁶																	
Celkové krytí	SZ							7	0,56	7	0,56	7	0,56	7	0,56		
	VNO							4	0,34	11	0,935	11	0,935	11	0,935		

⁶⁶ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GR, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

	ZAP																
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)																	
Mezisoučet – za OKRUH 7 víceletého finančního rámce						6	0,75	30	3,75	50	6,295	50	6,295	50	6,295		

(2) Výše ostatních správních výdajů

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.

☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

OKRUH 7 víceletého finančního rámce	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Celkem
<u>V ústředí:</u>								
Náklady na služební cesty a reprezentaci				0,05	0,075	0,1	0,125	0,35
Náklady na konference a zasedání			0,1	0,14	0,14	0,14	0,14	0,66
Provozní náklady související s výstupy (viz metody výpočtu)			0,04	0,06	0,06	0,06	0,06	0,28
Jiné rozpočtové položky (<i>podle potřeby upřesněte</i>)								
<u>Při delegacích Unie:</u>								
Náklady na služební cesty, konference a reprezentaci								
Další odborné vzdělávání zaměstnanců								
Pořízení a pronájem budov a související výdaje								
Zařízení, nábytek, dodávky a služby								
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	1,290

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Celkem
Výdaje na technickou a administrativní pomoc (<u>mimo</u> externí zaměstnance) z operačních prostředků (bývalé položky „BA“)								
– v ústředí								
– při delegacích Unie:								
Ostatní výdaje na řízení v oblasti výzkumu								
Jiné rozpočtové položky (<i>podle potřeby upřesněte</i>)								
Komunikační/konzultační činnosti			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	0,915
Mezisoučet – mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce								

CELKEM OKRUH 7 a mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce			0,165	0,480	0,495	0,520	0,545	2,205
---	--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a jiné výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

(3) Metody výpočtu použité k odhadu nákladů

a) Lidské zdroje

Tato část objasňuje metodu výpočtu použitou k odhadu potřebných lidských zdrojů (předpokládané pracovní vytížení, včetně konkrétních pracovních míst (pracovní profily Sysper 2), kategorie zaměstnanců a příslušné průměrné náklady)

OKRUH 7 víceletého finančního rámce
<u>Upozornění:</u> Průměrné náklady pro každou kategorii zaměstnanců v ústředí jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• Úředníci a dočasní zaměstnanci Za předpokladu přijetí a uplatňování v průběhu roku 2023 bude muset Komise postupně vnitřně přerozdělit zdroje potřebné k zajištění plnění jejích nových úkolů do dne použitelnosti nařízení, včetně přijetí prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci stanovených v nařízení. Komise bude rovněž muset zřídit pracovní skupinu, která bude pověřena dohledem na uplatňování nařízení ze strany velmi velkých platforem a podporou činností sboru. Organizační schéma bude vyžadovat poskytnutí 15 FTE (13 AD + 2 AST) na plnění dodatečných funkcí Komise v souvislosti s aktem o digitálních službách (řešení sporů, přímý dohled, prováděcí akty). V rámci Komise bude kromě toho nutné vnitřně přerozdělit 35 FTE (14 AD/TA, 3 AST, 7 SZ a 11 VNO) na poskytování podpory sboru s ohledem na skutečnost, že to bude vyžadovat aktivní sledování přibližně 20/25 velmi velkých platforem (včetně kontroly veškerých regulačních dokumentů) a zapojení do mechanismu jednotnosti / dvoustranného mechanismu (v systému IMI bylo podáváno přibližně deset oznámení podle článku 3 směrnice o elektronickém obchodu ročně a není vyloučeno, že by se podobný, ne-li vyšší počet oznámení mohl týkat nových povinností podle aktu o digitálních službách, co se týká všech poskytovatelů služeb informační společnosti působících v EU). Jelikož má iniciativa horizontální povahu a dotýká se různých oblastí pravomoci Komise, jako jsou například pravomoci související s vnitřním trhem, digitálními službami, ochranou spotřebitele, ochranou základních svobod na internetu, plánuje se spojení zdrojů všech GR Komise, s výhradou souhlasu oddělení HR a dotčených GR, což má být projednáno.
• Externí zaměstnanci

Mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce
• Pouze pracovní místa financovaná z rozpočtu na výzkum
• Externí zaměstnanci

b) Ostatní správní výdaje

Uveďte podrobnosti o metodě výpočtu použité pro jednotlivé rozpočtové položky,

a zejména příslušné předpoklady (např. počet zasedání za rok, průměrné náklady atd.).

OKRUH 7 víceletého finančního rámce

Náklady na služební cesty a reprezentaci

- V případě kontrol velmi velkých online platforem na místě: v prvním roce (2023) se tyto kontroly nepředpokládají, po vstupu nařízení v platnost se však odhad u těchto služebních cest nutně zvýší: předpokládá se 15 kontrol v roce 2025, 20 v roce 2026 a 25 v roce 2027, neboť se zintenzivní donucovací činnosti. Průměrné náklady na vyšetřování se odhadují na 0,005 mil. EUR, a to za předpokladu zapojení až dvou zaměstnanců na místě a doby vyšetřování v délce pěti dnů

Náklady na konference a zasedání

- Měsíční zasedání sboru s podporou Komise s odhadem ve výši 0,01 mil. EUR na zasedání. Podle předpokladů se v roce 2023 uskuteční pouze osm zasedání.
- Ostatní schůzky odborníků: podle konzervativních odhadů se předpokládají až čtyři schůzky odborníků ročně uspořádané za účelem shromáždění vstupních informací a doporučení od předních odborníků ohledně technických, právních a společenských problémů

Provozní náklady spojené s výstupy

- Příprava a vydání stanoviska sboru: odhaduje se, že bude nezbytné a proveditelné jedno toto stanovisko připadající na každé zasedání sboru. Předpokládá se, že jedno ze dvou stanovisek bude vyžadovat podporu *ad hoc* na technickou studii ve výši 0,1 mil. EUR.

Mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce (výdaje na podporu a provozní výdaje)

Výdaje na podporu

- Komise a sbor budou muset vést rozsáhlé konzultace ohledně většiny hlavních vydaných výstupů. Průměrné náklady na konzultaci se odhadují ve výši 0,005 mil. EUR, se započtením cílených konzultací a fyzických schůzek, a očekává se, že se většina konzultací uskuteční online. Konzultace se zaměří na: rámce pro posouzení rizik (dvě v roce 2024, resp. 2025 a jedna v roce 2026), návrhy pokynů (dvě ročně v letech 2023 až 2025, poté se očekává nárůst na tři ročně), konzultace předcházející přijetí prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci (tři v roce 2023 a dvě v roce 2024).
- Předpokládá se rozpočet na průběžnou komunikaci na podporu zapojení zúčastněných stran do všech fází konzultace ve výši 0,2 mil. EUR ročně, a to počínaje rokem 2024.

Provozní výdaje

Studie a konzultace

Při podpoře činností sboru a při plnění svých úkolů v oblasti přímého vymáhání bude Komise muset být mít možnost provádět hloubkovou analýzu algoritmických systémů, systémů správy údajů a systémů umělé inteligence, které podporují služby velmi velkých platforem (v celé EU přibližně 20/25). To bude vyžadovat využití velmi specializovaných odborných znalostí prostřednictvím studií *ad hoc* a/nebo konzultantů podporujících analýzu, a zejména:

- Žádosti o přístup k údajům za účelem posouzení rizik: výdaje spojené se zpracováním údajů a externí technickou podporou s průměrným odhadem ve výši 0,025 mil. EUR na jednu žádost. Počty žádostí se budou podle očekávání zvyšovat a ustálí se ve výši přibližně dvou žádostí ročně u každého kontrolovaného velmi velkého poskytovatele služeb (při očekávaném počtu dvaceti poskytovatelů služeb) – tj. 40 těchto žádostí ročně počínaje rokem 2026, s pěti žádostmi v roce 2023 a dvaceti v roce 2025
- Výdaje na studie a datové analytiky budou nezbytné za účelem stanovení metodického rámce a vytvoření znalostní základny potřebné k určení rizik a vybudování kapacit veřejných donucovacích orgánů na ochranu evropských občanů a podniků před nedodržováním nařízení, jakož i vypracování norem a metodik ke zjednáání nápravy. Usuzuje se, že budou zapotřebí studie k náležitému zajištění spolehlivých metodik a rámců pro kontrolu celé škály vyvíjejících se algoritmických systémů, posouzení rizik, jakož i analýzy nejvýznamnějších rizik, jak vyplývá z přehledu odvětví (což nesouvisí nutně s jednotlivými platformami / donucovacími opatřeními, nýbrž to zahrnuje rovněž systémy schopné formovat konkrétní trhy a/nebo šíření informací mezi uživateli v Unii). Předpokládá se režim pro provedení až 22 posouzení rizik, technických studií a studií proveditelnosti, přičemž jejich složitost sahá od nízké (50 tis. EUR) až po rámec (1 mil. EUR). Závazky na tyto studie mají být podle

předpokladů proplaceny po dokončení studií, tudíž v průměru v rozpočtovém roce následujícím po podpisu smlouvy. - Co se týká jednotlivých technických kontrol a regulatorních auditů algoritmických systémů a systémů umělé inteligence u velmi velkých poskytovatelů: předpokládá se vysoká složitost (kontrola přibližně osmi algoritmických systémů) nebo střední složitost (kontrola přibližně pěti algoritmických systémů). Odhady nákladů činí 0,5 mil. EUR v případě velmi složitěho auditu a 0,3 mil. EUR v případě auditu s nízkou složitostí, s průměrnými náklady ve výši 0,075 mil. EUR na kontrolu jednoho technického systému (podle odhadu pro externí technické auditu v SMART 2018/0037) a dodatečnými zdroji potřebnými pro celkovou analýzu. Náklady pokrývají využití služeb vědců specializujících se na data, externích dodavatelů a zajištění externí podpory. Očekává se, že v roce 2023 nebude provedena žádná kontrola, kapacita a potřeba se však zvýší na šestnáct (tři velmi složité a třináct středně složitých) kontrol v roce 2025. Kontroly mají být podle předpokladů dokončeny v kratším čase než studie a mají být uhrazeny v průměru ve stejném roce závazků. Informační a řídicí systémy (IT) - Hlavní složkou podporující uplatňování nařízení je digitální platforma pro usnadnění výměny informací mezi členskými státy, sborem a Komisí a rovněž zajišťující fungování a interoperabilitu s ostatními funkcemi stanovenými v nařízení. Náklady na vývoj se odhadují na 4,5 mil. EUR během čtyř let (2 mil. EUR v roce 2023 na zřízení, 1 mil. EUR v letech 2024 a 2025 na úplný rozvoj a interoperabilitu a poté 0,03 mil. EUR k zajištění aktuálnosti a interoperability). Náklady na údržbu a pomoc uživatelům se v prvních dvou letech odhadují na 0,001 mil. EUR a poté stálejší rozpočet ve výši 0,002 mil. EUR ročně. Platby na další aktualizace a rozvoj se předpokládají v rozpočtovém roce následujícím po zavedení/dodání platformy. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem budou provozní výdaje mimo okruh 7 příslušné pro níže uvedené programy Komise – Program Digitální Evropa: co se týká činností spojených s obecnými studii a analýzou dat za účelem zvýšení kapacity veřejných donucovacích orgánů při analyzování, určování a řešení rizik souvisejících se systémovým selháním velmi velkých platform ve společném rámci v celé Unii, jakož i vyřizování žádostí o přístup k údajům a správy a vybudování potřebné platformy IT pro sdílení informací, která umožní výměnu informací mezi příslušnými orgány a Komisí a interoperabilitu databází a funkcí předpokládaných nařízením, s těmito předpokládanými výdaji (v mil. EUR)				
2023	2024	2025	2026	2027
4,526	6,076	9,802	9,802	9,802
– Program pro jednotný trh: co se týká zvláštních donucovacích činností, které budou prováděny s ohledem na velmi velké platformy, jako jsou individuální technické kontroly a audity, a rovněž související veřejné konzultace				
2023	2024	2025	2026	2027
0,025	2,830	5,620	5,620	5,620
<u>Příloha: podrobný přehled provozních a správních výdajů</u>				

Dodatek: podrobný přehled provozních výdajů a výdajů na lidské zdroje

				2023			2024			2025			2026			2027	Celkem
		množství	náklady na jednotku	Celkem	množství	náklady na jednotku	Celkem	množství	náklady na jednotku	Celkem	množství	náklady na jednotku	Celkem	množství	náklady na jednotku	Celkem	
Náklady na služební cesty a reprezentaci	Náklady na služební cesty a reprezentaci (v případě kontrol)			0	10	0,005	0,05	15	0,005	0,075	20	0,005	0,1	25	0,005	0,125	
	MEZISOUČET			0			0,05			0,075			0,1			0,125	0,35
Náklady na konference a zasedání	Zasedání sboru	8	0,01	0,08	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	
	Ostatní schůze odborníků	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	
	MEZISOUČET			0,1			0,14			0,14			0,14			0,14	0,66
Provozní náklady spojené s výstupy	Stanoviska	8	0,005	0,04	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	
	MEZISOUČET			0,04			0,06			0,06			0,06			0,06	0,28
Studie a konzultace	Studie týkající se rámců pro posouzení rizik	1	1	1	2	1	2	3	1	3	3	1	3	3	1	3	
	Technické studie a rámce pro audity	3	0,3	0,9	6	0,3	1,8	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	

	algoritmů																
	Studie proveditelnosti technických norem	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	
	Žádosti o přístup k údajům a zpracování údajů pro posouzení rizik	5	0,025	0,125	15	0,025	0,375	20	0,025	0,5	40	0,025	1	40	0,025	1	
	Roční studie týkající se významných rizik	1	0,4	0,4	2	0,4	0,8	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	
	Technické kontroly a audity (vysoká složitost)		0,5	0	1	0,5	0,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	
	Technické kontroly a audity (střední složitost)		0,3	0	7	0,3	2,1	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	
	Konzultace k pokynům	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	3	0,005	0,015	3	0,005	0,015	
	Konzultace k rámcům pro posouzení rizik		0,005	0	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	1	0,005	0,005	1	0,005	0,005	
	Konzultace k prováděcím aktům a aktům v přenesené pravomoci	3	0,005	0,015	2	0,005	0,01		0,005	0		0,005	0		0,005	0	
	Komunikace a podpora zapojení zúčastněných stran		0,2	0	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	
	MEZISOUČET			2,55			7,905			14,42			14,92			14,92	54,715

Informační a řídicí systémy	Rozvoj platforem digitálního informačního střediska	1	2	2		1	1		1	1		0,5	0,5		0,5	0,5	
	Údržba		0,001	0,001		0,001	0,001		0,002	0,002		0,002	0,002		0,002	0,002	
	MEZISOUČET			2,001			1,001			1,002			0,502			0,502	5,008
Výdaje – MEZISOUČET				4,691			9,156			15,697			15,722			15,747	61,013
Rozpočet na lidské zdroje				0,750			3,750			6,295			6,295			6,295	23,385
CELKOVÝ SOUČET				5,441			12,906			21,992			22,017			22,042	84,398

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a jiné výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.